Numer specjalny: Tymczasowa instrukcja manipulacyjna dla władz i urzędów celnych.

Nr. 13 **Warszawa, dnia 16 lipca 1923 r.** **Rok V.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 6.000 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 6.500 mk. poleconą 7.500 mk.). Prenumerata kwartalna 20.000 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 8.000 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3 tel. red. № 512-16, tel. admin. № 276-29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr. 30.305.

TREŚĆ.

Przepisy celne.

370.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 czerwca 1923 r.

w sprawie tymczasowej instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych w przedmiocie ostatecznej odprawy celnej towarów.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 314) wprowadza się dołączoną przy niniejszem „Tymczasową instrukcję manipulacyjną dla władz i urzędów celnych w przedmiocie ostatecznej odprawy celnej towarów".

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Załącznik do Nr. D. C. 4186.II.23.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA MANIPULACYJNA
dla władz i urzędów celnych w przedmiocie ostatecznej odprawy celnej towarów.

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1. Postępowanie, mające na celu ostateczną odprawę celną towarów, obejmuje szereg czynności urzędowych, które rozpadają się na następujące działy: rejestracyjny, magazynowy, rewizyjny, rachunkowy i kasowy.

§ 2. Do wykonywania czynności z poszczególnych działów może urząd celny w miarę rozporządzalnych sił służbowych przeznaczyć osobne oddziały urzędowe: w urzędach mniejszych o nielicznym personelu, może jeden urzędnik celny sprawować czynności urzędowe, należące do różnych działów.

§ 3. Czynność z działu magazynowego i rewizyjnego spełniają urzędy celne w urzędowych składach celnych lub przeznaczonych dla manipulacji celnej magazynach kolejowych, które pozostają pod wspólnem zamknięciem kolejowem i celnem. Zawiadowcą składu w rozumieniu niniejszej instrukcji jest za-

równo urzędnik celny, którego pieczy poruczono urzędowy skład celny, jak i ten organ celny, który wykonuje dozór nad magazynem kolejowo-celnym.

B. CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA.

I. PRZYJĘCIE TOWARÓW POD DOZÓR URZĘDÓW CELNYCH.

§ 4. Wstępne dokumenty celne.

Urząd celny przyjmuje dostawione doń towary pod dozór celny na podstawie doręczonych mu wstępnych dokumentów celnych (listy przekazowej A, bagażowej, listy przekazowej, listy pociągowej, listy ładunkowej, zdawczego wykazu bagażowego, deklaracji pierwotnej nadawcy, manifestu okrętowego lub dokumentów przewozowych, listów przewozowych, konossementów). W razie dostawienia towaru, przekazanego bez listy przekazowej A, lista przekazowa B, otrzymana bezpośrednio z urzędu przekazującego, stanowić ma wstępny dokument celny do chwili odpowiedniego wyjaśnienia braku listy przekazowej A.

Towar, dostawiony do urzędu celnego bez jakichkolwiek wstępnych dokumentów, oraz bez możności dokonania natychmiastowej jego odprawy, o ile nie zachodzą warunki postępowania skarbowo-karnego, przechodzi pod dozór celny na podstawie aktu urzędowego, który ze współudziałem przewoźnika lub innej osoby, uprawnionej do rozporządzenia towarem (podróżnego), sporządzić należy w formie deklaracji zastępczej, według załączonego wzoru Nr. 1.

Wstępnym dokumentem celnym jest również towarzysząca przesyłkom zbiorowym, które nadchodzą pod adresem pośrednika handlowego (ekspedytora) z przeznaczeniem dla kilku odbiorców, specyfikacja całej przesyłki z wyszczególnieniem partji, przypadających na poszczególnych odbiorców. Kolejowy graniczny urząd celny winien żądać przedłożenia takiej specyfikacji w trzech równobrzmiących egzemplarzach, które dołącza się następnie do poszczególnych egzemplarzy listy przekazowej. W innych wypadkach, a w szczególności dla celów ostatecznej odprawy celnej, wystarcza przedłożenie specyfikacji w 2 równobrzmiących egzemplarzach.

§ 5. Rejestr przywozu.

Przesyłki towarowe zapisuje się w kolejności otrzymanych dokumentów w rejestrze przywozu, który prowadzić należy według załączonego wzoru Nr. 2 podwójnie sposobem pauzowania przy użyciu papieru barwiącego. Wstępne dokumenty, po uwidocznieniu na nich dotyczących pozycji rejestru, doręcza się następnie zawiadowcy składu.

§ 6. Wyładowanie i sprawdzenie przesyłek.

Towary wyładowuje się pod nadzorem organów celnych do składu, staraniem i na koszt przewoźnika, z wyjątkiem żywych zwierząt oraz przesyłek towarów, wzmiankowanych w § 22 przepisów o postępowaniu celnem (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, p. 64 z 1921 r.) wreszcie przesyłek, które mają być dalej przekazane bez wyładowania.

W toku wyładowywania dozorujące organa celne wspólnie z przewoźnikiem (ajentami kolejowymi) sprawdzają ilość sztuk, znaki i numery na podstawie wstępnych dokumentów celnych i stwierdzają wynik sprawdzenia na tychże dokumentach za pomocą klauzuli: „sprawdzano-zgodnie", data, podpis i pieczęć urzędowa. Dostrzeżone braki lub niedokładności należy na wstępnych dokumentach celnych uwidocznić, a w miarę zachodzących okoliczności, sporządzić na każdy poszczególny przypadek protokół w 3 egzemplarzach dla użytku zarządu celnego i przewoźnika.

W szczególności należy sporządzić tego rodzaju protokół w każdym wypadku naruszenia zamknięcia urzędowego, znalezienia towaru w stanie uszkodzonym, lub braku przesyłki, wymienionej w dokumentach.

§ 7. Rewizja środków transportowych.

Po wyładowaniu towarów organa celne przeprowadzają rewizję środków transportowych dla zbadania, czy nie umieszczono w nich przedmiotów, nie wymienionych w dokumentach, lub wogóle załajonych.

§ 8. Odważenie przesyłek; księga wagowa.

Wyładowane towary odważa się niezwłocznie na wadze urzędowej dla ustalenia ich wagi surowej i wynik odważenia stwierdza się, względnie uwidocznia na wstępnych dokumentach celnych i przewozowych. O ileby odważanie odbywało się jednocześnie w kilku miejscach i to wśród warunków, utrudniających stwierdzenie lub odnotowanie wagi bezpośrednio na wstępnym dokumencie celnym, należy wynik odważenia brutto odnotować na osobnych kartkach, przygotowanych w formie bloczku i zaopatrzonych przedwstępnie pieczęcią urzędową. Tego rodzaju kartki wagowe z podpisem organu dozorującego odważenie należy dołączać do właściwych dokumentów i wraz z nimi przedstawiać zawiadowcy składu.

Poszczególne przesyłki towarowe zapisuje się następnie w księdze wagowej, którą prowadzić ma zawiadowca składu według załączonego wzoru Nr. 3 podwójnie, sposobem pauzowania, za pomocą papieru barwiącego — według bieżących pozycji rejestru uwidocznianych na wstępnych dokumentach, poczem wszystkie wstępne dokumenty celne zwraca się oddziałowi rejestracyjnemu, to jest urzędnikowi prowadzącemu rejestr przywozu, do dalszego urzędowania, a w szczególności załatwienia odnośnych list przekazowych według postanowień Tymczasowej Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 663 z 1922 r.). Do wstępnych dokumentów celnych dołącza się pierwopisy księgi wagowej, wycięte ile możności w całych kartkach bez podziału na poszczególne przesyłki. Księga wagowa ma być tylko jedna; w większych urzędach w miarę potrzeby można prowadzić osobną pomocniczą księgę wagową na przesyłki pośpieszne, a zarazem odpowiednio do tego pomocniczy rejestr przywozu.

§ 9. Rozmieszczenie przesyłek w składzie, ich oznaczenie na dowód przyjęcia pod dozór celny.

Wyładowane przesyłki towarowe rozmieszcza się w składzie, stosownie do warunków miejscowych w taki sposób, aby je łatwo można było odszukać i aby pojedyńcze części przesyłki leżały razem obok siebie i oznacza każdą sztukę (kollo) białemi papierowemi nalepkami z pieczęcią urzędu celnego, uwidocznieniem stwierdzonej wagi surowej oraz pozycji rejestru przywozu.

W podobny sposób oznacza się wagony kolejowe z przesyłkami, przyjętemi pod dozór bez wyładowania.

§ 10. Załatwianie wstępnych dokumentów celnych.

Oddział rejestracyjny, otrzymawszy napowrót listę przekazową A i załatwiwszy listę przekazową B, łączy z listą przekazową A inne wstępne dokumenty celne, a także zaświadczenia na przywóz i t. p., doręczone mu przy przyjęciu towaru pod dozór celny, jakoteż odpowiedni wycinek z pierwopisu księgi wagowej i uzupełnione w ten sposób dokumenty, odnoszące się do każdej przesyłki z osobna, odpowiednio przechowuje.

II. PRZYJĘCIE ZGŁOSZENIA DO ODPRAWY.

§ 11. **Termin wniesienia deklaracji.**

Oddział rejestracyjny przyjmuje deklaracje osób uprawnionych do rozporządzenia towarem, z zastosowaniem postanowień § 12 przepisów o postępowaniu celnem oraz wydanych w tym przedmiocie późniejszych rozporządzeń (Dz. Ust. R. P. Nr. 64, poz. 578 z 1922 r.).

Obowiązkiem jego jest czuwać nad przestrzeganeim terminów, wyznaczonych dla wniesienia deklaracji i stawiać wnioski na dokonanie odprawy z urzędu po bezskutecznym upływie czasokresu.

Wniosek taki należy formułować pisemnie na jednym ze wstępnych dokumentów celnych, a w szczególności na liście przekazowej A i wnioski takie przedkładać naczelnikowi urzędu celnego za dołączeniem odnośnych innych dokumentów i kartki wagowej, po zrobieniu odpowiedniej adnotacji w rejestrze przywozu („z urzędu“ dnia . . . .).

Do biegu czasokresów, wyznaczonych dla wniesienia deklaracji, nie wliczają się dni świąteczne, podczas których urząd celny jest zamknięty dla stron.

W wypadkach stosowania odprawy z urzędu może naczelnik urzędu celnego zarządzić za pośrednictwem miejscowej ajencji celnej polskich kolei państwowych wniesienie w zastępstwie strony deklaracji na piśmie, na podstawie danych, którymi urząd rozporządza. Deklaracja taka służyć ma formalnie za podstawę do dalszej manipulacji celnej.

§ 12. **Sposób zgłoszenia; deklaracja na piśmie.**

Według postanowień §§ 13—17 przepisów o postępowaniu celnem, zgłoszenie do odprawy następuje na piśmie lub ustnie.

Zgłoszenie na piśmie (deklaracja) odpowiadać musi określonej formie zewnętrznej, a mianowicie powinno być sporządzone na urzędowym formularzu według wzoru Nr. 1-A do § 15 przepisów o postępowaniu celnem w trzech egzemplarzach, sposobem pauzowania za pomocą papieru barwiącego, bez jakichkolwiek poprawek, lub skrobań, pismem czytelnem, zamieszczonem między linjami.

Co do wymogów wewnętrznych, wymienionych w § 15 powyżej powołanych przepisów, nadmienia się, że ogólna ilość sztuk oraz łączna waga surowa towarów, winna być wymieniona na drugiej stronicy formularza cyframi i słowami, tudzież, iż dla uzasadnienia zastosowania specjalnej stawki lub mnożnika, powinien być wymieniony w rubryce 7 formularza tytuł prawny, na którym strona żądanie swe opiera, a mianowicie odnośne postanowienie taryfy celnej, traktatu lub konwencji międzynarodowej, daty rozporządzenia władzy celnej i t. p.

Jeśli należność celna ma być według § 34 przepisów o postępowaniu celnem odroczoną, należy o tem uczynić stosowną wzmiankę w przedziałce 8 formularza.

W razie odprawy kart do gry, w deklaracji winna być wymieniona ilość talji cyframi i słowami (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 16, poz. 137 z 1922 r.).

Przy odprawie przesyłek zbiorowych wolno wnosić oddzielne deklaracje dla każdego odbiorcy, wykazanego w dokumentach handlowych z osobna, pod warunkiem wyczerpania odrazu całej przesyłki, wykazanej w specyfikacji.

§ 13. **Zgłoszenie ustne.**

Warunki, wśród których dopuszczalne jest zgłoszenie ustne, wymienione są w § 13 Przepisów o postępowaniu celnem, oraz w rozporządzeniu ministerjalnem z dnia 7 września 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 78, poz. 716 z 1922 r.), wymogi zaś zgłoszenia w § 14 powołanych przepisów.

§ 14. **Środki pomocnicze do sporządzenia deklaracji.**

Dla sporządzenia deklaracji należy stronie na żądanie wydać wtórnik deklaracji pierwotnej nadawcy lub zezwolić na sporządzenie odpisu z takiejże deklaracji, przedłożonej tylko w jednym egzemplarzu i odpisu wyniku sprawdzenia przy odbiorze przesyłki pod dozór celny, również udzielić innych potrzebnych informacji, jakie danej przesyłki dotyczą.

§ 15. **Załączniki zgłoszenia.**

Do deklaracji, wniesionej na piśmie, winny być dołączone, względnie w razie ustnego zgłoszenia przedłożone:

a) zaświadczenia Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu według przepisów o obrocie towarów z zagranicą, o ile one nie były dołączone już do wstępnych dokumentów celnych,

b) zezwolenia lub zaświadczenia właściwych władz, przewidziane w § 6 i 7 przepisów o postępowaniu celnem,

c) dowody rzeczowe, wymagane dla zastosowania mnożnika w okresie przejściowym (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 47, poz. 595 z 1921 r.),

d) certyfikaty pochodzenia w razie stosowania stawki konwencyjnej, wystawione przez właściwe władze w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów,

e) dokumenty handlowe, określone w § 16 przepisów o postępowaniu celnem oraz okólniku Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu z dnia 24 lipca 1922 r. L. DC/1496/II/22 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 19, poz. 314 z 1922 r.), a to pod rygorem przewidzianym w art. 15, ustęp IV rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 314 z 1920 r. i Nr. 14, poz. 130 z 1922 r.), jakoteż §§ 17 i 29 przepisów o postępowaniu celnem.

W wypadkach zgłoszenia ustnego, strona winna złożyć wszelkie posiadane dokumenty handlowe i przewozowe, dotyczące zgłoszonego towaru, nie podpada jednak w razie ich nieprzedłożenia pod rygor, powyżej wspomniany (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 47, poz. 598 z 1921 r.),

f) po ostatecznem ustaleniu należności celnych— zobowiązania do uiszczenia odroczonych należności w formie, przepisanej dla ajencji celnych polskich kolei państwowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 44, poz. 622 i Nr. 47, poz. 654 z 1920 r. oraz Nr. 25, poz. 423 z 1921 r.).

Takie zobowiązania przedkładać mają dotyczące instytucje i zakłady państwowe co do odroczonych im należności celnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 5, poz. 87 z 1922 r. w przedmiocie odprawy przesyłek wojskowych).

Dokumenty, dołączone do zgłoszenia na piśmie, winny być na stronicy tytułowej formularza wyraźnie wymienione i oznaczone liczbami bieżącemi. Ostatni dokument ma być wyraźnie jako taki oznaczony (np. Nr. 5 i ostatni).

W razie stosowania wyjątkowej stawki lub ulgi celnej, strona winna przedłożyć dotyczące zawiadomienie, otrzymane od właściwej władzy wraz z ewentualnemi załącznikami (rysunki, specyfikacje, próbki).

§ 16. **Postępowanie z wniesionemi deklaracjami.**

Oddział rejestracyjny odbiera deklaracje na piśmie wraz z załącznikami, uwidacznia na nich odnośną pozycję rejestru przywozu i dołącza do nich wszystkie dokumenty, dotyczące danej przesyłki, zebrane razem według § 10 niniejszej instrukcji, a także i ewentualne rozporządzenia władzy wraz z załącznikami, wydane w danej sprawie.

O ileby rozporządzenie władzy dotyczyło dwóch lub większej ilości przesyłek dla pewnego odbiorcy, należy rozporządzenie to dołączyć do pierwszej deklaracji, a dla dalszego użytku urzędowego sporządzić kopje, staraniem i kosztem strony.

Na wypadek wniesienia deklaracji ustnej należy tę okoliczność zanotować na wstępnym dokumencie celnym, liście przekazowej A i t. d., zebrać razem wszystkie dotyczące danej przesyłki dokumenty i akta i postąpić z nimi jak w wypadku deklaracji na piśmie.

Wniesienie deklaracji ustnej lub na piśmie zaznacza się pod odnośną pozycją rejestru przywozu stosowną adnotacją („pisemnie", „ustnie" i data). O ile to w danym urzędzie się praktykuje i stosunki miejscowe tego wymagają, należy deklaracje pisemne numerować w kolejności ich wniesienia i prowadzić dla nich osobny zapisek (rejestr deklaracyjny), z uwidocznieniem tylko pozycji bieżącej (numery deklaracji), pozycji rejestru przywozu i nazwiska stron. Gdyby deklaracja wyjątkowo nie wyczerpywała całej przesyłki, okoliczność tę należy w rubryce „uwaga" odnotować. Nr. Nr. deklaracji odnotowuje się w rejestrze przywozu.

W ten sposób zestawione dokumenty, dotyczące poszczególnych przesyłek, przedkłada się w miarę zachodzących okoliczności z uwzględnieniem potrzeb miejscowego ruchu, albo raz dziennie w oznaczonej porze, albo partjami lub nawet pojedyńczo naczelnikowi urzędu lub wyznaczonemu na ten cel urzędnikowi celnemu dla sprawdzenia.

Oddział rejestracyjny czuwa również nad należytem dopełnieniem formalności, dotyczących statystyki celnej, przyjmuje zgłoszenia statystyczne, prowadzi przepisane rejestry i zapiski i odsyła materjał statystyczny Głównemu Urzędowi Statystycznemu w Warszawie w przepisanych terminach. Funkcjonarjusze tego oddziału winni utrzymywać powierzone ich pieczy dokumenty w największym porządku i starać się o należytą ich ewidencję i załatwienie.

III. SPRAWDZANIE DEKLARACJI.

§ 17. **Sposób sprawdzania.**

Naczelnik urzędu lub wyznaczony przezeń do tego celu osobny urzędnik celny sprawdza przedłożone mu przez oddział rejestracyjny deklaracje na piśmie co do wymogów ogólnych, dotrzymania terminu zgłoszenia, zgodności deklaracji z innymi dokumentami i aktami, bada, czy w razie potrzeby zostały złożone wymagane zaświadczenia i inne dokumenty (§ 15 niniejszej instrukcji) orz czy urząd jest upoważniony do uskutecznienia żądanej odprawy.

§ 18. **Wynik sprawdzenia i jego zużytkowanie.**

Deklarację na piśmie, formalnie wadliwą, (§ 12 ustęp drugi niniejszej instrukcji) należy odrzucić i unieważnić przez przekreślenie, w wypadkach zaś zauważenia niedokładności, braków lub sprzeczności z dołączonemi dokuemntami, wezwać stronę do wyjaśnienia i uzupełnienia tych braków i niedokładności pod rygorem, przewidzianym w § 18 przepsów o postępowaniu celnem.

Strona ma również prawo bez wezwania ze strony urzędu uzupełniać zauważone przez nią braki lub niedokładności, lecz tylko najpóźniej w toku sprawdzania deklaracji przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę do chwili zarządzenia przezeń szczegółowej rewizji towaru. Wszelkie uzupełnienia i wyjaśnienia na pisemnych deklaracjach mają być podpisane przez deklaranta w obecności naczelnika urzędu lub jego zastępcy i uwierzytelnione tegoż podpisami i wyciśnięciem pieczęci urzędowej.

Jeśli przy sprawdzeniu deklaracji okaże się brak wymaganego zaświadczenia na przewóz, lub też w razie, jeżeli urząd nie jest upoważniony do uskutecznienia żądanej odprawy według tabeli, załączonej do § 2 przepisów o postępowaniu celnem, należy stronę wezwać do wywiezienia towaru napowrót zagranicę pod kontrolą celną, lub zastosować postanowienia § 49 powołanych przepisów.

W razie, jeśli chodzi o nieznaczne przekroczenie zakresu upoważnień, określonych we wspomnianej tabeli, a strona przy ścisłem zastosowaniu powyższych postanowień narażoną byłaby na znaczne straty, może urząd wyjątkowo odprawić towar z przekroczeniem przyznanego mu zakresu upoważnień, winien jednak donieść o tem niezwłocznie przełożonej Dyrekcji Ceł celem dodatkowego zatwierdzenia dokonanej odprawy. Dotyczące rozporządzenie Dyrekcji Ceł należy dołączyć do odnośnego dokumentu odprawy, względnie dodatkowo przedłożyć do kontroli rachunkowej.

§ 19. **Zatwierdzenie wyniku, sprawdzenie i zarządzenie rewizji.**

Sprawdzoną należycie deklarację po ewentualnem uzupełnieniu braków lub niedokładności, naczelnik urzędu, względnie jego zastępca, wyznaczony do sprawdzenia, przyjmuje ostatecznie za podstawę do dalszego postępowania celnego, umieszcza na stronicy tytułowej deklaracji pisemnej, a przy deklaracjach ustnych, lub wnioskach na odprawę z urzędu bez zgłoszenia na piśmie, na dotyczącym wstępnym

dokumencie celnym klauzulę: „sprawdzono", datę dokonanego sprawdzenia, wyznacza podwładnego urzędnika do rewizji i kładzie swój podpis (prezentacja deklaracji).

Rewizję zarządza się w zależności od potrzeb miejscowego ruchu i właściwości danej przesyłki, o ile możności w takim porządku, aby nasamprzód odprawione zostały towary zgłoszone ustnie, następnie zgłoszone na piśmie, a w ostatnim rzędzie towary odprawione z urzędu.

Dokumenty rewizyjne, to jest wstępne dokumenty celne i sprawdzone deklaracje na piśmie, zaopatrzone w klauzulę zarządzającą rewizję towaru, **nie mogą być żadną miarą wydane stronie, lecz winny być bezpośrednio doręczone urzędnikom, wyznaczonym do rewizji.**

IV. REWIZJA CELNA I USTALENIE JEJ WYNIKU.

§ 20. **Miejsce i czas przeprowadzenia rewizji. Pozaurzędowa rewizja.**

Rewizja celna towarów odbywać się może tylko w pomieszczeniu urzędowem, na placu urzędowym, w składzie celnym lub kolejowo-celnym, względnie w wagonach lub na rampach i miejscach ładunkowych, znajdujących się w obrębie stacji kolejowej z siedzibą urzędu celnego, wreszcie na innych miejscach, na ten cel urzędownie wyznaczonych, w danym razie za obopólnem porozumieniem zarządu celnego i kolejowego, oraz w ciągu godzin urzędowania wyznaczonych dla urzędów celnych.

W miarę zachodzących, szczególnie uwzględnienia godnych, okoliczności, a mianowicie, o ile chodzi o towary, których wyładowanie i rewizja wymaga specjalnych przyrządów, jakiemi urząd celny lub też ajencja celna kolei państwowych nie rozporządza, jakoteż o towary, które przy rozpakowaniu i rewizji mogą być łatwo uszkodzone, a nie zachodzi podejrzenie jakiegokolwiek nadużycia, może Dyrekcja Ceł, a nawet w wypadkach niecierpiących zwłoki naczelnik urzędu celnego I klasy na pisemne, należycie umotywowane podanie strony, zarządzić pozaurzędową rewizję towaru także poza normalnemi godzinami urzędowemi, w lokalu przemysłowym, magazynie prywatnym strony, na stacji odbiorczej i t. p., za uiszczeniem przypadających kosztów, oraz pod warunkiem wniesienia przepisanej deklaracji na piśmie. Zarządzenie rewizji pozaurzędowej należy uwidocznić na dokumencie rewizyjnym i stronie podać do wiadomości wysokość kosztów, obliczonych w przybliżeniu według dotyczących przepisów. O ileby wyładowanie i rewizja towaru nie mogły być uskutecznione jednego i tego samego dnia, należy na niezrewidowaną część przesyłki nałożyć zamknięcie urzędowe, lub w inny sposób towar zabezpieczyć, a wynik i rozmiar czynności rewizyjnej natychmiast po jej dokonaniu uwidocznić na dokumencie rewizyjnym.

§ 21. **Sposób i stopień dokładności rewizji.**

Sposób i rozmiar przedsiębrania rewizji zewnętrznej i wewnętrznej towaru, zbadania wagi surowej (przez przyjęcie wagi według podania strony, faktyczne odważenie całej przesyłki, odważenie próbne, odliczenie tary wagonowej) dalej sposób stwierdzenia wagi czystej, obliczenia tary zwykłej, szczególnej i proporcjonalnej, sposób traktowania opakowań zewnętrznych i wewnętrznych, wreszcie sposób taryfowania towarów, określony jest w postanowieniach §§ 19—25 przepisów o postępowaniu celnem, w rozporządzeniu Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 314 z 1920 r.), w samej taryfie celnej i w dołączonej do tejże tabeli tarowej, objaśnieniach taryfowych, oraz w wydawanych w tym przedmiocie szczegółowych rozporządzeniach. W szczególności zwraca się uwagę na okólnik Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu L. DC/6053/III/23 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 23, poz. 392 z 1921 r.) w przedmiocie policzalności tary wagonowej.

Zaznacza się, że stwierdzenie wagi surowej pod kontrolą organów celnych w chwili przyjęcia towaru pod dozór urzędu celnego uważać należy za czynność rewizyjną i zaniechać powtórnego odważania, o ile nie zachodzi podejrzenie nadużycia.

§ 22. **Ostrożności przy wewnętrznej rewizji towarów.**

Wewnętrzną rewizję towarów przeprowadzają wyznaczeni w każdym poszczególnym wypadku urzędnicy celni pod ogólną kontrolą naczelnika urzędu lub wyznaczonego na ten cel starszego w służbie urzędnika celnego, którego interwencji zawezwać należy bezwarunkowo w każdym wypadku, gdzie chodzi o rewizję towarów zepsutych, towarów poddanych odprawie z urzędu, towarów, których taryfowanie wymaga specjalnych wiadomości z zakresu towaroznawstwa i technologji przemysłowej, towarów, co do których stosuje się wyjątkowe ulgi, dalej wzorów towarowych, wreszcie na wypadek skonstatowania niezgodności między zgłoszeniem strony, a istotnym stanem towaru.

Urzędnicy rewidujący obowiązani są przestrzegać należytej ostrożności przy rewizji rzeczy delikatnych, instrumentów naukowych, preparatów bakterjologicznych, przetworów chemicznych, trucizn, materji wybuchowych i t. p. Za wszelką szkodę, wyniknąć mogącą z winy ich niedbalstwa lub opieszałości, są oni osobiście odpowiedzialni.

§ 23. **Ustalenie szczególnych okoliczności przy rewizji.**

Przy rewizji należy zwracać baczną uwagę na ustalenie okoliczności, czy:

a) w przesyłce towaru zgłoszonego nie znajduje się inny towar zatajony lub ukryty,

b) gatunek i rodzaj towaru według nazwy handlowej nie został nierzetelnie zgłoszony, a mianowicie, czy nie zgłoszono towaru, od którego według treści deklaracji lub dokumentów załączonych do niej, nie przypada niższa lub wyższa stawka, aniżeli od przedmiotu rzeczywiście znalezinego, albo też czy zamiast towaru, zabronionego w przywozie, względnie podlegającego pewnym ograniczeniom przywozowym, nie zgłoszono towaru, wolnego od zakazu lub ograniczeń przywozowych,

c) towar, podlegający cłu, nie został zgłoszony jako wolny od cła,

d) zgłoszona ilość towaru zgadza się z ilością rzeczywiście znalezioną. Ponieważ ilość towaru, zawarta w każdej sztuce, osobno winna być zgłoszoną,

policzenie nadwyżki, znalezionej w jednej sztuce na rachunek ilości brakującej w drugich sztukach zasadniczo nie jest dopuszczalne,

e) nie zgłoszono towaru, którego wcale nie znaleziono przy rewizji,

f) rodzaj naczynia lub opakowania zgłoszono zgodnie z rzeczywistym jego stanem i przepisami o tarze.

§ 24. Posępowanie na wypadek stwierdzenia niezgodności między zgłoszeniem, a rzeczywistym stanem towaru.

Na wypadek stwierdzenia niezgodności zgłoszenia z rzeczywistym stanem towaru urząd celny postępuje w sposób następujący:

1) o ile stwierdzono niekarygodną niezgodność, np. różnicę w ilości lub wadze towaru, spowodowaną przyczynami naturalnemi (wyschnięciem, wycieknięciem, zamoczeniem i t. p.), należy na tę okoliczność sporządzić odpowiedni protokuł i dołączyć go do unikatu deklaracji, względnie wyniku rewizji przy kwitach blokowych, na tych dokumentach uczynić stosowną adnotację i towar oclić według wyniku szczegółowej rewizji (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 25. poz. 429 z 1922 r.),

2) w razie karygodnej niezgodności, niezagrożonej konfiskatą towaru, należy wdrożyć właściwe postępowanie skarbowo-karne, zaś towar oclić według wyniku szczegółowej rewizji za stosowną adnotacją w dokumentach i wypuścić do wolnego obrotu pod warunkiem złożenia lub zabezpieczenia przypadającej grzywny, a jednocześnie donieść o tem przełożonej Dyrekcji Ceł.

3) w wypadku karygodnej niezgodności, zagrożonej konfiskatą towaru, należy wdrożyć właściwe postępowanie karne, towar zająć i zapisać w księdze towarów zatrzymanych, a stronie wydać potwierdzenie zajęcia. Dotyczącą pozycję rejestru przywozu i księgi wagowej załatwia się adnotacją z powołaniem się na odpowiednią pozycję księgi towarów zatrzymanych.

§ 25. Księga towarów zatrzymanych.

Wspomnianą powyżej księgę towarów zatrzymanych prowadzi zawiadowca składu, w formie księgi sznurowej, według załączonego wzoru Nr. 4, potrójnie, sposobem pauzowania za pomocą papieru barwiącego. Pierwopis zostaje w księdze, drugą kopję (tryplikat) wydaje się stronie, jako potwierdzenie zajęcia, pierwszą kopję (duplikat) przytwierdza do towaru zajętego, który według możności przechowywać należy w osobnym składzie urzędowym, wyłącznie na ten cel przeznaczonym.

Księga towarów zatrzymanych jest drukiem ściśle zarachowanym, prowadzi się liczbami bieżącemi od początku do końca roku kalendarzowego w zeszytach ćwierćrocznych, zamyka się ćwierćrocznie i przedkłada do kontroli rachunkowej po upływie następnego ćwierćrocza. Poszczególne pozycje księgi, jako rejestru ewidencyjnego, załatwiają się adnotacją z powołaniem dat licytacyjnej sprzedaży lub innego zarządzenia co do skonfiskowanego towaru (§§ 40 i 41 niniejszej instrukcji), przyczem jeden egzemplarz tabeli licytacyjnej lub odnośne zarządzenie władzy orzekającej oraz wydane na jego podstawie dokumenty, w oryginale lub odpisie, stosownie do tegoż zarządzenia, mają być do księgi dołączone i do kontroli rachunkowej przedłożone, jako dowody rozchodowe.

Niezałatwione w powyższy sposób pozycje księgi przenosi się pod temi samemi liczbami bieżącemi do nowego zeszytu, przyczem należycie wypełnione kopje (duplikat i tryplikat) przekreśla się i pozostawia w księdze.

§ 26. Stosowanie przepisów celno-karnych.

Stosownie do okólników, ogłoszonych w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 25, poz. 367 z 1920 r., Nr. 39, poz. 496 z 1921 r. i Nr. 3, poz. 54 z 1922 r., zaznacza się, że po myśli postanowień art. 18 rozporządzenia o taryfie celnej, co do zasad poczytania przemytnictwa, uchylenia się od cła i jego ukrócenia oraz innych przekroczeń przepisów celnych, w szczególności popełnianych przez nierzetelne deklarowanie towarów, należy na obszarze b. zaboru austrjackiego i b. Dzielnicy Pruskiej stosować przepisy i ustawy tamże dotąd obowiązujące, na obszarze zaś b. zaboru rosyjskiego ustawy i przepisy, obowiązujące tam w dniu 1 sierpnia 1914 r.

Stosowanie przepisów karnych w dziedzinie cła na obszarze Wolnego Miasta Gdańska określone jest w postanowieniach art. 210 umowy polsko-gdańskiej z dn. 24 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 139 z 1922 r.).

§ 27. Ustalenie wyniku rewizji.

Wynik rewizji uwidocznia się na trzeciej stronicy deklaracji pisemnej ściśle według wzoru Nr. 1-B i C do § 15 przepisów o postępowaniu celnem, zaś przy deklaracjach ustnych, względnie w razie odprawy z urzędu, o ile nie wniesiono deklaracji na piśmie, na formularzu według wzoru Nr. 2-A do § 27 przepisów o opostępowaniu celnem (kwit blokowy), stosując postanowienia §§ 26—30 powołanych przepisów. Wycinek z księgi wagowej oraz dołączone do deklaracji dokumenty celne, a także handlowe, o ile strona zwrotu ich sobie nie zastrzegła, w razie przeciwnym zaś ich odpisy urzędownie uwierzytelnione, zostawia się przy unikacie deklaracji pisemnej, względnie kwicie blokowym i stronę zawiadamia się o wyniku rewizji, co strona winna stwierdzić własnoręcznym podpisem tak na deklaracji pisemnej, jak i na kwicie blokowym, w tym ostatnim wypadku oczywiście poza ruchem podróżnych i przesyłek pocztowych, oclewanych przez pocztę w zastępstwie adresatów. W razie, gdy strona nie zgadza się z zastosowaniem przez urząd taryfy, winna to przy podpisie zaznaczyć, a wtedy wdraża się postępowanie, określone w §§ 30 i 31 przepisów o postępowaniu celnem. Postępowanie takie winno być zastosowane również przy przesyłkach pocztowych, o ile adresat przesyłki, obciążonej rzekomo niesłusznem cłem, nie podjął i wniósł sprzeciw na piśmie w przepisanym terminie. W razie podjęcia towaru z poczty, reklamacja taka dopuszczalną jest tylko pod warunkiem dotrzymania 30-to dniowego terminu i wykazania w sposób niewątpliwy tożsamości przedmiotu oclonego.

§ 28. Potwierdzenie czynności rewizyjnej.

Urzędnicy, którzy dokonali rewizji towaru, a także urzędnik kontrolujący, o ile przytem współdzia-

iał, podpisują się na potwierdzeniu odprawy wyraźnie i czytelnie.

Czynność rewizyjna jest najważniejszą w toku postępowania celnego, urzędnicy celni winni zatem wykonywać tę czynność dokładnie i sumiennie z pełną świadomością odpowiedzialności, jaka na nich ciąży, stwierdzać swoim wyraźnym i czytelnym podpisem tylko rzeczywiście dokonaną czynność i w razie wykonania tylko częściowej rewizji (odważenie próbne, rewizja wewnętrzna kilku sztuk z pomiędzy większej ilości), umieszczać na potwierdzeniu odprawy stosowną adnotację z oznaczeniem dokonanych czynności. Wszelkie uchybienia w tym względzie, a w szczególności niezgodne z prawdą potwierdzenie czynności rewizyjnej, uważa się za naruszenie obowiązków służbowych, podlegające ukaraniu według przepisów dyscyplinarnych.

§ 29. **Ponowna rewizja i rewizja kontrolna (superrewizja).**

Dokumenty rewizyjne, zaopatrzone potwierdzeniem odprawy, przedkładają urzędnicy rewizyjni naczelnikowi urzędu, względnie jego zastępcy, do ostatecznego zatwierdzenia, którego on udziela przez położenie swego podpisu poniżej podpisów urzędników rewizyjnych i kontrolujących.

Naczelnik urzędu, względnie jego zastępca, mogą według swego uznania odmówić zatwierdzenia wyniku czynności rewizyjnej i zarządzić ponowną rewizję towaru pod własnem kierownictwem, względnie rewizję kontrolną (superrewizję) w myśl obowiązującej instrukcji o sprawdzaniu prawidłowości odpraw celnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 13, poz. 199 z 1922 r.).

W razie ponownej rewizji przekreśla się wynik poprzedniej rewizji na deklaracji pisemnej i uwidocznia odmienny wynik ponownej rewizji z odpowiednią adnotacją, a w razie użycia kwitu blokowego unieważnia się poprzedni odmienny wynik rewizji za pomocą przekreślenia i sporządza ponowny wynik rewizji na nowym formularzu z odpowiednią adnotacją.

W razie zgodności wyniku ponownej rewizji naczelnik urzędu, względnie jego zastępca, zatwierdza wynik zakwestjonowanej rewizji w sposób, wskazany w ustępie pierwszym.

§ 30. **Oznaczenie towaru na dowód uskutecznionej rewizji.**

Na dowód uskutecznionej rewizji zaopatruje się towary, po ich zapakowaniu kosztem i staraniem strony, czerwonemi papierowemi nalepkami z pieczęcią urzędową i datą rewizji, oraz podpisem urzędnika rewidującego.

V. OBLICZENIA NALEŻNOŚCI CELNYCH, ICH POBÓR, ZAKSIĘGOWANIE I POŚWIADCZENIE ODPRAWY.

§ 31. **Obliczenie należności celnych.**

Po ostatecznem ustaleniu wyniku rewizji urzędowej rewidujący urzędnik oblicza przypadające cło, dopłatę walutową, opłaty manipulacyjne, ewentualne grzywny (§ 24 p. 2 niniejszej instrukcji) i opłaty wewnętrzne według obowiązujących w tej mierze przepisów, sumuje poszczególne pozycje i wypisuje ogólną sumę należności cyframi i słowami w odpowiednich rubrykach formularza. Następnie oddaje rachmistrzowi wszystkie trzy egzemplarze deklaracji pisemnej, względnie kwit blokowy z załącznikami i opłaconem prawidłowo pisemnem zgłoszeniem statystycznem, które poprzednio ma być przedstawione urzędnikowi rewizyjnemu po ustaleniu wyniku rewizji i obliczeniu cła.

W większych urzędach celnych, o znacznym ruchu, gdzie stan personelu pozwala na taki podział pracy, urzędnik rewizyjny uwidocznia obok wyniku rewizji tylko stawki celne, zaś rachmistrz, względnie jego pomocnik, oblicza cyfrowo przypadające należności w sposób powyżej wskazany.

§ 32. **Sprawdzenie obliczenia i zaksięgowanie odprawy.**

Rachmistrz sprawdza cyfrowo dotyczące obliczenie, przyjmuje i sprawdza pisemne zobowiązania do uiszczenia odroczonych należności celnych (§ 15 lit. f) niniejszej instrukcji), zapisuje sprawdzone należności w rejestrze opłat celnych i rejestrach pomocniczych (§§ 119 i 122 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych, ogłoszonej w Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 24, poz. 407 z 1922 r.), uwidocznia pozycję rejestru opłat celnych na stronicy tytułowej wszystkich trzech egzemplarzy deklaracji pisemnej, względnie na kwicie blokowym, za pomocą papieru barwiącego, notuje tę pozycję także na innych dokumentach rewizyjnych i na pisemnem zgłoszeniu statystycznem i po wyciśnięciu na kasowych dowodach przychodowych, w razie odpisywania opłat z konta zaliczeniowego oraz w razie odraczania cła, stempla, przepisanego w § 35 powołanej powyżej Instrukcji rachunkowo-kasowej, oddaje te dokumenty kasjerowi.

§ 33. **Pobór należności i wydanie poświadczenia odprawy.**

Kasjer pobiera od strony przypadające należności, rejestruje pobór i kwituje w sposób, określony w dotyczących postanowieniach powyżej powołanej Instrukcji rachunkowo-kasowej.

Przy wpłatach gotówką kasjer wyciska i podpisuje stempel kasowy na unikacie i duplikacie deklaracji pisemnej (3-cia stronica), względnie w odpowiedniej przedziałce kwitu blokowego, następnie tak przy wpłatach gotówkowych, jak i w razie odroczenia należności, wręcza stronie duplikat deklaracji, względnie kwit celny, oraz dokumenty handlowe, których zwrot strona sobie zastrzegła pisemnem oświadczeniem na deklaracji, lub na osobnym załączniku, pod warunkiem, iż kopje tych dokumentów, uwierzytelnione przez urząd celny, zostaną przedstawione dla użytku urzędowego. Zwrot tych dokumentów potwierdza strona na unikacie deklaracji pisemnej, kwicie blokowym (wynik rewizji), lub wspomnianym załączniku. Rozszerzając postanowienia § 36 powołanej Instrukcji rachunkowo-kasowej, zaleca się wyciskać stempel kasowy także na 3 egzemplarzu deklaracji pisemnej.

Dla odróżnienia pokwitowania, wydanego stronie na duplikacie karty deklaracyjnej, od kwitu celnego, odłączonego od bloku, wprowadza się nazwę „kwit deklaracyjny" na oznaczenie dokumentu pierwszego rodzaju.

Dokumenty, pozostałe po wydaniu stronie poświadczenia odprawy, a w szczególności także wspomniane powyżej zobowiązanie pisemne co do spłaty odroczonych należności celnych, a również i opłacone prawidłowo dokumenty statystyczne, kasjer zwraca rachmistrzowi.

Co do dalszej manipulacji rachunkowo-kasowej w wypadkach odroczenia spłaty cła instytucjom państwowym i ajencjom celnym, lub spłaty z konta zaliczeniowego, należy stosować obowiązujące w tym przedmiocie szczegółowe przepisy rachunkowo-kasowe (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 25, poz. 303 z 1921 r., Nr. 41, poz. 524 z 1921 r. i Nr. 24, poz. 407 z 1922 r.).

§ 34. Częściowe opłacenie cła, przekazanie spłaty do innego urzędu celnego.

O ile z powodów, wymienionych w § 49 przepisów o postępowaniu celnem, jakakolwiek pozycja deklaracji nie będzie mogła być spłaconą, należy wyliczyć i pobrać cło od pozostałych towarów i załatwić formalnie deklarację pisemną, a pozostały towar utrzymywać w ewidencji w rejestrze przywozu i tryplikacie deklaracji, a także w księdze wagowej. Na odprawę brakującej pozycji zezwala się używać w miejsce przewidzianego w § 32 tychże przepisów dodatkowego kwitu celnego (wzór Nr. 10 do § 32 przep. o postępowaniu celnem), kwitów blokowych (wzór Nr. 2 do § 27 powołanych przepisów), z zastosowaniem przepisanych przy tem formalności.

W wypadku przekazania przesyłki zrewidowanej do pobrania należności celnych w drugim urzędzie celnym, stosować należy postanowienia okólnika Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu z dnia 31 sierpnia 1922 r. L. DC/6266/II/22 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 23, poz. 387 z r. 1922) oraz § 16 „Tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych“.

§ 35. Ostateczne załatwienie dokumentów rewizyjnych, kasowych, statystycznych i rejestru przywozu.

Rachmistrz, po otrzymaniu napowrót od kasjera pozostałych dokumentów rewizyjnych, zatrzymuje unikat deklaracji pisemnej, względnie wynik rewizji z kwitu blokowego i zobowiązania pisemne do uiszczenia odroczonych należności celnych, z należącemi do nich załącznikami, jako dowody przychodowe dla udokumentowania odnośnych pozycji rejestru opłat celnych (§ 93 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych), pozostałe zaś wstępne dokumenty celne i statystyczne zwraca oddziałowi rejestracyjnemu. Wspomniane unikaty deklaracji pisemnych i wyniki rewizji z kwitów blokowych z należącemi do nich załącznikami, ułożone należycie w chronologicznym porządku, przedkłada się następnie wraz z miesięcznymi rachunkami za stosownym spisem Dyrekcji Ceł do kontroli rachunkowej. Rejestr opłat celnych i rejestry pomocnicze pozostają stale w urzędzie.

Oddział rejestracyjny opracowuje otrzymany materjał statystyczny według postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. Ust. Nr. 107, poz. 783 z r. 1921), załatwia odnośne pozycje rejestru przywozu adnotacją z powołaniem pozycji rejestru opłat celnych i przedkłada pierwopis rejestru przywozu z należącemi doń załatwionemi w ciągu okresu rachunkowego wstępnemi dokumentami celnemi z odpowiednim spisem władzy celnej II instancji do kontroli rachunkowej po upływie każdego miesiąca, wraz z miesięcznemi rachunkami urzędu, pozostawiając u siebie drugi egzemplarz rejestru wraz z dotyczącemi tryplikatami pisemnych deklaracji celnych i niezałatwionemi w ubiegłym miesiącu wstępnemi dokumentami celnemi. Ostatnio wymienione dokumenty przedkłada się do kontroli dodatkowo w miarę załatwienia, z rachunkami za następny miesiąc kalendarzowy. Obok dokumentów, dotyczących oclenia towarów przywozowych, przedkłada się do kontroli, jako załączniki rejestru przywozu, także wszystkie dokumenty celne i akta, dotyczące odprawy wolnych od cła przesyłek towarowych (§§ 45—46 niniejszej instrukcji). Wtórnik rejestru z tryplikatami deklaracji pisemnych pozostaje stale w urzędzie.

§ 36. Usterki kontrolne, dodatkowy pobór i zwrot należności celnych.

Rachmistrz wspólnie z oddziałem rejestracyjnym zarządza co potrzeba celem wyjaśnienia i załatwienia usterek kontrolnych, dodatkowego wymiaru i ściągnięcia niedopłaconych oraz odroczonych należności celnych. Obowiązek uiszczenia niedopłaconych należności celnych ustala się w każdym poszczególnym wypadku za pomocą wezwania płatniczego według załączonego wzoru Nr. 5.

Rachmistrz w porozumieniu z oddziałem rejestracyjnym zarządza również co potrzeba celem zwrócenia stronie nadpłaconych lub niesłusznie pobranych należności celnych z zastosowaniem postanowień §§ 56—59 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych.

Wszelkie orzeczenia, zawiadomienia i asygnacje, wydane w tym zakresie działania, podpisuje naczelnik urzędu i rachmistrz.

§ 37. Formalne warunki poświadczeń odprawy, ich wtórniki i rewersy odpowiedzialności.

Wydane stronie poświadczenie odprawy, jako dokument publiczny, stanowiący jedyny prawny dowód dokonanej odprawy, musi być pod względem formalnym niewadliwe. Strona niema obowiązku przyjmować dokumentu z zasadniczemi brakami lub niedokładnościami tak pod względem formy, jak i treści i może wadliwy dokument zwrócić z żądaniem uzupełnienia, lub zażądać wydania jej dokumentu, odpowiadającego w zupełności przepisanym warunkom. Istotnie uzasadnionym żądaniem tego rodzaju należy zadośćuczynić (§ 44 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych).

Co do wydania stronom wtórników deklaracji celnych, rozszerza się na wszystkie urzędy celne okólnik Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu z dn. 19 października 1920 r. L. 13849/DC/IV, wydany do urzędów celnych w b. Królestwie Kongresowem (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 40, poz. 881 z 1920 r.).

W razie przyznania zwrotu nadpłaconego lub niesłusznie pobranego cła może Dyrekcja Ceł zarządzić wypłatę tegoż zwrotu wyjątkowo bez przedłożenia zaginionego dokumentu odprawy. W takim razie ma strona przedłożyć uwierzytelniony urzędownie rewers z przyjęcia na siebie obowiązku do od-

szkodowania Skarbu Państwa na wypadek podniesienia pretensji z tytułu przyznanego zwrotu na podstawie ewentualnie odnalezionego poświadczenia odprawy. Rewers taki dołącza się do odnośnej pozycji rejestru zwrotów celnych (§ 159 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych).

VI. WYDANIE TOWARU ZE SKŁADU DO WOLNEGO OBROTU.

§ 38. **Zezwolenie na wydanie towaru.**

Strona z poświadczeniem odprawy, pokwitowanem przez Kasę (kwit deklaracyjny, kwit celny), zgłasza się u zawiadowcy składu, który po zbadaniu legalności dokumentu i sprawdzeniu jego treści z towarem zezwala na tegoż wydanie do wolnego obrotu zapomocą klauzuli na dokumencie („sprawdzono — zezwala się na wydanie", data i podpis). Jednocześnie zamieszcza się stosowną adnotację w księdze wagowej z przytoczeniem pozycji rejestru opłat celnych, uwidocznionej na dokumencie.

Zawiadowca składu sprawdza w porozumieniu z oddziałem rejestracyjnym jaknajczęściej, możliwie raz na tydzień, księgę wagową dla uzgodnienia jej z rejestrem przywozu i zarządza co potrzeba z urzędu dla załatwienia otwartych pozycji rejestrowych.

§ 39. **Licytacyjna sprzedaż towarów. zalegających w składzie.**

W wypadkach, przewidzianych w §§ 33 i 49 przepisów o postępowaniu celnem, zarządza się licytacyjną sprzedaż towaru nieoclonego, lub też oclonego, lecz niepodjętego w przepisanym terminie, o ile strona nie postara się o przekazanie go do innego urzędu celnego celem oclenia lub o powrotny wywóz zagranicę z zastosowaniem postanowień §§ 32 i 38 powołanych przepisów.

O ile chodzi o towary, podlegające monopolowi tytoniowemu, należy przed zarządzeniem licytacji odnieść się do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i nadesłać tam próbki dla ekspertyzy i ustalenia wysokości opłaty monopolowej. W podobny sposób przez odniesienie się do właściwych władz lub urzędów należy ustalić wysokość przypadającej opłaty wewnętrznej, o ileby ustalenie wysokości tejże opłaty przez urząd celny natrafiało na trudności.

Licytację nieoclonych towarów, złożonych w magazynach kolejowo-celnych i obciążonych kosztami przewozu i t. p., zarządza się w porozumieniu i za współudziałem właściwych organów kolejowych.

Towary, prawidłowo oclone, lecz niepodjęte z magazynów kolejowo-celnych, oddaje się do dyspozycji zarządu kolejowego z ewentualnem wezwaniem usunięcia ich i przeniesienia do magazynów na towary krajowe.

§ 40. **Sposób przeprowadzenia licytacyjnej sprzedaży.**

Licytacyjna sprzedaż powyżej wspomnianych towarów odbywa się według następujących zasad:

1) Urząd celny zapowiada sprzedaż przez trzykrotną publikację w miejscowych gazetach, zzaznaczeniem terminu sprzedaży na 2 tygodnie od chwili ostatniej publikacji. O wyznaczeniu terminu licytacji zawiadamia się również nadawcę przesyłki, o ile adres jego jest znany.

2) Żywe zwierzęta, świeże rośliny i przedmioty podlegające szybkiemu zepsuciu, może urząd celny sprzedać po upływie 24 godzin od chwili dokonania odprawy celnej, bez publikacji, powyżej określonej, pod warunkiem zatwierdzenia sprzedaży przez Dyrekcję Ceł.

3) Towary, których przywóz do kraju jest zabroniony, sprzedaje się zasadniczo pod warunkiem wywiezienia ich napowrót zagranicę przez nabywcę.

4) Towary, przeznaczone na sprzedaż, składa się o ile możności w osobnym przedziale magazynowym. lub grupuje oddzielnie od innych przesyłek, zalegających w składzie.

5) Na tydzień przed upływem czasokresu, określonego powyżej pod 1), urząd celny (zawiadowca składu) ogłasza termin licytacyjny sposobem w miejscu praktykowanym, a w szczególności zapomocą obwieszczenia na tablicy urzędowej dla publicznych ogłoszeń.

6) W ogłoszeniu terminu licytacyjnego podaje się do publicznej wiadomości dzień, godzinę rozpoczęcia i miejsce licytacyjnej sprzedaży, rodzaj, gatunek i ilość przeznaczonego na sprzedaż towaru, nazwisko strony, dla której towar był przeznaczony, cenę wywołania, równą sumie wszystkich na towarze ciążących należności celnych, przewozowych, składowych i t. p., a w danym razie dodaje się warunek, powyżej pod p. 3) określony.

Ogłoszenie terminu licytacyjnego doręcza się również adresatowi przesyłki trybem, ustanowionym dla doręczenia pism urzędowych.

7) Towary mogą być oglądane przez mających chęć kupna w dniu licytacji za zezwoleniem urzędu celnego, ewentualnie w porozumieniu z zarządem kolejowym i mogą być dla celów wygodniejszej sprzedaży posortowane i podzielone na partje, jednak pod warunkiem zupełnego wyczerpania przesyłki.

8) Na wniosek adresata przesyłki lub urzędu celnego Dyrekcja Ceł może zarządzić licytacyjną sprzedaż towaru w innym urzędzie celnym, dokąd towar w tym celu pod kontrolą celną przekazany być winien.

9) Sprzedażą kieruje naczelnik urzędu, lub wyznaczony przezeń urzędnik celny, w razie potrzeby w porozumieniu z przedstawicielem zarządu kolejowego.

10) Od udziału w licytacji są wykluczeni funkcjonarjusze miejscowego urzędu celnego, ich małżonki i dzieci, żyjące we wspólnem gospodarstwie domowem, oraz osoby, dla których towar był przeznaczony.

11) Przetarg rozpoczyna się od ceny wywołania, w którą wliczyć należy także koszta publikacji i przeprowadzenia licytacyjnej sprzedaży, a towar przyznaje się temu, kto ofiaruje cenę najwyższą, pokrywającą wszystkie należności i koszta.

12) Nabywca winien po przybiciu targu złożyć 20% ceny kupna tytułem wadjum, które przepada na rzecz Skarbu Państwa, jeśli pełna cena kupna nie zostanie wniesioną w ciągu 24 godzin, lub jeśli się okaże, że nabywcą była osoba, wykluczona od udziału w licytacji według postanowień, zawartych w p. 10.

W wypadku tym unieważnia się również licytację zakwestjonowanego przedmiotu.

Po opłaceniu pełnej ceny kupna i po wejściu aktu licytacyjnego w moc prawa, towar wydaje się nabywcy.

13) Licytacja upada, jeśli nikt nie zjawił się na termin, lub nie uzyskano nadaży równej cenie wywołania, albo też, gdy nabywca nie wpłacił pełnej ceny kupna w przepisanym czasokresie.

14) W razie upadku pierwszego terminu, przeprowadza się drugą sprzedaż licytacyjną w takim samym porządku, jak pierwszą, jednak bez ponownej publikacji w gazetach. Przy drugiej licytacji towar nie może być pozbyty poniżej pierwotnej ceny wywołania.

15) Sumę, uzyskaną ze sprzedaży, po potrąceniu wszelkich należności i kosztów, wydaje się wykazanemu w dokumentach celnych, handlowych lub przewozowych właścicielowi towaru, a gdyby on się nie jawił, składa do depozytu skarbowego. Dotycząca kwota przepada na rzecz Skarbu Państwa po upływie terminu, wymaganego do przedawnienia według obowiązujących w tej mierze przepisów.

16) Licytację unieważnia się, jeśli osoba, uprawniona do rozporządzenia towarem, w toku pierwszego lub drugiego terminu licytacyjnego uiści w urzędzie celnym wszystkie należności, na których pokrycie zarządzono licytacyjną sprzedaż towaru.

17) Jeśli przy drugim terminie licytacyjnym nie osiągnięto nadaży równej cenie wywołania, urząd celny ma o tem donieść niezwłocznie Dyrekcji Ceł, która może zarządzić albo zniszczenie towaru pod urzędowym dozorem, lub ofiarować go na cel dobroczynny według swego uznania, z uwolnieniem od cła. Obdarowany zakład dobroczynny winien złożyć pisemne zobowiązanie, iż otrzymane przedmioty obróci na własny użytek. W razie ich sprzedaży wdraża się postępowanie skarbowo-karne o nadużycie przyznanej ulgi celnej. Na fakt zniszczenia towaru lub oddania go na cele dobroczynne należy spisać odpowiedni protokuł w 2 egzemplarzach, z których jeden do odnośnych aktów sprawy dołączony i w urzędzie celnym przechowany, drugi zaś do rejestru przywozu dołączony i do kontroli rachunkowej przedłożony być winien.

18) Wynik licytacji ustala się zapomocą tabeli licytacyjnej, w której wymienić należy wszystkie dane, zamieszczone w ogłoszeniu licytacyjnem oraz cenę pozbycia towaru, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy, jakoteż uwidocznić zarządzenie co do rozdziału ceny sprzedażnej pomiędzy zarząd celny i kolejowy i daty zarachowania odnośnych kwot. Nabywca stwierdza również na tabeli licytacyjnej odbiór towaru i zaświadczenia o nabyciu tegoż na licytacji, które to zaświadczenia wydać mu na żądanie należy.

Jeden egzemplarz tabeli licytacyjnej, jako dowód kasowy przedkłada się do kontroli rachunkowej, drugi dołącza do wtórnika rejestru przywozu po uwidocznieniu dat aktu licytacyjnego w księdze wagowej. Tabelkę licytacyjną winien zatwierdzić naczelnik urzędu, o ile sam licytacji nie przeprowadza.

19) Wszelkie zażalenia z powodu licytacji, skierowane do Dyrekcji Ceł, mogą być wnoszone do urzędu celnego w ciągu dni siedmiu po ukończeniu licytacji. Po bezskutecznym upływie tego czasokresu licytacja staje się prawomocną. Okoliczność tę należy wyraźnie nadmienić w ogłoszeniu licytacyjnem.

§ 41. Licytacyjna sprzedaż towarów, dostawionych bez dokumentów i towarów, porzuconych i skonfiskowanych.

W ten sposób (§ 40 niniejszej instrukcji) przeprowadza się licytacyjną sprzedaż towarów, dostawionych do urzędu celnego bez jakichkolwiek dokumentów, o ile brak tychże w ciągu trzech miesięcy (§ 49 przepisów o postępowaniu celnem) należycie wyjaśniony i sprawa przynależności i odprawy towaru załatwioną nie zostanie oraz towarów, których właściciel się zrzekł w pisemnem oświadczeniu, złożonem w urzędzie celnym, lub towarów porzuconych (dereliktów).

W taki sam sposób przeprowadza się również licytacyjną sprzedaż towarów skonfiskowanych przez urząd celny, po prawomocności orzeczenia o konfiskacie, na zarządzenie władzy konfiskatę orzekającej, o ile przytem władza ta nie zarządziła odmiennego postępowania.

We wszystkich tych wypadkach cenę wywołania stanowi ustalona we właściwem postępowaniu wartość szacunkowa przedmiotu. W razie upadku pierwszego terminu licytacyjnego, przeszacowanie towaru i sprzedaż jego na drugim terminie są dopuszczalne. Przy sprzedaży towarów skonfiskowanych nie wolno licytacji unieważnić, ani też towaru wydać stronie interesowanej w wypadku, przewidzianym w § 40 p. 16 niniejszej instrukcji. Tabelę licytacyjną dołącza się w razie sprzedaży towarów skonfiskowanych do księgi towarów zatrzymanych (§ 24 niniejszej instrukcji), w innych wypadkach do rejestru przywozu.

§ 42. Umorzenie lub zwrot cła od towarów zniszczonych.

O ileby nieoclone towary, które wskutek zepsucia nie nadają się do użytku, musiałyby być zniszczone pod kontrolą celną z uwolnieniem od cła, należy fakt zepsucia i urzędowego zniszczenia towaru w całości lub części, albo też fakt, uzasadniający zmianę stawki celnej, stosownie do postanowień § 32 przepisów o postępowaniu celnem, ustalić osobnym protokułem w 2 egzemplarzach, z których jeden do odnośnego dokumentu rewizyjnego dołączony być winien, drugi zaś przechowany w urzędzie dla udokumentowania dotyczącej pozycji rejestru przywozu.

W wyjątkowych, szczególnie uwzględnienia godnych okolicznościach, może być ze względów słuszności zarządzony zwrot cła opłaconego od towarów, które po ocleniu pod dozorem celnym zniszczały, na pisemną, należycie umotywowaną prośbę strony.

Zakres działania władz i urzędów celnych co do umarzania lub zwracania cła od towarów zniszczonych ocenia się według postanowień § 10 przepisów o postępowaniu celnem.

§ 43. Banderolowanie, stemplowanie lub cechowanie towarów oclonych.

O ile towary po ocleniu podlegają banderolowaniu (tytoń, drożdże, zapałki i t. d.), ostemplowaniu (karty do gry) lub ocechowaniu (wyroby ze złota i srebra(pod kontrolą urzędową, należy w każdym

poszczególnym wypadku stosować obowiązujące przepisy lub zarządzenia kompetentnych władz.

W razie, gdyby wewnętrzna manipulacja w urzędzie celnym nie była określona we wspomnianych przepisach lub zarządzeniach władzy, należy dla zabezpieczenia warunków danego postępowania lub poboru opłat wewnętrznych, niepobranych przez urząd celny, postąpić według następujących zasad:

1) O ileby wspomniane powyżej towary dla dopełnienia warunków właściwego postępowania mają być dostawione do pewnych organów, urzędów lub władz w siedzibie danego urzędu celnego, należy zarządzić odstawienie ich tam pod konwojem organów celnych lub kontrolnych za potwierdzeniem na dotyczących dokumentach celnych.

2) Towary tego rodzaju, które mają być dostawione do pewnych organów, urzędów lub władz poza siedzibą danego urzędu celnego, lecz w siedzibie innego kolejowego urzędu celnego, winny być przekazane pod kontrolą celną do tegoż urzędu do właściwej odprawy.

3) W wypadku, gdy dotyczący organ, urząd lub władza znajdują się poza siedzibą właściwych urzędów celnych, zarządza się odesłanie przesyłki na koszt strony na miejsce przeznaczenia wraz z potwierdzeniem odprawy celnej, zaopatrzonem stosowną klauzulą („dostawić do . . . . . . w . . . . . . dla . . . .“, data, podpis i pieczęć urzędowa), a jednocześnie zawiadamia stosownem pismem przez pocztę na koszt strony właściwy organ, urząd lub władzę o odesłaniu tam danej przesyłki, z prośbą o zwrot tego zawiadomienia z urzędowem potwierdzeniem odbioru przesyłki w pewnym określonym terminie. Jeśli takie potwierdzenie w przepisanym terminie nie nadejdzie, ma urząd celny (oddział rejestracyjny) odnieść się do właściwego organu, urzędu lub władzy o wyjaśnienie lub wdrożenie postępowania skarbowo-karnego. Nadesłanie potwierdzenia należy dołączyć do właściwych dokumentów celnych i przedłożyć do kontroli rachunkowej po odpowiedniej adnotacji w rejestrze przywozu.

VII. ODPRAWA TOWARÓW WOLNYCH OD CŁA I BAGAŻU PODRÓŻNYCH.

§ 44. **Towary, wolne od cła i opłaty manipulacyjnej.**

Towary wolne bezwarunkowo od cła według taryfy celnej i niepodlegające opłacie manipulacyjnej odprawia się na podstawie ustnego zgłoszenia i zupełnej, t. j. zewnętrznej i wewnętrznej rewizji celnej, a dokonaną odprawę poświadcza na wstępnych dokumentach celnych lub przewozowych za podpisem urzędnika, dokonującego odprawy i wyciśnięciem pieczęci urzędowej.

§ 45. **Towary, wolne od cła, lecz podlegające opłacie manipulacyjnej lub wewnętrznej.**

Towary wolne od cła, lecz podlegające opłacie manipulacyjnej, odprawia się na podstawie zgłoszenia na piśmie, lub ustnego, trybem ustanowionym dla towarów podlegających cłu i wydaje poświadczenie odprawy wraz z pokwitowaniem poboru opłat manipulacyjnych na duplikacie deklaracji pisemnej (kwicie deklaracyjnym) lub kwicie blokowym. O ile tego rodzaju towary podlegają opłatom wewnętrznym niepobieranym przez urzędy celne przy sposobności odprawy, należy celem zabezpieczenia poboru tych opłat stosować obowiązujące w tej mierze szczegółowe przepisy, a w braku tychże zasady postępowania, wyłuszczone powyżej w § 43 niniejszej instrukcji.

§ 46. **Towary i przedmioty, warunkowo wolne od cła.**

Towary i przedmioty, zwalniane od cła według art. 10 i 11 rozporządzenia o taryfie celnej, odprawia się z zastosowaniem postanowień §§ 7—10 przepisów o postępowaniu celnem na podstawie wstępnych dokumentów celnych lub przewozowych, albo też, o ile przy odprawie pośredniczy ekspedytor, deklaracji wniesionych na piśmie, w których jako nazwę towaru wymienić należy, np. używane ruchomości przesiedlenia, wolne od cła według art. 11 p. 1 rozporządzenia o taryfie celnej, na podstawie rozporządzenia Dyrekcji Ceł w . . . . . . z dnia . . . . . . L. . . . . . .“. Po przeprowadzeniu zupełnej rewizji przesyłki udziela się potwierdzenia odprawy za pomocą stosownej adnotacji na wstępnych dokumentach celnych lub przewozowych, lub wniesionej deklaracji na piśmie, której unikat wraz z rozporządzeniem władzy celnej, zarządzającem zwolnienie od cła i jego załącznikami przedkłada się do kontroli rachunkowej. W potwierdzeniu odprawy, o ile nie dołączono doń rozporządzenia władzy celnej, należy powołać przepis, na podstawie którego uskuteczniono wolną od cła odprawę danej przesyłki. Dotyczącą pozycję rejestru przywozu należy w tym wypadku, jako też w wypadkach powyżej (§§ 44 i 45) określonych, załatwić stosowną adnotacją.

§ 47. **Odprawa rzeczy podróżnych.**

Odprawę rzeczy podróżnych uskutecznia się z zastosowaniem postanowień art. 10 p. 11 rozporządzenia o taryfie celnej, oraz §§ 7 i 1 przepisów o postępowaniu celnem i § 41 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych, o ile chodzi o pobór należności celnych.

Co do rewizji celnej bagażu podróżnego osób urzędowych obowiązują wydane w tym przedmiocie szczegółowe przepisy (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 16 poz. 234 z 1920 r.).

Na bagażu podróżnym umieszcza się po dokonaniu rewizji czerwone papierowe nalepki z pieczęcią urzędową i uwidocznieniem daty odprawy.

Względem manipulacji z przedmiotami wiezionemi przez podróżnych bez przepisanych zaświadczeń na przywóz, lub wywóz, obowiązują szczegółowe przepisy (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 21 poz. 244 z r. 1921).

O ileby bagaż podróżny składał się wyłącznie lub w znacznej części z przedmiotów podlegających cłu, natenczas przedmioty te pod względem manipulacji celnej traktować należy według przepisów, dotyczących towarów handlowych.

VIII. ODPRAWA TOWARÓW WYWOZOWYCH.

§ 48. **Czynności urzędowe przy odprawie wywozowej.**

Czynności urzędowe przy ostatecznej odprawie towarów wywozowych, określone w §§ 35—39 prze-

pisów o postępowaniu celnem, dokonują się w rozmiarze tam ustanowionym w sposób, przepisany niniejszą instrukcją dla ostatecznej odprawy towarów przywozowych, ze zmianami, wynikającemi z rodzaju i charakteru odprawy.

§ 49. **Rejestr wywozu.**

Do ewidencji towarów wywozowych służy rejestr wywozu, prowadzony tak samo, jak rejestr przywozu, podwójnie, sposobem pauzowania za pomocą papieru barwiącego według załączonego wzoru Nr. 6.

Przypadające od towarów wywozowych opłaty manipulacyjne pobiera się i kwituje na podstawie wniesionych zgłoszeń pisemnych lub ustnych, w tym ostatnim razie przy użycie kwitów blokowych w ten sam sposób, co przy ostatecznej odprawie towarów przywozowych. Manipulacja z rejestrem wywozu i jego załącznikami jest taka sama, jak z rejestrem przywozu i tegoż allegatami.

§ 50. **Towary, przekazane do wywozu z wewnętrznych urzędów celnych.**

Zmieniając częściowo sposób postępowania z przesyłkami wywozowemi, od których przypadają manipulacyjne lub inne opłaty, określony w § 24 instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 663 z r. 1922) zarządza się:

1) Pobór opłaty manipulacyjnej oraz przypadających ewentualnie innych opłat uskutecznia wewnętrzny urząd celny, który wydaje stronie stosowne pokwitowanie (kwit deklaracyjny, kwit celny), po uwidocznieniu na nim odnośnej pozycji rejestru opłat celnych i rejestru przekazowego.

2) Unikat karty deklaracyjnej, względnie wynik rewizji z kwitu blokowego zatrzymuje wewnętrzny urząd celny, jako dowody kasowe i przedkłada je z miesięcznemi rachunkami do kontroli rachunkowej.

3) Kwit deklaracyjny (kwit celny) winien być dołączony do listy przekazowej A, towarzyszącej przesyłce do urzędu wyjściowego.

4) Graniczny urząd wyjściowy załatwia listę przekazową, zapisując ją bezpośrednio do rejestru wywozu, z pominięciem rejestru przywozu, który przepisany jest dla normalnego ich załatwienia, stwierdza faktyczny występ przesyłki na wspomnianym wyżej pod 3) dokumencie celnym za pomocą stosownej klauzuli z uwidocznieniem pozycji rejestru wywozowego i zwraca listę przekazową wraz z potwierdzonemi dokumentami do wewnętrznego urzędu celnego nadawczego ,który wspomniane zaświadczenie zwraca stronie.

5) O ile towary wywozowe podlegają szczególnym opłatom, nie pobieranym przez urzędy celne, należy je przyjąć do odprawy wywozowej lub przekazać po wykazaniu się przez stronę uprawnioną do rozporządzenia niemi, iż opłaty te prawidłowo uiszczone zostały, względnie celem zabezpieczenia ich poboru zastosować obowiązujące w tej mierzę szczegółowe przepisy, a w braku tychże, postąpić według zasad, określonych powyżej w § 43 niniejszej instrukcji.

§ 51. **Towary, których wywóz ma być urzędownie wykazany.**

Co do sposobu postępowania z towarami, których wywóz za linję celną ma być wykazany urzędownie dla celów zwolnienia tychże towarów od węzła wewnętrznej opłaty, albo też zwrotu podatku i t. p., należy stosować obowiązujące szczegółowe przepisy. Ogólną zasadę takiego postępowania stanowi przekazywanie takich towarów, określone powyżej w § 50 niniejszej instrukcji, przyczem urzędem przekazującym jest właściwy organ lub urząd skarbowy. wykonywujący nadzór nad danem przedsiębiorstwem albo też wewnętrzny urząd celny, do którego dany towar dostawiony został.

Ilość dokumentów przekazowych i sposób ich wymiany oraz ostatecznego załatwienia określają szczegółowe przepisy.

IX. KONTROLA URZĘDOWANIA.

§ 52. **Kontrola w urzędzie celnym ze strony naczelnika urzędu lub jego zastępcy.**

Naczelnik urzędu, o ile sam nie wykonuje czynności urzędowych z zakresu postępowania celnego, czynnościami temi kieruje lub ich wykonanie kontroluje i jest za prawidłowy tok urzędowania odpowiedzialny.

Obowiązkiem jego jest w szczególności:

1. Czuwać nad należytym i celowym rozdziałem czynności urzędowych i dopilnować, aby wszyscy podwładni mu urzędnicy celni byli jednomyślnie i w zupełności zatrudnieni w ciągu wyznaczonych godzin urzędowych tak, aby pod żadnym warunkiem nie dopuścić do tworzenia się zaległości w urzędzie. W tym celu może on urzędników, którzy wykonali powierzone im w pewnym dziale czynności przed upływem godzin urzędowych, przydzielić pomocniczo do innych działów dla zupełnego opanowania nawału pracy. O ile jednak w pewnym urzędzie znajdują się urzędnicy bez zawodowego wykształcenia celnego (kasjerzy, rachmistrze), można ich zwolnić od czynności rewizyjnych.

2. Dbać o to, aby podwładny personel zaznajomił się należycie z obowiązującemi przepisami. W tym celu należy dopilnować, aby każdy z podwładnych urzędników przeczytał przesyłane urzędowi dzienniki ustaw, dzienniki urzędowe, Monitora Polskiego, okólniki i rozstrzygnięcia władz, mające ogólne znaczenie i stwierdził to podpisem na dzienniku lub akcie. Wszelkie publikacje urzędowe należy utrzymywać w największym porządku, okólniki w osobnym zbiorze, z odpowiednią ewidencją.

3. Poświęcać szczególną uwagę na należyte taryfowanie towarów i w tym celu kontrolować jak najczęściej osobiście urzędników rewizyjnych (§ 29 niniejszej instrukcji), pouczać młodsze, niewyrobione siły urzędowe, posługując się przytem znajdującemi się w urzędzie wzorami, lub próbkami towarów, istniejącem tam laboratorjum i t. p.

4. Sprawdzać, czy dokuemnty i rejestry są przepisowo prowadzone i załatwiane, tudzież usuwać natychmiast dostrzeżone braki i niekładności.

5. Dopilnować należytego przedkładania rachunków i sprawozdań urzędowych w przepisanych terminach i jak najrychlejszego załatwiania wszelkiej korespondencji urzędowej.

6. Dołożyć wszelkich starań, aby zachowanie podwładnych funkcjonarjuszów urzędowych wobec stron było zawsze bez zarzutu i możliwe zajścia załatwiać na miejscu dla uniknięcia zażaleń i rekryminacji.

7. Dążyć do tego wszelkiemi rozporządzalnemi środkami, aby w urzędzie nie pojawiały się jakiekolwiek nadużycia ze strony podwładnego personelu, a o ich wykryciu niezwłocznie donosić przełożonej Dyrekcji Ceł.

8. W zakresie czynności kasowych i gospodarczych dbać zawsze o dobro Skarbu Państwa i zabezpieczenie całości poruczonego jego pieczy mienia skarbowego.

Częściowe wykonanie tych obowiązków może naczelnik urzędu poruczyć czasowo jednemu ze starszych w służbie podwładnych urzędników celnych jako swemu zastępcy pod własną odpowiedzialnością, albo też na stałe, za zezwoleniem Dyrekcji Ceł.

§ 53. **Kontrola w urzędzie celnym ze strony organów inspekcyjnych lub delegatów przełożonych władz.**

Kontrolę urzędowania w samym urzędzie celnym wykonują również właściwe organa inspekcyjne, naczelnicy Dyrekcji z mocy swego stanowiska urzędowego, jako też urzędnicy delegowani z ramienia Ministerstwa Skarbu lub Dyrekcji Ceł, według udzielonych im instrukcji lub na podstawie osobnych mandatów i to albo odnośnie do całego toku urzędowania, lub pewnych jego oddziałów, albo też poszczególnych spraw, oznaczonych w mandacie, który naczelnikowi urzędu celnego ukazanym być winien.

Obowiązkiem naczelnika urzędu, jako też wszystkich funkcjonarjuszów urzędu jest udzielać wspomnianym organom inspekcyjnym i delegatom wszelkich żądanych wyjaśnień, wykonywać ich zarządzenia i udzielać im potrzebnej pomocy przy wypełnianiu danego polecenia służbowego.

§ 54. **Kontrola ze strony władz przełożonych.**

Wymienione w niniejszej instrukcji, instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych, oraz innych szczegółowych przepisach dzienniki, rejestry i dowody rachunkowe przedkłada urząd celny w przepisanych terminach i w przepisany sposób Dyrekcji Ceł dla kontroli.

Kontrola ta jest rachunkowo-kasową, którą wykonuje wydział rachunkowy Dyrekcji Ceł, oraz fachową, którą wykonuje wydział fachowej kontroli tejże władzy.

§ 55. **Kontrola rachunkowo-kasowa.**

Stosownie do postanowień §§ 165, 167 — 169 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych wydział rachunkowy Dyrekcji Ceł sporządza ogólne sprawozdanie miesięczne ze swego okręgu administracyjnego w 3 egzemplarzach, z których jeden przedkłada Ministerstwu Skarbu do dnia 15-go następnego miesiąca po sprawozdawczym, następnie sprawdza wszystkie wpływy i wydatki pod względem rachunkowo-kasowym, a mianowicie bada prawidłowość wszystkich podsumowań i przeniesień w dziennikach kasowych i rejestrach pieniężnych, porównuje każdą pozycję z dowodem kasowym dla stwierdzenia, czy odnośna suma jest zarachowana na właściwy paragraf i pozycję budżetu, prostuje ewentulnie mylne zarachowania, bada prawidłowość nieściśle celnych dokumentów kasowych, jako to: pokwitowań, list płatniczych, rachunków, umów, asygnacji, talonów i t. p., także pod względem merytorycznym, sprawdza, czy poszczególne pozycje przy zarachowaniach mają odpowiednie przeciwstanie zarachowania, oraz czy wydatki pokryto z właściwego kredytu lub funduszu i według prawidłowego obliczenia, czy wysokość asygnowanych zaliczek i ich wyrachowanie odpowiada obowiązującym przepisom, czy opłata stemplowa na rachunkach i innych dokumentach prawidłowo została pobraną i t. p. Ewentualne spostrzeżenia, a także wnioski co do potrzebnych zarządzeń wydział rachunkowy uwidocznia na osobnym akcie rewizyjnym, zarządzenia te przeprowadza, wykonanie kontroli stwierdza na sprawozdaniach rachunkowych nadsyłanych przez urzędy celne, a po sprostowaniu omyłek w sprawozdaniach i księgach urzędów celnych i własnych przesyła poprawiony odpowiednio drugi egzemplarz swego sprawozdania miesięcznego właściwej okręgowej Izbie kontroli, zaś trzeci również sprostowany egzemplarz przedkłada Ministerstwu Skarbu do dnia 15 drugiego miesiąca po sprawozdawczym. Wspomniany powyżej akt rewizyjny z uwidocznieniem na nim poczynionych zarządzeń, wydział rachunkowy odstępuje oddziałowi fachowej kontroli wraz z całym materjałem kontrolnym, po wyłączeniu jedynie pierwszych egzemplarzy miesięcznych sprawozdań urzędów celnych (§ 169 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych).

§ 56. **Fachowa kontrola.**

Wydział fachowej kontroli notuje na rzeczonym akcie rewizyjnym datę otrzymania materjału kontrolnego i materjał ten opracowuje w sposób następujący:

1. Za podstawę czynności kontrolnej bierze nadesłany przez urząd celny pierwopis rejestru przywozu, który przedstawiać powinien całokształt ruchu towarowego, poddanego przez dany urząd celny odprawie celnej w okresie sprawozdawczym i bada przedewszystkiem, czy rejestr ten był pod względem formalnym należycie prowadzony, a następnie przechodzi jedną pozycję po drugiej i sprawdza jej załatwienie przedłożonych dokumentów, kontrolując tok postępowania od chwili przyjęcia towaru pod dozór celny, aż do jego wypuszczenia do wolnego obrotu.

2. W wypadkach oclenia towarów organ kontrolny sprawdza zgodność wstępnych dokumentów celnych ze zgłoszeniami na piśmie i potwierdzeniami odprawy, bada prawidłowość wniesionego na piśmie zgłoszenia co do jego wymogów zewnętrznych i wewnętrznych, zgodność tegoż z załącznikami (§ 15 niniejszej instrukcji), prawidłowość sprawdzenia deklaracji przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę (§§ 17 — 19 niniejszej instrukcji), prawidłowość zużytkowania dokumentów rewizyjnych, sposobu stwierdzenia wyniku rewizji celnej (§§ 20 — 28 niniejszej instrukcji), oraz zarządzeń na wypadek skonstatowania niezgodności między treścią zgłoszenia, a rzeczywistym stanem towaru, prawidłowość zastosowania taryfy, o ile to na podstawie przedłożonych dokumentów handlowych i celnych jest możliwe, sprawdza obliczenie należności celnych,

prawidłowość zastosowania i obliczenia mnożnika, opłat manipulacyjnych (akcydencji) oraz opłat wewnętrznych, prawidłowość adnotacji, dotyczących sposobu uskutecznienia wpłaty, oraz prawidłowość wydanego potwierdzenia odprawy, zaksięgowania tejże odprawy i t. d. (§§ 31—34 niniejszej instrukcji).

3. Co do towarów wolnych od cła, organ kontrolny sprawdza prawidłowość potwierdzenia odprawy i dotyczących adnotacji w rejestrach i dokumentach (§§ 44—47 niniejszej instrukcji) oraz uiszczonych w danym razie opłat manipulacyjnych i t. d.

4. W taki sam sposób organ kontrolny sprawdza prawidłowość odprawy celnej towarów wywozowych na podstawie pierwopisu rejestru wywozowego (§§ 48—51 niniejszej instrukcji).

5. O ile pewna pozycja rejestru przywozu załatwioną została adnotacją o przekazaniu towaru do innego urzędu celnego w tym samym okręgu administracyjnym, organ kontrolny sprawdza prawidłowość dalszej odprawy w porozumieniu z tym organem kontrolnym, który sprawdza materjał kontrolny urzędu odbiorczego.

O ile towar został przekazany do urzędu celnego, położonego w innym okręgu administracyjnym, organ kontrolny zestawia dla każdego z tych urzędów stosowny wykaz przekazanych przesyłek. Wykaz ten przesyła się następnie do właściwej Dyrekcji Ceł do zbadania, w ciągu pewnego oznaczonego okresu czasu, czy dotyczące przesyłki do odbiorczego urzędu celnego istotnie dostawione i dalszemu postępowaniu celnemu prawidłowo poddane zostały. Otrzymany z powrotem wykaz, zaopatrzony stosownem potwierdzeniem odnośnej władzy, dołącza się do aktu rewizyjnego.

6. Organ kontrolny sprawdza również w sposób odpowiadający celowi prawidłowość postępowania przy licytacyjnej sprzedaży towarów (§§ 39—41 niniejszej instrukcji), sposób prowadzenia księgi towarów zatrzymanych (§ 25 niniejszej instrukcji) i prawidłowość postępowania, mającego na celu zabezpieczenie poboru opłat wewnętrznych i t. p., niepobieranych przez urzędy celne (§§ 43 i 51 niniejszej instrukcji).

7. Spostrzeżone braki, omyłki i zasadnicze niedokładności, które mogą mieć wpływ na prawidłowy wymiar i pobór należności lub sposób odprawy, organ kontrolny notuje na wspomnianym akcie rewizyjnym, stwierdza w odpowiedni sposób przeprowadzenie zawodowej kontroli na rejestrach i dokumentach i sporządza wykaz znalezionych usterek, w chronologicznym porządku, według bieżących pozycji poszczególnych rejestrów. O ileby w danym wypadku groziło niebezpieczeństwo przedawnienia należności (§ 32 przepisów o postępowaniu celnem), należy okoliczność tę uwidocznić za pomocą stosownej adnotacji na wykazie usterek. Referat wykazu przedkłada się naczelnikowi Dyrekcji Ceł do zatwierdzenia i podpisany przezeń czystopis usterek fachowych, tudzież ewentualnych rachunkowo-kasowych, skonstatowanych przez wydział rachunkowy i niezałatwionych odrębnemi zarządzeniami, przesyła się odnośnemu urzędowi celnemu do wyjaśnienia, usunięcia braków lub niedokładności, przypisania i ściągnięcia dodatkowych opłat lub zwrotu nadpłaconych albo niesłusznie pobranych należności w ciągu terminu nie przekraczającego trzech miesięcy za dołączeniem w razie potrzeby dotyczących rejestrów i dokumentów.

Niedoborów i nadpłat nie przekraczających w każdym poszczególnym wypadku kwoty jednego tysiąca (1.000) mk. pol., nie zamieszcza się w wykazie usterek.

8. Nie załatwione w miesiącu sprawozdawczym pozycje rejestru przywozu załatwia organ kontrolny na podstawie przedłożonych dodatkowo przez urząd celny dokumentów (§ 35 niniejszej instrukcji), stosowną adnotację w tymże rejestrze i wstawia niezałatwione pozycje rejestru przywozu do wykazu usterek dopiero po upływie trzech miesięcy po okresie sprawozdawczym.

9. O ileby w toku rachunkowo-kasowej lub fachowej kontroli ujawniono rażące zaniedbania lub nadużycia ze strony urzędu celnego, naczelnik Dyrekcji Ceł winien zarządzić niezwłocznie co potrzeba celem ich wyjaśnienia i usunięcia winnych do odpowiedzialności i o poczynionych zarządzeniach donieść Ministerstwu Skarbu.

10. Sposób załatwienia usterek przez urząd celny określony jest w § 36 niniejszej instrukcji.

Urząd celny obowiązany jest bezwarunkowo dotrzymywać terminu, wyznaczonego do wyjaśnienia usterek, wyjaśnienia te przedkładać osobnem sprawozdaniem, odpowiadając na wszystkie kwestje, poruszone w wykazie usterek, według poszczególnych punktów, a w razie niemożności ostatecznego ich załatwienia, donieść o stadjum załatwienia sprawy za dołączeniem odnośnych aktów, np. odpisu wezwania płatniczego i dowodu doręczenia, odpisu korespondencji, przeprowadzonej ze stroną, i t. p. Wyjaśnienie i załatwienie usterek po upływie terminu, należy przedkładać z wyjaśnieniem usterek za następujący okres sprawozdawczy, albo też osobnem sprawozdaniem i usprawiedliwić zwłokę.

§ 57. Księga usterek.

Opracowane należycie i zatwierdzone przez naczelnika Dyrekcji Ceł akty rewizyjne zapisuje wydział fachowej kontroli w osobnej księdze usterek, którą należy założyć na przeciąg kilku lat i prowadzić według załączonego wzoru Nr. 7 z wyznaczeniem odpowiedniej ilości kartek dla każdego z podwładnych urzędów celnych. Nadchodzące z urzędów celnych wyjaśnienia należy odnotować na akcie rewizyjnym (referacie wykazu usterek) i w odnośnej przedziałce księgi usterek, a przedłożone napowrót i uzupełnione rejestry i dokumenty dołączać do odnośnych pierwotnych sprawozdań rachunkowych urzędu celnego.

W razie niedotrzymania terminu wyznaczonego urzędowi celnemu, należy załatwienie usterek ponaglić i okoliczność tę odnotować w odpowiedniej przedziałce, a w razie dalszej zwłoki sprawę przedstawić naczelnikowi Dyrekcji Ceł, celem wydania odpowiedniego zarządzenia.

Wyjaśnione należycie i odpowiednio załatwione usterki wydział fachowej kontroli przyjmuje do wiadomości i zawiadamia o tem urząd celny w jednym z następujących wykazów usterek, albo też dane wyjaśnienia odrzuca jako niewystarczające i zarządza dokładniejsze wyjaśnienie sprawy czy to trybem ustanowionym dla usterek, czy też drogą administracyjnych zarządzeń Dyrekcji Ceł.

W razie nieznalezienia żadnych usterek w materjale kontrolnym, okoliczność tę uwidacznia się w księdze usterek adnotacją „bez usterek".

§ 58. **Przechowanie rejestrów i dokumentów.**

Stosownie do postanowień § 170 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych wszystkie dowody rachunkowe zarówno urzędów celnych, jak i Dyrekcji Ceł powinny być przechowywane w składnicy wspólnej dla wydziału rachunkowego i fachowej kontroli, do dyspozycji okręgowych Izb kontroli, ułożone w chronologicznym porządku według urzędów celnych i utrzymywane w ewidencji zapomocą stosownego skorowidza.

C. Postanowienia końcowe.

§ 59. Postanowienia niniejszej instrukcji nie naruszaju szczególnego sposobu odprawy, opartego na postanowieniach umów międzynarodowych.

§ 60. Do czasu unormowania całokształtu odprawy celnej przesyłek pocztowych odrębną instrukcją utrzymują się w mocy obowiązujące w tej mierze obecnie przepisy i zachowuje nadal tok postępowania obecnie praktykowany, z uwzględnieniem szczególnych warunków miejscowych. Również utrzymują się w mocy szczegółowe przepisy co do odprawy celnej o ruchu napowietrznym i nawigacyjnym do czasu uregulowania tych spraw odrębnymi instrukcjami.

§ 61. Manipulacja celna z zaświadczeniami na przywóz i wywóz towarów, walut i dewiz, oraz kruszców szlachetnych określona jest w odrębnych przepisach, dotyczących obrotu towarowego z zagranicą oraz obrotu dewizowego i walutowego.

Wszystkie niewymienione w niniejszej instrukcji rozporządzenia i szczegółowe przepisy, normujące poszczególne kwestje z zakresu postępowania przy ostatecznej odprawie celnej towarów obowiązują nadal, o ile nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszej instrukcji.

§ 62. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 września 1923 na całym obszarze celnym.

Urzędy celne położone na obszarze Wolnego Miasta Gdańska stosować mają tylko postanowienia dotyczące właściwej manipulacji celnej, ponieważ moc obowiązująca Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych rozciąga się tylko na obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 12 czerwca 1923 r.

(Patrz wzory na str. 720—723).

Urząd Celny w .... WZÓR Nr. 1.

Rejestr przywozu poz. ....

DEKLARACJA ZASTĘPCZA.

1. Dzień i sposób dostawienia towaru ....
....
2. Cechy i numery ....
3. Ilość sztuk ....
4. Opakowanie ....
5. Rodzaj towaru ....
6. Waga w klg. ....

(podpis przewoźnika lub osoby uprawnionej do rozporządzenia towarem) (podpis urzędnika celnego odbierającego towar)

ZAŁATWIENIE.

7. Przyjęto na skład i sprawdzono wagę .... (podpis zawiadowcy słkadu)
8. Zarządzenia względem wyjaśnienia braku dokumentów, przynależności przesyłki, lub jej dalszej odprawy ....
....
(podpisy urzędowe)

NB. Bez druku na zwykłym papierze.

Urząd Celny w .... WZÓR Nr. 2.

REJESTR PRZYWOZU
za miasiąc styczeń 1923 roku.

Pozycja	Data wstępnego dokumentu celnego	Oznaczenie wstępnego do dokumentu celnego (listy przekazowej i t. d.)	Ilość sztuk przesyłki	Załatwienie		UWAGI
				Data	Pozycja	
1	2	3	4	5		4
		Dnia 2 stycznia 1923 r.				
1	27.XII 1922	Zbądzyń 595	3 bele tkanin	5/I	Roc 75	pisemn. 4/1
2	„	Zebrzydowice 870	wagon Nr. 75695 gipsu	„	Roc 75	ustn. odbiorcy A. Wokulskiego 5/1
3	3.XII 1922	Sniatyń 1250	1 skrz. owoce	16. I.	Roc 155	z urzędu 10/1 tabela licyt. i protokuł częściowego zniszczenia 16/1 L. 38
4	„	„ 1251	bagaż podróżny	5/I	Ktz. 5	zwolniony 5/1 na 5 butelek wódki protokuł karny 5,1 L. 41
5	„	„ 1252	1 kufer	6/I	R. przek. 69	Gdańsk — wywóz
6	2/1	Deklaracja zastępcza	1 skrz. mydła	8/I	R. przek. 69	Kraków po przynależneści

NB. Druk, dotychczas używany na rejestr przywozu, po odpowiedniej adaptacji nagłówka.

Urzad Celny w ....

WZÓR Nr. 3.

KSIĘGA WAGOWA.

Poz. Rej. przywozu	Cechy i numery	Opakowanie	Rodzaj towaru	Waga klg.	Załatwienie	UWAGA
1	2	3	4	5	6	7
		Dnia 2 stycznia	1925 r.			
1	F. D. 85/87	1 bela 1 bela 1 bela	płótna bawełn. worki jutowe płótna lniane	85 90 80	Roc 75 5/I	wydano 5/I
		3 bele		255		
2	wagon N. 75695	nasyp	gips	b. 8700 t. 900 n. 7800	Roc 76	wydano 6/I
3	A. B. 300	1 skrzynia	owoce świeże	120	Roc 155 16/I	licyt. 16/I zniszczono 40 kg. wydano 26/I 80 kg.
4	M. N. 250	1 bela	rzeczy podróż.	70	Ktz. 5	wyd. 5/I 64 kg. zatrzym. 5 butelek wódki, 6 kg.
5	E. L.	1 kufer	„	45	R. p. 55	wydano 7/I
6	XX 75	1 skrzynia	mydło	85	R. p. 69	wydano 8/I

WZÓR Nr. 4

Okładka.

Urząd Celny w ....

KSIĘGA TOWARÓW ZATRZYMANYCH

za miesiące ....

Odpowiedzialni rachunkozdawcy:
Naczelnik Urzędu ....
Zawiadowca składu ....

Załączników ....

Druk ściśle zarachowany.

Kartka pierwsza i druga.

Urząd Celny w ....

Opis zajętego przedmiotu Nr. ....

1. Dzień i sposób dostawienia przesyłki ....
2. Dzień wykrycia lub zatrzymania ....
3. Okoliczności towarzyszące zajęciu ....
4. Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, u której przedmiot zajęto ....
5. Nazwisko i miejsce zamieszkania właściwego odbiorcy ....
6. Dokładny opis zajętego przedmiotu (cechy, numery, sposób opakowania rodzaj i gatunek towaru, waga w klg. ilość sztuk, szczególne właściwości i t. p. ....
7. Wartość przedmiotu według dokumentów lub według przybliżonego wstępnego oszacowania ....
8. Daty sporządzenia protokułu karnego ....

Data, podpis i pieczęć urzędowa

Kartka trzecia.

Urząd Celny w ....

Potwierdzenie zajęcia Nr. ....

(1 — 8, jak na kartce pierwszej i drugiej).

Data podpis i pieczęć urzędowa.

WZÓR Nr. 5.

Urząd Celny w ....

....

WEZWANIE PŁATNICZE.

Do

Pan ....

w ....

Do poz. .... rejestru opłat celnych tutejszego urzędu celnego z dnia ....
opłacił(a) Pan(i) za przesyłkę ....

....

tytułem cła kwotę . . . . Mkp. ..... f.
„ dopłaty walutowej . . . . „ ..... „
„ należytości manipulacyjnej . . . . „ ..... „
„ akcydencji . . . . „ ..... „
„ opłat wewnętrznych . . . . „ ..... „

razem . . . . Mkp. ..... f.

Przy sprawdzeniu ksiąg i dokumentów urzędowych okazało się, że wykazane wyżej należności zostały mylnie wymierzone i obliczone (.......... przy obliczeniu tych należności zaszła omyłka rachunkowa ....) wskutek czego wymiar tych należności i ich obliczenie prostuje się i ustala w sposób następujący:

cło według poz. .... tar. celn. po .... mk. od 100 .... mk. ....
dopłata walutowa po .... % (mnożnik ....) ....

razem . . . . . . mk. ....

należytość manipulacyjna po ....
i t. d. ....

razem . . . .

Gdy zaś uiszczono kwotę .... mk. .... fen
okazuje się niedobór w kwocie .... mk. .... fen
to jest (słowami) ....

Na podstawie postanowień § 32 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11 poz. 64 z r. 1921) wzywa się Pana (Panią), aby wymienioną powyżej kwotę .... mk. .... fen. wpłacił(a) do kasy tutejszego urzędu w ciągu dni trzydziestu po doręczeniu niniejszego wezwania, gdyż w razie przeciwnym należność ta przymusowo ściągniętą zostanie trybem, ustanowionionym dla ściągania danin publicznych.

Przeciw niniejszemu wezwaniu płatniczemu można wnieść wystosowany do Dyrekcji Ceł w ....

....

rekurs w ciągu dni 30-tu po doręczeniu tegoż wezwania, bezpośrednio do tutejszego urzędu celnego.

.... dnia ....

(podpis naczelnika urzędu i rachmistrza)

(pieczęć urzędowa).

NB. bez druku, na zwykłym papierze.

WZÓR Nr. 6.

Urząd Celny w ....

REJESTR WYWOZU

za miesiąc styczeń 1923 r.

Pozycja	Data wstępnego dokumentu	Oznaczenie wstępnego dozumentu (listy przekazowej i t. p.).	Ilość sztuk przesyłki	Załatwienie: Data	Załatwienie: Rejestr	UWAGA
1	2	3	4	5	6	7
		Dnia 2 stycznia 1923 r.				
1	27. 12. 1922	Warszawa 785	wagon Nr. 8152 mydło	5/1	Roc 27	stwierdzono występ zagranicę 5/1

NB. Druk dotychczasowy.

Folio 12. Urząd Celny w .... WZÓR Nr. 7.

KSIĘGA USTEREK.

Pozycja	Liczba exhibitu (aktu rewizyjnego)	Bliższe określenie usterek rachunkowo-kasowych, wymagających osobnego zarządzenia, ilość zwróconych dokumentów	Bliższe określenie usterek fachowych, ilość zwróconych dokumentów	Data wysłania wykazu usterek	Termin wyznaczony do ich wyjaśnienia	Załatwienie usterek ponaglono	Wyjaśnienie urzędu nadeszło dn. pod L.	Usterki załatwione w zupełności	Usterki nie wyjaśnione dostatecznie	Zarządzenie co do ostatecznego wyjaśnienia	UWAGI
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		Za grudzień 1922 r.	Za grudzień 1922 r.								
1	25215 IV	1) Brak 7 dowodów kasowych 2) Listy płatnicze nieprawidłowe, zwrócono 2 sztuki	1) usterki formalne co do rejestru przywozu 2) 25 niedoborów na łączną sumę 350,742 mk. 3) 12 zwrotów nadpłaty na łączną sumę 85,242 mk. zwrócono 20 deklaracyj i 5 kwitów celnych	25/I 1923	15/III 1923	17/III 1923	19/III 1923 L. 2715	Kasowe wszystkie, fachowe niedobory: 20 na sumę 300,000 mk. zwroty wszystkie	niezwrócono 3 deklaracyj	zażądano zwrotu 1/IV 923	Wstępne dochodzenia przeciw K. J. prowadzącemu rejestr przywozu o nieprawidłowe i niestaranne prowadzenie rejestru mimo kilkakrotnych wskazówek i upomnień L. 785/I.

371.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1923 r.

o sposobie materjalnego zaopatrywania Straży Celnej w przedmioty umundurowania, uzbrojenia i inwentarza.

Na zasadzie art. 14 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65 poz. 391) i art. 4 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 388), tudzież i uzupełnienie rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1921 r. w przedmiocie tymczasowego ustroju władz i urzędów celnych na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. Ust. R. P. Nr. 39 poz. 244) oraz z d. 24 marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcji Ceł na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 259) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Materjalne zaopatrywanie Straży Celnej na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w przedmioty umundurowania, uzbrojenia i inwentarza odbywa się za pośrednictwem Dyrekcji Ceł w Warszawie.

W szczególności należy do tejże Dyrekcji: nabywanie, przechowywanie i rozsyłanie:

a) przedmiotów umundurowania i rynsztunku,

b) broni, amunicji i inwentarza wszelkiego rodzaju.

O ile w wyjątkowych wypadkach wskazane jest nabycie przedmiotów materjalnego zaopatrzenia bez pośrednictwa Dyrekcji Ceł w Warszawie, może to nastąpić nie inaczej, jak na zasadzie specjalnego zarządzenia Ministerstwa Skarbu.

§ 2.

Przedmioty umundurowania i rynsztunku, jakoto: płaszcze, bluzy, spodnie, czapki, buty, pasy, ładownice, kożuchy, kożuszki, baszłyki, odznaki mundurowe i t. p., o ile w miejsce ich nie ustanowiono ryczałtów pieniężnych, nabywa wzgl. sprawia Dyrekcja Ceł w miarę otwartych przez Ministerstwo Skarbu do jej dyspozycji na ten cel kredytów w ilościach, na każdy rok dla wszystkich Dyrekcji Ceł budżetem państwowym przewidzianych, magazynuje je i rozsyła poszczególnym Dyrekcjom Ceł lub bezpośrednio podległym im organom odpowiednio do otrzymanych zapotrzebowań w granicach określonych budżetem potrzeb poszczególnych Dyrekcji, stosując się przytem do szczególnych wskazówek Ministerstwa Skarbu.

§ 3.

Przedmioty inwentarza, przewidziane budżetem, jakoto: broń, amunicja, konie, siodła, bryczki, uprząż, rowery, łodzie, promy, narty i t. p. z wyjątkiem sprzętów, należących do urządzeń biurowych, nabywa Dyrekcja Ceł w Warszawie tylko na zasadzie każdoczesnego zlecenia Ministerstwa Skarbu.

§ 4.

Prócz przedmiotów wyżej wymienionych, przeznaczonych dla Straży Celnej, mogą poszczególne Dyrekcje w razie uzasadnionej potrzeby i po poprzedniem uzyskaniu zezwolenia Ministerstwa Skarbu używać pośrednictwa Warszawskiej Dyrekcji Ceł także przy nabyciu umundurowania i inwentarza urzędowego dla urzędników, wzgl. urzędów celnych.

§ 5.

W razie różnicy zdań, wynikłej między Dyrekcją Ceł w Warszawie, a Dyrekcją Ceł, zgłaszającą zapotrzebowanie, w przedmiocie realizacji zapotrzebowania Dyrekcja Ceł w Warszawie zasięga decyzji Ministerstwa Skarbu.

§ 6.

Dla wykonania zadań w 1 — 4 wymienionych uruchomia się przy Dyrekcji Ceł w Warszawie Centralną Intendenturę Straży Celnej, wchodzącą organizacyjnie w skład tejże Dyrekcji.

Kierownika Intendentury i potrzebną ilość funkcjonarjuszy wyznacza Dyrekcja Ceł z grona pracowników, należących do każdocześnie zatwierdzonego etatu osobowego Dyrekcji.

Określony w § 13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcji Ceł na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 259) zakres działania Dyrekcji Ceł w sprawach gospodarczych stosuje się także do czynności, wynikających z zadań, wymienionych w §§ 1 — 4 niniejszego rozporządzenia.

Dyrektor Dyrekcji Ceł może poruczyć Intendenturze załatwianie także wszelkich innych spraw gospodarczych, nieobjętych niniejszym rozporządzeniem a odnoszących się do Zarządu Ceł na obszarze administracyjnym Warszawskiej Dyrekcji Ceł.

§ 7.

Na wszystkie zamówione, nabyte, sporządzone, zmagazynowane i rozesłane przedmioty prowadzi Dyrekcja Ceł w Warszawie (Centralna Intendentura) książki magazynowe, inwentarzowe i t. p. według wzorów, zatwierdzonych przez Ministerstwo Skarbu.

W przedmiocie rachunkowości, kasowości i kontroli stosuje się Dyrekcja Ceł do obowiązujących w tej mierze przepisów.

§ 8.

Wszelkie inne czynności, dotyczące materjalnego zaopatrzenia Straży Celnej, w szczególności prawidłowy zarząd przedmiotami umundurowania, uzbrojenia i inwentarza, jakoteż prowadzenie odnośnych wykazów należą do zakresu działania

tej Dyrekcji Ceł, w której okręgu administracyjnym przedmioty te są w użyciu lub przechowaniu.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

372.

ROZPORZĄDZNIE

Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 7 lipca 1923 r.

w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego.

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dn. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary podlegają opłacie cła z dopłatą walutową normalną (mnożnik celny normalny):

Poz. tar. celn.

5 p. 5 a) karczochy, szparagi, kalafjory, kapusta brukselska, zielony groszek, zielona fasola, zielony bób, sałata i szpinak — świeże i suszone,

b) dynie i arbuzy (kawony) świeże.

6 Owoce i jagody:

1) owoce i jagody świeże, solone, moczone, oprócz oddzielnie wymienionych,

2) b) pomarańcze i pomarańczki świeże,

4) winogrona świeże.

7 Suszone owoce i jagody niecukrzone, jako to:

1) śliwki bez opakowania lub w opakowaniu hurtowem o wadze powyżej 30 kg.,

2) figi, daktyle, rodzynki, koryntki itp.; śliwki niewymienione w p. 1.

Uwaga: Suszone owoce i jagody w opakowaniu do pół kilograma, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

9 Kapary, oliwki zielone i czarne — suche, w słonej wodzie lub w oliwie, w beczkach, koszykach itp. naczyniach niezamkniętych hermetycznie.

11 Orzechy:

1) orzechy, oprócz oddzielnie wymienionych, kokosy, kasztany i chińskie orzechy ziemne,

2) migdały w łupinkach i bez,

3) pistacje,

Uwaga: Orzechy przywożone bez łupinek lub zawierające więcej niż 5% orzechów łuszczonych opłacają cło z dodatkiem 25%.

Poz. tar. celn.

Pasztety i przyprawy do potraw, jako to: musztarda, soje, pikle, kapary, oliwki czarne i zielone, warzywa i owoce w occie, oliwie, lub inaczej przyrzadzone, w naczyniach hermetycznie zamkniętych (z wyjątkiem wymienionych w poz. 24); wszelkie konserwy, oprócz oddzielnie wymienionych; łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

Uwaga I: Do tej samej pozycji należą: kapary, oliwki, ogórki i inne marynaty w occie, w opakowaniu wszelkiego rodzaju i podlegają cłu łącznie z waga bezpośredniego opakowania.

Uwaga II: Przyprawy do potraw, wymienione w niniejszej pozycji, w porcelanowych flakonach i słoikach malowanych lub inaczej ozdobionych, opłacają cło od właściwej wagi, a słoiki i flakony zależnie od materjału, według poz. 76 p. 3.

14 p. 2 Trufle świeże i suszone oraz grzyby w occie, oliwie i słonej wodzie, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

15 p. 1 Wanilja i szafran.

Uwaga I: Wanilja i szafran tłuczone lub sproszkowane opłacają cło według tej pozycji, z dodatkiem 50%.

18 Kawa:

2) palona w ziarnkach i mielona,

3) surogaty kawy mielone i prasowane, z opakowaniem bezpośrednim.

Uwaga: Esencja i ekstrakt z kawy.

20 Herbata:

1) wszelka, oprócz wymienionej w p. 2.

21 4) Cygara i cygaretki (tytoń krajany, zwijany w liście tytoniowe),

o) papierosy.

23 Miód sztuczny.

24 1) Kakao w proszku bez cukru, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania,

2) cukierki, konfitury, serki owocowe, galaretki owocowe, proszki i pastylki z cukrem, owoce w likierach, araku i koniaku, czekolada i kakao z cukrem, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania,

3) kompoty, soki z owoców i jagód, syropy, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania,

4) marmolady i powidła z owoców i jagód,

5) tureckie łakocie (rahatłukum), hałwa, czurezela, pierniki, ciasta cukiernicze, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

Uwaga: Soki owocowe z domieszką alkoholu opłacają cło według pozycji 28, względnie 27.

25 p. 1 a Drożdże prasowane.

27 p. 1 Arak, rum, koniak, śliwowica i inne wódki:

a) w beczkach, beczułkach, łącznie z ich wagą,

Poz. tar. celn.

b) w butelkach, również likiery i nalewki w opakowaniu wszelkiego rodzaju, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

28 Wina winogronowe, owocowe i jagodowe:

1) wszelkiego rodzaju w beczkach:
a) zawierające do 16⁰ alkoholu (włącznie), wraz z wagą beczek,
b) zawierające od 16⁰ do 25⁰ alkoholu (włącznie), wraz z wagą beczek.

2) Wina w butelkach:
a) niemusujące, zawierające najwyżej 25⁰ alkoholu, łącznie z wagą butelek,
b) musujące, łącznie z wagą butelek.

Uwaga I: Cło od win, przywożonych w cysternach wagonowych, oblicza się od rzeczywistej wagi wina z dodatkiem do niej 25% na tarę.

Uwaga II: Wina, zawierające więcej niż 25% alkoholu, opłacają cło według poz. 27.

29 Miód, porter i piwo:

1) w beczkach i beczułkach, łącznie z ich wagą,

2) w butelkach i kamionkach, łącznie z wagą naczyń.

35 p. 1 Sery wykwintne w opakowaniu detalicznem: drewnianem, ołowianem, blaszanem i t. p., z wagą bezpośredniego opakowania.

37 2) Ryby marynowane w oliwie i faszerowane.

5) Kawior.

38 Ostrygi, raki, homary, krewetki, ślimaki i t. p. świeże, solone, marynowane, również w opakowaniu hermetycznem.

56 p. 2 Skóry futrzane wyprawione, barwione i niebarwione:
a) bobry morskie, lisy czarne i niebieskie, szynszyle, sobole, foki prawdziwe (wyskubane) i gronostaje,
b) kuny, elki amerykańskie, nurki, bobry amerykańskie, cywety, skunksy.

60 p. 2 Korki do butelek bez dodatków z innych materjałów.

17 p. 2 Obuwie lakierowane, z materji jedwabnej, gotowe i niewykończone.

57 p. 3 Rękawiczki skórzane wszelkiego rodzaju, wyroby kaletnicze i galanteryjne, jako to: torebki, woreczki, portmonetki, portcygary, portfele notesy.

61 1) c, d) oraz uwaga 2 do p. 2.

Wyroby tokarskie (trzonki do biczy, laski i t. p.

3) Wyroby z drzewa rzeźbione (oprócz wymienionych w p. 4 niniejszej pozycji); wyroby stolarskie i tokarskie z malowidłami, pozłacane, posrebrzane i bronzowane, albo z takiemi ozdobami.

Uwaga I: Wyroby tłoczone i prasowane z wojłoku, skubanych powrozów, masy papierowej (papier-maché i carton pierre) oprócz należących do poz. 177 p. 3; wyroby z różnych niemetalowych mas; wyroby drewniane wytłaczane, prasowane, z ozdobami wypalanemi, malowanemi, pokryte gipsem en relief, opłacają cło według p. 3, jeżeli mają wygląd wyrobów rzeźbionych lub toczonych.

4) Wyroby stolarskie, tokarskie i rzeźbiarskie, z ozdobami z miedzi, stopów miedzianych i innych materjałów z inkrustacjami lub wkładkami z drzewa (oprócz tafli do posadzek), miedzi, stali, perłowej masy, kości słoniowej, szyldkretu i t. p. (z wyjątkiem przedmiotów o wadze sztuki do 1,2 kg., opłacających cło według poz. 215).

Uwaga II: Wyroby, wymienione w p. 3, 4, częściowo wyplatane lub obite tkaniną, skórą i jej imitacja, opłacają cło według odpowiednich punktów z dodatkiem 40%.

5) Meble miękkie całkowicie obite (wytapicerowane płótnem, tkaninami, skórą i t. p.

6) Kwiaty cięte; bukiety i wieńce z kwiatów, liści i innych części roślin.

Kamienie szlachetne; kamienie do ozdoby prawdziwe i sztuczne:

1) kamienie szlachetne (brylanty, djamenty, rubiny, szafiry, szmaragdy); perły prawdziwe,

2) inne kamienie do ozdoby prawdziwe i sztuczne; korale prawdziwe, również na sznurkach, w wiązkach i rzeźbione.

Uwaga I: Kamienie w oprawie ze szlachetnych metali opłacają cło według poz. 148.

71 3) materjały do szlifowania i polerowania:
a) na papierze,
b) na płótnie.

5) a) Węgle do lamp łukowych o wadze sztuki do 3 kg. włącznie.

74 2) Kafle do pieców gładkie i z ozdobami wypukłemi (en relief):
a) jednobarwne, również glazurowane,
b) wielobarwne, również glazurowane,
c) z malowidłami, złocone lub z innemi ozdobami.

76 2) Przedmioty z porcelany i biskwitu dla ozdoby mieszkań białe i jednobarwne, lecz bez malowideł, złoceń i ozdób z miedzi i miedzianych stopów.

3) wyroby z porcelany i biskwitu dla ozdoby mieszkań, jako to: wazy, statuetki i t. p., przedmioty z malowidłami, złoceniami i ozdobami z miedzi i miedzianych stopów; kwiaty sztuczne porcelanowe, również fajansowe i t. p.; naśladownictwa roślin i ich części lub wyroby z nich, jako to: wianki, bukiety i t. p., również z dodatkami z innych materjałów.

77 1) Naczynia szklane perfumeryjne (flakoniki wagi 200 gr. i mniej);
b) ze szkła białego, półbiałego i barwnego (w masie zabarwionego), bez

Poz. tar. celn.

przyszlifowanych szyjek, korków i pokrywek, oraz bez wyrównanych denek i brzegów;

c) ze szkła wszelkiego gatunku z przyszlifowanemi szyjkami, korkami i pokrywkami, oraz z wyrównanemi denkami i brzegami.

Uwaga: Wyroby wymienione wyżej z dodatkami z innych materjałów, jako to: korki, części metalowe w syfonach, plecionki ze słomy, wierzby, drutu i t. p. opłacają cło według lit. c.

2) b) przyrządy chemiczne (naczynia szklane),

3) wyroby ze szkła białego i półbiałego, szlifowane, polerowane, rznięte lecz bez innych ozdób, z wyjątkiem szkła optycznego w kawałkach, szlifowanego lub polerowanego nie więcej niż z 2-ch stron,

4) wyroby, oprócz oddzielnie wymienionych, ze szkła butelkowego, barwnego (w masie zabarwionego), dwuwarstwowego, mlecznego, matowanego (wszelkiemi sposobami), karbowanego, z masą spękaną (craquêlé) lub lodową (Eisglass):

b) szlifowane, polerowane, rżnięte.

5) Wyroby, oprócz oddzielnie wymienionych, ze szkła wszelkiego gatunku, ozdobne, jako to: z wytrawionemi lub malowanemi wzorami, z malowidłami, emalją, złoceniem, srebrzeniem, ozdobami z miedzi lub miedzianych stopów i innych materjałów, jak również wyroby wymienione w p. 2, 3 i 4 niniejszej pozycji z dodatkami innych materjałów, chociażby nie stanowiących ozdoby.

6) szkło taflowe dęte i lane nieszlifowane i niepolerowane, grubości do 5 mm. włącznie:

a) białe (przeźroczyste), półbiałe i zabarwione, naturalnego butelkowego koloru, gładkie bez wzorów i ozdób, o powierzchni do 1 m. kw.

83 3) Szyby wymienione w p. 1 z zaprawą lustrzaną; wszelkie szkło taflowe grubości powyżej 5 mm., ozdobne, z upiększeniami i malowidłami; szyby składane w oprawie ołowianej, miedzianej i t. p.—opłacają cło według p. 1 z dodatkiem 30%,

4) szyby, wymienione w p. 1, z brzegiem szlifowanym (bisauté) opłacają cło według p. 1 z dodatkiem 40%.

84 Ole skalny ciemny i nieoczyszczony (ropa).

85 Produkty destylacji oleju skalnego:

1) nafta i fotogen; oleje: solarowy, parafinowy, smarowy, bez domieszki, tłuszczów,

2) eter naftowy, gazolina, ligroina i benzyna,

3) smary i oleje z domieszką tłuszczów roślinnych i zwierzęcych.

107 Chlorek wapna, chlorany:

1) chlorek wapna oczyszczony (wapno bielące),

Poz. tar. celn.

2) chlorany potasu (sól Bertholeta) i sodu.

108 4) Kwas octowy.

110 Kole i preparaty, zawierające złoto, srebro i platynę:

2) azotan srebra.

112 1) c) Węglik wapnia (karbid),

d) spirytus drzewny i aceton.

3) Wszelkie związki organiczne, zawierające jod (oprócz należących do poz. 135).

5) b) związki rtęci: sublimat, kalomel, cynober, tlenek rtęciowy i jego sole,

c) związki bizmutu: tlenek bismutu, zasadowy azotan bismutu; sole bismutowe kwasów gallusowego, garbnikowego i innych.

117 4) Olej rzepakowy lniany i konopny.

119 Kosmetyki i pachnidła:

1) bielidło, róż, puder, środki do farbowania włosów, trociczki, pomady kosmetyczne i kosmetyki oddzielnie niewymienione, bez alkoholu, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania,

2) wyroby perfumeryjne i kosmetyczne, zawierające alkohol: perfumy, wody pachnące (kwiatowe), woda kolońska, elixiry, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

Mydła:

120 1) toaletowe i lecznicze, w stanie płynnym i stałym oraz w proszku, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

130 Ultramaryna (farbka do bielizny) we wszelkiej postaci t. j. w proszku, jako pasta, gałki, pastylki i t. p. w opakowaniach 2 kg. i mniej.

131 2) Biel cynkowa.

135 Organiczne związki barwiące (barwniki) syntetyczne i ich zasady oraz leukozwiązki; pigmenty.

136 Farby do celów artystycznych w tabliczkach i proszkach, na spodkach i muszelkach, w słoikach i ołówkach.

Uwaga: Karby, wymienione w tej pozycji w opakowaniu detalicznem, opłacają cło łącznie z wagą pudełek według poz. 216.

148 2) a) Wyroby ze złota, oprócz oddzielnie wymienionych,

b) wyroby ze złota lub platyny z prawdziwemi lub sztucznemi kamieniami, perłami i t. p.

3) a) wyroby ze srebra, również pozłacane, prócz oddzielnie wymienionych,

b) wyroby ze srebra, również pozłacane, z prawdziwemi lub sztucznemi kamieniami, perłami i t. p.

149 2) a) Sztućce, łyżki, widelce, noże; trzonki do noży,

3) wyroby z miedzi, stopów miedzi i innych metali i stopów, wymienionych w poz. 143, z ozdobami odlanemi lub rżniętemi (oprócz tłoczonych), wykończone lub nie, w całości lub rozebrane na części:

Poz. tar. celn.

ornamenty, kariatydy, medaljony, biusty, statuetki i t. p.

4) Wyroby, wymienione w punktach 1, 2 i 3 poz. 149 i wyroby, oprócz oddzielnie wymienionych, z metali nieszlachetnych, pozłacane i posrebrzane, lub też z dodatkiem kosztownych materjałów (oprócz wyrobów, należących do poz. 215) o wadze sztuki:
a) powyżej 400 gr.,
b) do 400 gr. (włącznie).

153 2) a, b) Zamki, kłódki.
b) Łańcuchy stawowe (Galla).

Uwaga: Łańcuchy obrobione i polerowane opłacają cło z dodatkiem 50%.

6) Hacele (ocele) do podków końskich.

154 1) b II) Haki do obuwia, kółka do obuwia, gorsetów, pasów i t. p.

157 1) Igły do szycia.

158 Wyroby nożownicze, oprócz należących do innych pozycji i oprócz noży maszynowych:

3) Wyroby, wymienione w p.p. 1 i 2. pozłacane, posrebrzane, lub w oprawie pozłacanej, posrebrzanej, platerowanej, z szyldkretu, perłowej masy, kości słoniowej i mamutowej, albo z ozdobami z tych materjałów, również z ozdobami ze złota i srebra.

Uwaga I: Wyroby nożownicze w oprawie ze szlachetnych metali według poz. 148.

159 Broń ręczna, palna i pneumatyczna; giłzy, naboje, kapiszony i przybory do broni.

2) Broń palna i pneumatyczna, wraz z przyborami, o wadze sztuki:
a) do 1¼ kg. (włącznie),
b) powyżej 1¼ kg.

Uwaga I: Części broni palnej opłacają cło według p. 2.

Uwaga II: Broń palna w puzdrach i futerałach podlega cłu łącznie z ich wagą.

163 3) c) wyroby z cyny, metalu brytyjskiego i innych stopów cyny, o charakterze artystycznym i z upiększeniami en relief: statuetki, medaljony, popielniczki, wazy, rączki i t. p., niezależnie od wagi w sztuce.

Uwaga: Wyroby, wymienione w tej pozycji, pokryte miedzią lub jej stopami, również polerowane lub malowane, opłacają cło z dodatkiem 25%.

164 6) Tubki ołowiane cynowane lub nie.

167 Maszyny i aparaty, oprócz wymienionych w rozporządzeniu o ulgach celnych.

169 1) a) Przyrządy optyczne (z wyjątkiem wymienionych w poz. 170): lunety, mikroskopy, latarnie projekcyjne; szkła optyczne do lunet, lornetek, okularów i aparatów fotograficznych.
c) Wstęgi kinematograficzne:
I. wyświetlone pozytywy,
II. „ negatywy.

Poz. tar. celn.

3) e) Ogniwa galwaniczne również suche i baterje,
h) latarki elektryczne i ich części,
d) żarówki w oprawie:
I. z nitką węglową czystą lub pokrytą metalem,
II. z nitką metalową i inną,
III. bateryjne.

Uwaga: Żarówki bez oprawy opłacają cło z dodatkiem 50%.

170 Okulary, monokle, lornetki i binokle w oprawach z materjałów pospolitych; także oprawy bez szkieł.

Uwaga I: Okulary, lornetki i binokle w oprawie ze złota, srebra i platyny opłacają cło według poz. 148; w oprawie z masy perłowej, szyldkretu, kości słoniowej i t. p. kosztownych materjałów, z ozdobami z emalji, pozłacane lub posrebrzane, opłacają cło według p. 1 poz. 215.

Uwaga II: Wyroby, wymienione w tej pozycji, opłacają cło łącznie z wagą specjalnych puzder, futerałów i t. p.

171 2) Zegarki kieszonkowe:
a) w kopertach złotych,
b) w kopertach złotych z ozdobami z drogich kamieni.

172 3) b) Pozytywki, arfy i gramofony,
4) struny jelitowe.

Uwaga II: Dziecinne harmonijki, trąbki, bębenki i t. p., opłacają cło według poz. 215 p. 4. lit. d.

173 Wozy:
1) Osobowe:
a) duże: karety, powozy, faetony, kabrjolety, keby, landa, dyliżanse i omnibusy,
b) lekkie: wózki (chars à bancs). dorożki, sanki osobowe i bryczki,
6) a) karoserje samochodowe,
9) samochody osobowe,
10) Motocykle, cyklonetki i t. p.

Uwaga: Powozy z wykończeniem tapicerskiem oraz karoserje samochodowe opłacają cło z dodatkiem 20%.

2) g) bibułka do papierosów, biała i kolorowa, w książeczkach.

Uwaga: Bibułki do papierosów w książeczkach opłacają cło łącznie z wagą książeczek.

3) a) Gilzy (tutki) papierosowe,
c) karty do gry.
4) Obicia papierowe i szlaki do nich.

185 Uwaga: Przędza jedwabna wszelka na szpulkach, kanetkach, kartonach i t. p. łącznie z wagą tychże.

188 3) Tkaniny bawełniane. merceryzowane, barwione, tkane wielobarwnie i drukowane, zawierające w 1 kg. wagi powyżej 15 m. kw.

191 Uwaga: Chodniki, wycieraczki do nóg i t. p.

193 2) Obrusy, serwetki, ręczniki, chusteczki i t. p.

Poz. tar. celn.

195 Jedwabne: chustki tkane, fulary, wstążki, taśmy, tiul, aksamit, plusz, szenila:

1) jedwabne: tkaniny, chustki tkane, fulary (oprócz wymienionych w poz. 196), wstążki, taśmy, tiul, tkaniny wschodnie, aksamit, plusz i szenila.

196 Fulary jedwabnę drukowane po utkaniu i chustki.

201 Tkaniny, chustki i szarfy w rodzaju kaszmirowych, z osnową wełnianą i wątkiem różnobarwnym wełnianym albo różnobarwnym wełnianym i jedwabnym, również z domieszką bawełny; kaszmiry prawdziwe i francuskie.

202 Pasy napędne z sierści wielbłądziej.

203 Kobierce wełniane wszelkie.

205 Wyroby dziane (pończosznicze), szmuklerskie (pasmanteryjne) i plecione:

1) wyroby dziane:

a) jedwabne.

b) półjedwabne.

Uwaga: Bielizna, odzież i drobna konfekcja z materjałów, wymienionych w p. 1 a) b.. opłacają cło z dodatkiem 10%.

2) wyroby szmuklerskie (sznury, taśmy, frendzle, chwasty i t. p.), wyroby plecione:

a) jedwabne i półjedwabne.

207 Koronki i hafty:

1) koronki i wyroby koronkowe; niezszyte hafty i tkaniny haftowane (oprócz wymienionych w p. 2);

a) jedwabne, z szychu, złota i srebra,

b) wyszywane jedwabiem, szychem, złotem i srebrem,

c) inne oddzielnie niewymienione.

2) Tkaniny i tiul, nie węższe od 70 cm., haftowane z jednego brzegu, o szerokości haftu najwyżej do 4 cm.,

a) haftowane jedwabiem, złotem i srebrem opłacają cło według jakości tkaniny z dodatkiem 25%,

b) haftowane innemi materjałami opłacają cło według jakości tkaniny z dodatkiem 15%.

Uwaga: Za podstawę wymiaru cła od tkanin bawełnianych służy cło według p. 3 poz. 187 lub 188.

209 Bielizna i odzież, wykończona i niewykończona: damskie kapelusze, czapeczki i inne ubrania na głowę:

1) Bielizna i odzież, wykończona i niewykończona:

a) zwykła, wykonana z materjałów, wymienionych w niniejszem rozporządzeniu, według materjału podstawowego z dodatkiem 40%,

b) przybrana haftami, koronkami, ozdobami i t. p. z dodatkiem 60%;

2) damskie kapelusze, czapeczki i inne ubrania na głowę, przybrane wstążkami, koronkami, piórami, kwiatami i t. p.

Poz. tar. celn.

Uwaga: I: Futra, ubiory futrzane i okrycia zszyte, lecz niepokryte tkaniną, opłacają cło według jakości futra (poz. 56) z dodatkiem 50%.

Uwaga II: Ubiory i okrycia podbite futrem, opłacają cło według p. 1 poz. 209.

Uwaga IV: Bielizna, odzież i drobna konfekcja z materjałów dzianych (trykotowych) jedwabnych i półjedwabnych.

Uwagi ogólne do poz. 183/209.

Uwaga III: Firanki.

Uwaga III: Chustki, serwetki, obrusy, kołdry, zasłony (story) i t. p. wyroby z materjałów włóknistych, wymienionych w niniejszem rozporządzeniu.

Uwaga IV: Firanki obrębione.

Uwaga IV: Chustki, serwetki, obrusy, kołdry, firanki, zasłony (story) i t. p. wyroby z materjałów wymienionych w niniejszem rozporządzeniu, obrębione.

Uwaga: V: Chustki, serwetki, obrusy, kołdry, firanki, zasłony i t. p. wyroby, przybrane (lecz nie haftowane) jedabiem, szychem (także złotem i srebrem), koronkami, tiulem i wszelkiemi innemi materjałami, opłacają cło według jakości tkaniny z dodatkiem 50%.

Uwaga VII: Wyroby z domieszką jedwabiu i szychu opłacają cło według jakości tkaniny z dodatkiem 20%.

210 Kapelusze i czapki; krążki, stożki, leje i t. p. do wyrobu kapeluszy:

1) kapelusze wykończone i niewykończone:

a) kapelusze z puchu zwierzęcego,

b) pilśniowe, wojłokowe i z różnych tkanin.

2) Krążki, stożki, leje i t. p. do wyrobu kapeluszy, barwione i niebarwione:

a) z puchu zwierzęcego,

b) pilśniowe, wojłokowe i z różnych tkanin.

Uwaga I: Kapelusze damskie, przybrane wstążkami, kwiatkami, koronkami i innemi materjałami, opłacają cło według p. 2 poz. 209. Fasony do kapeluszy damskich z rzadkiej tkaniny bawełnianej, krochmalonej, ze szkieletem, opłacają cło według p. 1 poz. 210.

Uwaga II: Czapki futrzane i z obramowaniem futrzanem, opłacają cło według Uwagi 2 do poz. 209.

211 Parasole, parasolki i laski z parasolami:

1) kryte tkaniną jedwabną i półjedwabną:

a) z pokryciem, przybranem (koronkami, wstążkami, haftami i t. p.),

b) bez przybrania.

Poz. tar. celn.

2) a) z pokryciem, przybranem (koronkami, wstążkami, haftami i t. p.).

b) bez przybrania.

212 Guziki:

1) z perłowej masy, wszelkie metalowe, oprócz złotych, srebrnych i platynowych (poz. 148) i oprócz mechanizmów do spinek, lniane, bawełniane, wełniane i jedwabne,

2) porcelanowe, szklane, drewniane, kościane i inne.

Uwaga: Guziki opłacają cło łącznie z wagą kartek, do których są przymocowane.

213 Pióra ozdobne i sztuczne kwiaty:

1) przyrządzone pióra i skórki ptasie z piórami (z ptaków szlachetnych i zwykłych gatunków); pióropusze i tkaniny z piórami: łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

2) kwiaty sztuczne i ich części z przędzy i tkanin, również z dodatkiem innych materjałów; sztuczne rośliny do ozdoby z dodatkiem kosztownych materjałów; łącznie z wagą bezpośredniego opakowania;

3) sztuczne rośliny do ozdoby bez dodatków kosztownych materjałów; kwiaty sztuczne z częściami roślin naturalnych.

214 2) Wyroby z sieczki szklanej, pereł nieprawdziwych i paciorków z drzewa, celuloidu, porcelany, metalu, kokosu, wosku i t. p.; imitacje prawdziwych pereł i korali; zameczki metalowe (zatrzaski), lekko posrebrzane lub pozłacane, z ozdobami z kamieni lub pereł sztucznych, jak również z dodatkiem innych pospolitych materjałów.

215 Wyroby galanteryjne i toaletowe, oddzielnie niewymienione, w całości lub rozebrane; zabawki dziecinne:

1) kosztowne, część składową których stanowi jedwab, perłowa masa, korale, szyldkret, kość słoniowa, emalja, bursztyn, imitacje drogich kamieni i t. p. kosztowne materjały, chociażby z dodatkiem pozłacanych lub posrebrzanych metali i stopów; wyroby oddzielnie niewymienione z perłowej masy, szyldkretu, kości słoniowej i bursztynu.

2) zwyczajne: z częściami, oprawą lub ozdobami z nieszlachetnych metali i stopów, chociażby pozłacanych i posrebrzanych, z rogu, kości, drzewa, porcelany, aluminium, niedrogich kamieni, szkła, morskiej pianki, fiszbinu, gagatu, celuloidu, lawy i t. p. pospolitych materjałów; wyroby oddzielnie niewymienione z rogu, kości, morskiej pianki, fiszbinu, gagatu, celuloidu, lawy, wosku i t. p.

3) wyroby galanteryjne i toaletowe, oddzielnie niewymienione z wszelkich nieszlachetnych metali (z wyjątkiem miedzi, cyny i ich stopów), chociażby z pozłacanemi i posrebrzanemi ozdobami, bez dodatku innych materjałów, o wadze sztuki do 1, 2 kg. włącznie.

Uwaga: Wymienione wyroby z miedzi, cyny i ich stopów, opłacają cło według poz. 149 pp. 2, 3, 4 i według poz. 163 p. 3.

4) zabawki dziecinne:

a) z kości, rogu, drzewa, porcelany, aluminium, morskiej pianki, fiszbinu, gagatu, celuloidu, lawy, galalitu, z dodatkiem zwyczajnych metali (chociażby pozłacanych i posrebrzanych) jak również tkanin,

b) zabawki dziecinne z miedzi i jej stopów, surówki, żelaza, stali, cyny, ołowiu, niklu, cynku i t. p., bez dodatku innych materjałów, chociażby z pozłacanemi i posrebrzanemi ozdobami,

d) dziecinne harmonijki, trąbki, bębenki i t. p.

Uwaga I: Przedmioty, w których złoto, srebro i platyna stanowią główną wartość, opłacają cło, jak wyroby ze złota i srebra.

Uwaga II: Wyroby drewniane z ozdobami z miedzi i jej stopów, z wstawkami i inkrustacjami, o wadze sztuki powyżej 1,2 kg., opłacają cło według poz. 61 p. 4; o wadze sztuki mniej, niż 1,2 kg. według pp. 1 i 2 niniejszej pozycji.

216 Przybory piśmienne, rysunkowe i malarskie:

1) przybory piśmienne, rysunkowe i malarskie, oddzielnie niewymienione, w całości lub rozebrane, jako to: obsadki do piór, kałamarze, obsadki do ołówków, maszynki do zacinania ołówków, pieczęcie i t. p., łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

2) Ołówki atramentowe i kolorowe łącznie z wagą bezpośredniego opakowania.

Uwaga I: Obsadki do piór, do ołówków i t. p. przedmioty wyżej wyszczególnione z metali szlachetnych, opłacają cło jak wyroby złote i srebrne.

217 Lonty smołowane niegutaperkowane.

§ 2. Wysokość dopłaty walutowej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary, wyszczególnione w § 1 niniejszego rozporządzenia, określa się do nowego zarządzenia na 1.999.900% agio, czyli mnożnik 20.000.

§ 3. Towary, nieobjęte wykazem, zawartym w § 1 niniejszego rozporządzenia, ani obowiązującem w danej chwili rozporządzeniem Ministrów Skarbu i Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 517), opłacają cło z dopłatą walutową zniżoną, wynoszącą 75% normalnej, a zatem 1.499.900%, czyli mnożnik 15.000.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 7 dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia: 1) z dn. 14 czerwca 1923 r. w przedmiocie określenia wysokości mnożników celnych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 426), 2) z dn. 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 612) oraz rozporządzenia w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, zawartego w § 1 rozp. z dn. 26 lipca 1922 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego; 3) z dnia 20 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 988); 4) z dn. 25 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 80); 5) z dn. 17 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 131); 6) z dn. 9 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 356).

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *W. Kucharski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 12 lipca 1923 r., Nr. 68, poz. 532).

373.

OKÓLNIK L. DC/3948/II/23.

W sprawie skoncentrowania odprawy celnej w Urzędzie Celnym w Warszawie wszystkich filmów kinematograficznych, przeznaczonych do wyświetlania w Polsce.

Do Dyrekcji Ceł w Gdańsku, Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie, Wilnie, oraz do wszystkich Urzędów Celnych.

Do odprawy celnej filmów kinematograficznych, sprowadzonych z zagranicy celem wyświetlania w Polsce, upoważnia się z dniem 1 sierpnia 1923 r. jedynie Urząd Celny w Warszawie.

Wszelkie filmy kinematograficzne, dostarczone z zagranicy koleją, pocztą, aeroplanem, wodą lub przywiezione osobiście przez podróżnych, z przeznaczeniem do wyświetlania w Polsce, należy przekazywać do powyższego terminu do oclenia Urzędowi Celnemu w Warszawie.

Zagraniczne filmy, odprawione po dniu 1 sierpnia 1923 r. w jakimkolwiek innym Urzędzie Celnym, a nie w Warszawie, nie będą przyjęte do cenzury przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, a tem samem nie będą mogły być wyświetlane w Polsce.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Dzierżgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

374.

OKÓLNIK L. DC/4408/II/23.

W sprawie zwalniania od cła rzeczy przesiedlenia reemigrantów z Ameryki.

Do Dyrekcji Ceł w Gdańsku, Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie, Wilnie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych pismem z dnia 7 czerwca r. b. L. K. III. c. 4531/23 zawiadomiło, że według relacji Konsulatu Generalnego w Chicago w stosunkach amerykańskich jest rzeczą niemożliwą otrzymanie przez reemigrantów poświadczenia władz administracyjnych, przewidzianego w § 9 poz. 1 rozporządzenia o postępowaniu celnem (Dz. Ust. Nr. 11 poz. 64 ex 1921 r.), że przewożone do kraju rzeczy stanowią ich własność i były przez nich zagranicą używane.

Wobec powyższego poleca się Dyrekcji, przed załatwieniem odpraw na mocy art. 11 poz. 1 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. Ust. Nr. 51, poz. 314 ex 1920 r.) o zwolnienieniu od cła rzeczy reemigrantów z Ameryki, uznawać za wystarczające doręczane do spisu przedmiotów przesiedlenia, wzamian za wymienione wyżej poświadczenie władz administracyjnych, zaświadczenia, spisane przez notarjuszów publicznych na podstawie zeznań strony pod przysięgą i zawierającego dane co do własności i użytkowania tych przedmiotów zagranicą.

Oświadczenie to winno być zalegalizowane przez właściwe Przedstawicielstwo Rzeczypospolitej Polskiej.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Dzierżgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

375.

OKÓLNIK L. DC/1737/I/23.

z dnia 28 czerwca 1923 r.

W sprawie pobierania opłat stemplowych od podań, składanych przez strony w sprawach karno-celnych.

Do Dyrekcji Ceł: w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, oraz do wszystkich Urzędów Celnych.

Celem usunięcia wątpliwości, jakie mają niektóre Urzędy Celne, oraz różnolitej interpretacji § 6 poz. 25 rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 1923 roku (Dz. Ust. Nr. 44, poz. 298) w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych, Miniserstwo Skarbu wyjaśnia, że na mocy powyższego rozporządzenia rekursy i wogóle wszelkie podania w sprawach karno-celnych są **wolne od opłat stemplowych**.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Dzierżgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

376.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Na obszarze administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu został zwinięty z dniem 16 czerwca r. b. kolejowy urząd celny w Wejherowie i przeniesiony na stację kolejową w Strzebielinie na linji kolejowej Lauenburg — Gdańsk.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Dzierżgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

Warszawa, dnia 9 lipca 1923 r.

OBROTY KASOWE ZA LUTY 1923 R.
(tymczasowe zestawienie).

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna Pojedyncze	Gotowizna Ogółem	Papiery wartościowe
	Marki polskie		
PRZYCHODY:			
Pozostałość na 1 lutego 1923 r.:			
W. C. K. P. Kasach Sk. i Urzędach Celnych.			
Gotówka	39.201.943.000		
„ w Poczt. Kasie Oszczędn. .	12.393.863.000		
„ w Polsk. Kraj. Kasie Poż. .	8.300.519.000	59.896.325.000	
Papiery wartościowe			12.137.357.000
W Kasach Kol. Państw.			
Gotówka	30.365.608.000		
„ w Poczt. Kasie Oszczędn. .	673.054.000		
„ w Polsk. Kraj. Kasie Poż. .	5.692.169.000	36.730.831.000	
Papiery wartościowe			5.471.123.000
Wpływy w gotówce:			
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej .	—		
Sejm i Senat	841.000		
Trybunał Administracyjny . . .	—		
Kontrola Państwowa	—		
Prezydjum Rady Ministrów . .	149.080.000		
M-stwo Spraw Zagranicznych . .	2.730.503.000		
„ „ Wojskowych . .	2.276.117.000		
„ „ Wewnętrznych . .	564.011.000		
„ Skarbu	89.067.589.000		
„ Sprawiedliwości . . .	1.482.158.000		
„ Przemysłu i Handlu . .	2.069.015.000		
„ Kolei Żelaznych *). . .	46.557.649.000		

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna Pojedyncze	Gotowizna Ogółem	Papiery wartościowe
	Marki polskie		
ROZCHODY:			
Wydatki w gotówce.			
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej . .	47.400.000		
Sejm i Senat	1.070.139.000		
Trybunał Administracyjny . . .	—		
Kontrola Państwowa	505.435.000		
Prezydjum Rady Ministrów . .	1.168.417.000		
M-stwo Spraw Zagranicznych . .	4.464.373.000		
„ „ Wojskowych . .	120.686.463.000		
„ „ Wewnętrznych . .	24.393.478.000		
„ Skarbu	42.691.682.000		
„ Sprawiedliwości . . .	9.484.937.000		
„ Przemysłu i Handlu . .	993.357.000		
„ Kolei Żelaznych *) . .	58.362.675.000		
„ Roln. i Dóbr Państw. . .	15.331.583.000		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. .	37.477.766.000		
„ Poczt i Telegrafów . .	17.259.923.000		
„ Zdrowia Publicznego . .	4.660.213.000		
„ Robót Publicznych. . .	14.696.690.000		
„ Pracy i Opieki Społ. . .	3.930.798.000		
Główny Urząd Likwidacyjny . .	185.933.000		
„ „ Ziemski . . .	775.202.000	358.186.464.000	
b) Obrotowe:			
Za wykupione bilety skarbowe, bony złotowe i inne państwowe papiery procentowe	31.078.362.000		
Zwroty przychodów budżetowych .	141.787.000		
Zaliczki na płace	1.192.763.000		

„ Roln. i Dóbr Państwowych	37.774.261.000		
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publiczn.	136.385.000		
„ Poczt i Telegrafów	10.992.377.000		
„ Zdrowia Publicznego	483.789.000		
„ Robót Publicznych	214.352.000		
„ Pracy i Opieki Społecznej	338.298.000		
Główny Urząd Likwidacyjny	5.658.000		
„ „ Ziemski	12.578.000	194.854.661.000	
b) Obrotowe:			
Wpływy ze sprzedaży biletów skarbowych, bonów złotowych i innych państwow. papierów procentowych	47.795.397.000		
Sumy zwrotne na wznow. kredytów	3.978.259.000		
Zwrot zaliczek na płace	947.122.000		
„ „ specjalnych	3.389.823.000		
Wszelkie inne obroty między kasami (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty	1.093.898.101.000	1.150.008.702.000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	73.164.400.000		
Fundusze specjalne	2.789.735.000		
Sumy komunalne	902.531.000	76.856.666.000	
Wpływy w papierach wartościowyc.			
Obrotowe			39.545.293.000
Depozytowe			2.910.246.000

„ specjalne	9.353.630.000		
Wszelkie inne obroty między kasami (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty	902.638.757.000	944.405.299.000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	56.168.155.000		
Fundusze specjalne	7.264.812.000		
Sumy komunalne	1.520.070.000	64.962.046.000	
Wydatki w papierach wartościowych:			
Obrotowe			2.240.837.000
Depozytowe			754.511.000
Pozostałość kasowa z końcem lutego 1923 r.:			
W C. K. P. Kasach Sk. i Urzędach Celnych:			
Gotówka	62.743.551.000		
„ w P. K. O.	12.292.082.000		
„ w P. K. K. P.	17.106.334.000	92.141.947.000	
W papierach wartościowych			47.252.468.000
W Kasach Kol. Państw.:			
Gotówka	45.292.108.000		
„ w P. K. O.	—		
„ w P. K. K. P.	92.655.000	45.384.753.000	
W papierach wartościowych			6.816.203.000

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w całem Państwie z wyjątkiem obrotów Województwa Śląskiego.

W przychodach Ministerstwa Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodarkę, tylko czysty zysk, jaki od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynął.

Obrotami Kolei Państwowych objęto przychody i rozchody wszystkich Dyrekcji z wyjątkiem Dyrekcji w Katowicach.

*) Sumy przychodów i rozchodów budżetowych Ministerstwa Kolei Państwowych przyjęto według zestawień otrzymanych z Dyrekcji Kolejowych. Sumami tymi nie są objęte dotacje, udzielone Dyrekcjom z ogólnych funduszów państwowych, a wynoszące w lutym r. b. 185.363.981.000,— Marek, jak również przelane na rachunek Centr. Kasy Państwowej nadmiary kas kolejowych w łącznej kwocie 34.650.643.000,— Mk.

Do zestawienia niniejszego nie są włączone pozostałości kas specjalnych Min. Rolnictwa.

Warszawa, dnia 12 czerwca 1923 roku.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *R. Czaderna.*

Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski*

DOCHODY MINISTERSTWA SKARBU

(tymczasowe zestawienie kasowe).

OZNACZENIE WPŁYWU (według działów, paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1923)	w roku 1922		w grudniu 1922 r.		w styczniu 1923 r.		w lutym 1923 r	
	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.	Marki	f.
Dz. VI. DANINY PUBLICZNE	**385.548.015.314**	**94**	**71.455.106.978**	**34**	**19.134.134.000**	—	**87.537 058.000**	—
§ 9. Podatki bezpośrednie	121.886.932.179	18	18.396.896.430	66	14.317.346.000	—	13.697 693.000	—
poz. 1. Podatki gruntowe	4.463.073.202	35	987.193.031	99	856.802.000	—	448.904 000	—
„ 2. „ od budynków	1 208 177.963	45	285.279.744	88	148.668.000	—	112.542.000	—
„ 3. Podatek przemysłowy	16.259.929.324	51	7.298.348.866	13	4.658.707.000	—	3.778.192.000	—
„ 4. „ od skrzynek depozytowych	2.647.283	46	5.600	—	792.000	—	218.000	—
„ 5. „ dochodowy	16.006.837.023	57	5.916.540.586	32	5.402.693.000	—	5.807.593.000	—
„ 6. „ od kapitałów i rent	802.716.232	82	109.668.207	10	162.764.000	—	452.560.000	—
„ 7. Zaległości podatków zniesionych lub przekazanych gminom	78.536.448.095	88	2.604.420.548	93	2.013.786.000	—	1.906.816.000	—
„ 8. Odsetki, zwłoki, kary nadzwyczajne, należytości egzekucyjne i grzywny	4.607.103.053	14	1.195.439.845	31	1.073.134.000	—	1.190 868 000	—
§ 10. Podatki pośrednie (spożywcze)	143.235.109.298	78	27.016.262.179	82	32.401.797.000	—	31.000.283 000	—
poz. 1. Podatek od spirytusu	81.769.424.012	93	13.156.556.694	70	15.879.089.000	—	15.866.171.000	—
„ 2. „ „ wina musującego	152.071.296	70	35.217.572	10	33.430.000	—	34.762.000	—
„ 3. „ „ wina	539.159.086	64	76.420.137	78	140.336.000	—	156.645.000	—
„ 4. „ „ piwa	2.071.452.586	08	279.360.385	81	485.905.000	—	379 672.000	—
„ 5. „ „ cukru	42.713.627.442	77	11.100.424.705	37	10.376.312.000	—	7 384.151.900	—
„ 6. „ „ drożdży	119.396.088	93	14.803.775	—	114.167.000	—	104.747.000	—
„ 7. „ „ węgla	1.494.936.857	89	473.827.059	25	1.854.741.000	—	4 475 356.000	—
„ 8. „ „ olèju skalnego	5.973.053.324	81	466.116.468	90	1.613.090.000	—	1.402,184.000	—
„ 9. „ „ zapałek	1.518.626.287	95	366.783.770	26	283.426.000	—	301.693.000	—
„ 10. „ „ kwasu octowego	—	—	—	—	40.656.000	—	66 717.000	—
„ 11. Opłaty od patentów na wyrób trunków i drożdży oraz na sprzedaż trunków	1,037.385.303	45	684.779.702	16	1.470.800.000	—	687.244.000	—
„ 12. Odsetki, zwłoki, kary i grzywny	1.181.304.867	38	56.027.221	79	107.259.000	—	140 413.000	—
„ 13. Zaległości podatków zniesionych	4.664.672.143	25	305.944.686	70	2.586.000	—	528.000	—
„ 14. Podatek od soli (b. Dzielnica Pruska)	—	—	—	—	—	—	—	
§ 11. Cło	34.697.376.233	76	12.824.277.304	47	12.872.261.000	—	13.627 978.000	—
poz. 1. Cło przywozowe	31.705.056.647	69	11.615.639.707	70	12.285.929.000	—	13.123 255.000	—
„ 2. Wpływy uboczne	2.992.319.586	07	1.208.637.596	77	586.332.000	—	504 723.000	—
§ 13. Opłaty stemplowe (należytości) **i podatki od obrotu**	39.698.517.807	16	7.730.972.279	88	9.990.463.000	—	13.573 365.000	—
poz. 1. Podatek spadkowy	1.620.180.674	44	298.842.146	87	380.140.000	—	696.940.000	—
„ 2. „ od darowizn	545.744.487	40	84.903.769	38	134.391.000	—	177.195.000	—
„ 3. Opłaty od ubezpieczeń	359.449.234	59	25.788.520	06	74.434.000	—	12.860.000	—
„ 4. „ „ weksli	4.571.984.711	43	1.054.736.240	40	1.476.925.000	—	2.148.581.000	—
„ 5. „ „ sprzedaży przedmiot. zbytku	896.390.349	12	209.176.192	38	293.574.000	—	295.033.000	—
„ 6. Podatek giełdowy	712.577.126	16	219.156.616	84	268.428.000	—	312.328.000	—
„ 7. Opłaty od dokumentów przewozowych	890.186.341	21	100.564.644	40	24.458.000	—	37 516.000	—
„ 8. „ „ kart do gry	97.204.203	19	41.259.180	—	12.193 000	—	9.488 000	—
„ 9. „ „ rachunków i poświadczeń	3.971.420.901	49	781.276.633	79	1.025.067.000	—	1.670.199.000	—
„ 10. Należytości sądowe	94.591.996	24	10.946.503	—	14.422.000	—	38.270.000	—
„ 10a. Koszty postępowania przed Najwyższym Tryb. Administracyjnym	—	—	—	—	—	—	—	—
„ 11. Należytość ekwiwalentowa	8.957.322	74	530.653	26	636.000	—	164.000	—
„ 12. Opłaty wyżej nie wymienione	18.017.707.834	70	3.598.219.315	13	4.462.547.000	—	5 911 011.000	—
„ 13. Sprzedaż znaczków stemplowych	7.378.070.629	72	1.179.776.292	66	1.663.228.000	—	2.104.198 000	—
„ 14. Grzywny, koszty załatwień administr. i odsetki za zwłokę	534.051.994	73	125.795.571	71	160.020.000	—	159.582 000	—
§ 15. Opłaty wywozowe	1.491.110.441	78	470.585.689	05	274 547.000	—	97.503 000	—
§ 16. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany	41.457.452	80	—	—	—	—	—	—
Monopole	44.497.509.901	48	5.016.113.094	46	9.277.720.000	—	10 690.216 000	—
Dz. XI. Sacharyny	—	—	—	—	—	—	—	—
Dz. XII. Soli	9,311.589.992	08	2.563.505.542	31	1.484.849.000	—	1.307.752 000	—
Dz. XIII. Tytoniowy	34.866.404.092	62	2.302.607.552	15	7.625.619 000	—	9.382.457.000	—
Dz. XIV. Loterja Państwowa	319.515.816	78	150.000.000	—	167.252.000	—	7.000	—

UWAGI: a) Zestawieniem tem są objęte wpływy Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych za I półrocze 1922 roku tylko w b. zaborach: rosyjskim (bez ziemi Wileńskiej), austrjackim (bez Księstwa Cieszyńskiego) i b. dzielnicy pruskiej, zaś począwszy od lipca 1922 r. wpływy w całem Państwie (z wyjątkiem Województwa Śląskiego).

b) W Par. 9 p. 7 obejmuje wpływy następujących kategorji podatków, których wymiar został już uskuteczniony w ubiegłych okresach budżetowych: 1) nadzwyczajna danina państwowa, 2) podatek od wzbogacenia się, 3) podatek od zysków wojennych, 4) podatek zarobkowy i szczególny zarobkowy w b. zaborze austrjackim, 5) drobne pozycje zaległości dawnego podatku majątkowego i jednorazowej daniny w b. zaborze rosyjskim oraz pobieranego na obszarze b. dzielnicy pruskiej podatku od przyrostu majątku. Wykazana pod tą pozycją suma dochodu za rok 1922 — obejmuje pozycje: 7, 9 i 11 par. 1 budżetu z r. 1922

c) W Par. 10 p. 13 obejmuje wpływy następyjących podatków zniesionych: 1) podatek od wód mineralnych, 2) podatek od uprawy tytoniu, 3) podatek od papierosów i tytoniu krajanego. Wykazana więc pod tą pozycją suma dochodów z r. 1922 obejmuje pozycje: 7, 10a, 10b i 11 par. 2 budżetu za r. 1922.

d) Wpływów z monopolu sacharyny (Dział 11) nie wykazuje się, bowiem dochód ten przelano na rachunek sum obrotowych na pokrycie kosztów nabycia sacharyny w r. 1921.

e) Dochody z monopoli znalazły w tem zestawiniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie do Kas Skarbowych wpłynęły. Odnosi się to w szczególności do Monopolu Tytoniowego oraz Loterji Państwowej. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała czysty zysk bilansowy za czas od 1-go stycznia do 28-go lutego 1923 roku 32,957,921,808.59 Mp. Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej przekazała do Centralnej Kasy Państwowej w styczniu r. b. 167,231,647.09 Mp. tytułem reszty zysku osiągniętego w 1922 r.

Warszawa, dnia 28 czerwca 1923 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *R. Czauderna.* Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski.*

Sprawy walutowe.

378.

KOMUNIKAT

Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego L. 17227.

W Kasie skarbowej w Hucie Laury skradzione zostały w nocy z dnia 5 na 6-go lipca b. r.:

I. Bilety skarbowe serja IV.

Od Nr. 057,126	do Nr. 057,250	à	50,000	mk.
„ „ 048,001	„ „ 048,140	„	100,000	„
„ „ 075,131	„ „ 075,180	„	500,000	„
„ „ 057,911	„ „ 057,950	„	1,000,000	„

II. 6% złote bony skarbowe Serja I. B.

Od Nr. 195,918	do Nr. 195,938	à	10 zł. p.
„ „ 195,940	„ „ 195,994	„	„ „
„ „ 195,997	„ „ 195,998	„	„ „
„ „ 196,000	— —	„	„ „
„ „ 079,597	„ „ 079,600	„	„ „
„ „ 079,401	„ „ 079,411	„	„ „

Ostrzega się przed nabywaniem wymienionych papierów, a osoby chcące sprzedać odnośne bilety i bony należy oddać władzom bezpieczeństwa publicznego.

Katowice, dnia 7 lipca 1923 r.

Kontrola skarbowa.

379.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

L. 4621/D. Adm./Os.

o wypłaceniu nagród pieniężnych w kwocie 45.000.000 za wykrycie przekroczeń akcyzowych.

Na wniosek Departamentu Akcyz i Monop. Państwowych, Departament Administracyjny, zgodnie z rezolucją Pana Ministra Skarbu z dnia 6/VI r. b. otworzył Izbie Skarbowej w Warszawie kredyt w kwocie 45,000,000 mk. w celu wypłacenia nagród pieniężnych za wykrycie przekroczeń akcyzowych, a mianowicie:

1) Rewizorowi Izby Skarbowej Kazimierzowi Chwalibogowi w kwocie — 25.000.000 mk.

2) Nadkomisarzowi Kontroli skarbowej Janowi Szypulskiemu w kwocie 10,000.000 mk.

3) Kontrolerom, Leonowi Masiakowi i Zenonowi Śniegockiemu każdemu po 5,000.000 mk.

Za Ministra Skarbu:

(—) *B. Markowski.*
Podsekretarz Stanu.

Sprawy sanitarne.

380.

OKÓLNIK Nr. 2276/R. r.

z dnia 11 czerwca 1923 r.

O otwarciu Uzdrowiska urzędników skarbowych w Krynicy-Zdroju.

Z dniem 1 czerwca b. r. dzięki zabiegom i staraniom Prezesa Lwowskiej Izby Skarbowej p. Edwarda Bugny otwarte zostało w Krynicy Uzdrowisko Urzędników skarbowych. Uzdrowisko jest położone w najpiękniejszej części Krynicy-Zdroju i będzie otwarte przez cały rok. Obejmuje ono 23 pokoi umeblowanych i 2 kuchnie.

Zgłoszeni urzędników i ich rodzin, potrzebujących przeprowadzenia kuracji w Krynicy, o przydział mieszkań, kierować należy ze świadectwem lekarskiem i aplikacją służbową bezpośredniego przełożonego do P. Prezesa Lwowskiej Izby Skarbowej Edwarda Bugny (pl. św. Ducha 1) przy dołączeniu kartki pocztowej lub koperty zaadresowanej ze znaczkiem pocztowym.

Zgłoszenia będą uwzględniane w miarę wolnych mieszkań.

Za Ministra Skarbu:

(—) *St. Kauzik,*
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Wiadomości nieurzędowe.

381.

1.

KOMUNIKAT Nr. 9.

Kasy pogrzebowej pracowników skarbowych.

Stosownie do § 10 statutu na zasadzie decyzji Zarządu Kasy z dn. 4 czerwca 1923 r., zatwierdzonej przez Radę Nadzorczą dn. 6 czerwca za nieopłacenie składek i niedopełnienie udziałów wyklucza się z liczby członków Kasy: 1) Kuliszównę Marję z Łodzi, 2) Hermanowicza Jana z Łodzi, 3) Hermanowiczową Janinę z Łodzi, 4) Polańskiego Bronisława z Wilejki, 5) Englicht Zofję z Warszawy, 6) Hołysto Adama ze Śląska, 2) Kalinowskiego Piotra z Płocka, 8) Sozdek Piotra z Tomaszowa, 9) Gozdek Aleksandra z Tomaszowa, 10) Guzego Antoniego ze Śląska, 11) Gołębskiego Mateusza z Wadowic, 12) Andruszkiewicza Leopolda z Lidy, 13) Szewczykowskiego Ignacego z Warszawy, 14) Nowaka Henryka z Tomaszowa, 15) Jezierskiego Lewalda z Brześcia, 16) Jezierską Wandę z Brześcia, 17) Świtlika Józefa z Torunia, 18) Kołtunowskiego Władysława z Jaworowa, 19) Sztokmara Aleksandra z Włocławka, 20) Derejskiego Franciszka z Opatowa, 21) Baluchowską Domicelę z Opoczna, 22) Malewskiego Napoleona z Kościeszyna, 23) Błażek Józefa z Grudziądza, 25) Kozikowskiego Franciszka z Grudziądza, 26) Kieszkowskiego Franciszka z Grudziądza, 27) Ćwiklińskiego Czesława z Kartuzów, 28) Prażaka Edwarda z Pomorza, 29) Pióra Florjana z Opatowa, 30) Stróża Jana z Pniewa, 31) Szmoniewskiego Romana z Tomaszowa, 32) Langa Gustawa ze Świecia, 33) Herske Teofila ze Świecia i 34) Radomskiego Grzegorza ze Złoczowa.

2.

KOMUNIKAT Nr. 2.

Kasy pożyczkowo-oszczędnościowej pracowników skarbowych.

Zarząd Kasy niniejszem podaje do wiadomości, że na zasadzie uchwały Walnego Zgromadzenia członków z dn. 17 czerwca 1923 r. udział członków powiększony został do sumy stu tysięcy (100.000) marek, spłacalnych w równych ratach w przeciągu dziesięciu miesięcy.

KSIĘGARNIA ROLNICZA, Spółka Wydawnicza z ogr. odp.

Bilans na dzień 1 stycznia 1922 r.

Stan Czynny:	Marki i fenigi		
Kasa, gotówka		48,944.64	
Banki		248,234.63	
Towary:			
Wartość sortymentu	849,710.47		
„ Komisów	5,592,173.75	6,441,884.22	
Papier drukowy		640,089.—	
Dłużnicy:			
Odbiorcy, Dostawcy	659,761.81		
Odbiorcy Komisów	144,805.05		
Autorzy	175,750.—		
Drukarnie	50,150.—		
Wyd. „Szkoln. i Ośw."	28,611.75	1,059,078.61	
Wydawnictwa:			
Wartość wydawnictw	4,467,083.—		
Wartość wydaw. 1922 r.	73,601.—	4,540,684.—	
Zaliczki		38,000.—	
Ruchomości		221,781.60	
Sumy Przechodnie		19,975.60	13,258,672.30
			13,258,672.30

Stan Bierny:	Marki i fenigi		
Kapitał Zakładowy		1,530,000.—	
Kapitał Zapasowy		261,500.—	
Niepełne Udziały		21,500.—	
Wierzyciele:			
Odbiorcy Dostawcy	483,499.09		
Wyd. Straży Kresow.	72,518.—		
Dostawcy Papieru	14,336.—		
Różni	499,116.—	1,069,469.09	
Komisy		6,423,569.07	
Autorzy za niesprzedane wyd.		1,637,900.—	
Sumy Przechodnie		204,040.—	11,147,978.16
Zysk			2,110,694.14
			13,258,672.30

Rachunek strat i zysków.

	Marki i fenigi	
Koszty Handlowe	2,645,279.02	
Amortyzacja ruchom.	24,642.40	2,669,921.42
Zysk:		
Rezerwa podatkowa	750,694.14	
Dywidenda	612,000.—	
Tantjemy	544,000.—	
Na Kap. Zapasowy	136,000.—	
Na cele filantropijne	68,000.—	2,110,694.14
		4,780,615.56

	Marki i fenigi	
Towary	3,355,342.11	
Wydawnictwa	942,772.87	
Papier	42,719.95	
% i koszty bankowe	7,100.88	
Ogłoszenia we włas. wydawnict.	428,201.—	
Różnica kursu	1,947.50	
Sumy przechodnie	2,531.25	4,780,615.56
		4,780,615.56

TOWARZYSTWO SOSNOWICKICH FABRYK RUR I ŻELAZA — MAZOWIECKA № 7.

Bilans za rok 1921—1922 — zamknięty w dniu 30 czerwca 1922 r.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.
Ruchomości i nieruchomości	454,446,552.74
Produkty i materjały	433,667,031.49
Kasa, banki, weksle	415,191,479.93
Papiery procentowe	17,172,421.80
Dłużnicy różni	521,226,489.49
Dłużnicy rosyjscy	2.—
Udział w Charcysku	2.—
Depozyt Członków Zarządu	2,250,000.—
	1,843,953,979.45
Rachunki bieżące n/Zakładów z Zarządem	1,343,105,743.81
	3,187,059,723.26

STAN BIERNY.	Mk. i fen.
Kapitał Zakładowy	506,250,000.—
Kapitał Amortyzacyjny	64,714,144.45
a) Fundusz rezerwy ustawowej	63,324,075.82
b) Fundusz rezerwy specjalnej	6,437,588.92
Wierzyciele różni	643,675,227.79
Wierzyciele rosyjscy	115,878.44
Depozyty pracowników n/T-wa	20,402,030.94
Dywidenda niepodniesiona	13,582.08
Depozyt Członków Zarządu	2,250,000.—
Zyski i Straty 1921/22	536,771,451.01
	1,843,953,979.44
Rachunek bieżący n/Zakładów z Zarządem	1,343,105,743.81
	3,187,059,723.26

Rachunek zysków i strat za rok 1921—1922.

WINIEN.	Mk. i fen.
Wątpliwe należności odbiorców	1,814,815.10
Wątpliwe należności dostawców	289,662.—
Wypłacone na dostawy przedwojenne	933.—
Należność dostawców z lat ubiegłych	25,938,822.—
Zysk r. 1921/22	536,771,451.01
	564,815,683.11

MA.	Mk. i fen.
Przeniesienie sald funduszów rezerwowych z okresu przedwojennego	4,542,101.97
Różnica na r-kach dostawców z lat ubiegłych	1,965.—
Przeniesienie salda procentów i agio	183,280,307.98
Zysk na sprzedaży	376,991,308.16
	564,815,683.11

Stowarzyszenie Spożywców „WŁOŚCIANIN" w Sławinie. Bilans na 1 stycznia 1923 r. Stan czynny: Kasa 104,963.—, ruchomości 1,026.—, towary 857,803.—, udziały w związku 79,393.—, w kasie W. W. 1,000.—. Stan bierny: Udziały 187,449.—, rezerwa 16,504.—, różni 815,054.—, czysta nadwyżka 25,178.—. Suma bilansu Mk. 1,044,185.—.

Sprawozdanie zamknięcia rachunków firmy St. Burtan & S-ka, Sp. z ogr. odp. za rok 1921—1922. Straty na towarach 2,936,370.—, koszta centrali 10,743,891.68, podatki 1,823,554.65, koszta bankowe 3,238,384.61, koszta filji Wiedeń—Budapeszt 1,040,299.99, różnice kursowe 1,550,278.89, zyski, prowizje 1,342,997.—, towary 18,139,457.76, strata 1,850,325.06. Rachunek bilansu zamknięcia. Stan czynny. kasa 516,216.—, banki 4,696,647.83, papiery wartościowe 30,000.—, dłużnicy 14,884,626.88, towary 10,359,822.—, waluty 68,306.—, inwentarze 528,008.—. Stan bierny: kapitał zakładowy 600,000.—, kapitał obrotowy 1,604,658.—, pożyczka wewnętrzna 3,656,134.06, wierzyciele 10,946,284.65, banki 14,276,650.—.

SOCIÉTÉ ANONYME DES MINES DE CZELADŹ.

Bilans na dzień 31 grudnia 1921 roku.

AKTYWA.

	Franki i centimy		
URZĄDZENIE KOPALNI.			
Nieruchomości:			
Koncesje	4,063,587.49		
Grunty	653,197.14		
Budynki	4,039,878.13		
Szyby	767,392.85		
Roboty kopalniane	1,376,612.32		
Zaliczka na dzierżawę nowych koncesji	2,500,000.—	13,400,667.93	
Ruchomości: Maszyny i Urządzenia:			
Kotły	718,496.58		
Urządzenia elektryczne	999,770.53		
Szyby: Maszyny	467,631.11		
Maszyny odwadniające	997,480.70		
Kompresory powietrzne	124,053.42		
Wentylacja	33,551.17		
Mokra podsadzka	240,487.39		
Sortownia	808,829.64		
Urządzenia kopalniane	435,515.61		
Narzędzia warsztatów reparacyjn.	54,593.98		
Tartak	36,005.05		
Samochody ciężarowe	36,888.69		
Sprzęty i Stajnia	104,493.42	5,057,797.29	
Roboty w biegu		2,871,498.41	
Bocznice		142,183.25	21,472,146.88
Towary:			
Magazyn Główny		2,571,883.17	
Magazyn żywnościowo-odzieżowy		346,988.96	
Skład węgla na Kopalni		76,643.19	2,995,515.32
Dział Handlowy:			
Dłużnicy różni			303,861.66
Gotówka i Portfel:			
Kasa		35,884.65	
Banki		3,704,372.46	
Portfel: Papiery procentowe		4,776,575.90	8,516,833.01
Różne:			
Opłaty skarbowe uiszczone z góry za akcjonarjuszów		37,440.—	
Depozyty i Kaucje		4,225.86	
Rachunki bieżące		135,817.16	
Rekwizycje		65,712.66	243,195.68
RAZEM			33,531,552.55

PASYWA.

	Franki i centimy	
Kapitał akcyjny		19,500,000.—
Kapitał dodatkowy, zawarty w całości kapitałów, przeznaczonych na prowadzenie przedsiębiorstwa w Polsce, stosownie do uchwały Walnego Zgromadzenie Akcjonarjuszów		3,750,000.—
Premja 100 Fr. dla 19,500 nowych akcji		1,950,000.—
Amortyzacja ogólna		4,923,394.39
Rezerwa ustawowa		1,044,532.62
Wierzyciele:		
Niewypłacona dywidenda	14,116.90	
Posiadacze obligacji	550.—	
Rachunki bieżące i dostawcy	1,103,010.65	
Depozyty i kaucje	2,955.10	
Wierzytelności w zawieszeniu	11,596.—	1,132,228.65
Sumy przechodnie		380,617.—
Zyski i straty z r. 1920		115,007.47
Zyski i straty za rok operacyjny 1921		735,772.42
RAZEM		33,531,552.55

Rachunki obliczone zostały według kursu: 1 marka = 0 fr. 0,042.

Rachunek zysków i strat Tow „CZELADŹ” na 31 grudnia 1921 r.

WINIEN.

	Franki i centimy		
Eksploatacja			4,392,718.79
Koszty Ogólne w Czeladzi . . .		638,608.76	
Podatki w Polsce	152,456.59		
Opłaty stemplowe	3,118.35		
Sprawy sądowe	19,995.04		
Ubezpieczenie od ognia	708.89		
Ubezpieczenie robotników . . .	99,488.42		
Koszty policji	1,023.71		
Zamopogi i wsparcia	5,974.96		
Kaplica	4,347.—		
Szkola	38,612.93		
Mieszkanie	71,895.16		
Pojazdy dyrekcji	13,569.87		
Korcowe	766.50	411,957.42	1,050,566.18
Koszty Ogólne w Paryżu			1,294,112.44
Procenty i dyskonto w Polsce . . .			13,254.91
Podatek stemplowy od akcji . . .			9,750.—
Strata spowodowana przeliczeniem marek na 31 grudnia 1921 r.			1,840,672.01
Saldo: zysk za rok 1921			735,772.42
			9,336,846.75

MA.

	Franki i centimy	
Sprzedaż węgla w Czeladzi		7,694,428.89
Nadwyżka z przeszacowania centy towarów . .		1,577,429.32
Dochód z majątku ziemskiego	186.30	
Dzierżawa koncesji August i Witold	3,413.03	3,599.33
Procenty i Portfel we Francji		61,389.21
		9,336,846.75

Bilans Spółki „NASZA DRUKARNIA”, Sp. z ogr. odp. za rok 1921—22.

STAN BIERNY	od 1-VII 1921 r. do 31-XII 1921 r.	od 1-I 1922 r. do 30-IV 1922 r.
Odbiorcy	1,642,500.—	1,523,775.—
Ruchomości	2,402,237.—	9,195,248.50
Pożyczki	77,081.—	—.—
Papiery wartościowe	500,000.—	1,500,000.—
Udziały w Tow. Zakup. dla Przem. Graf. . . .	50,000.—	50,000.—
	4,671,818.—	12,259,023.50

STAN CZYNNY.	od 1-VII 1921 r. do 31-XII 1921 r.	od 1-I 1922 r. do 30-IV 1922 r.
Kapitał Udziałowy	2,080,000.—	2,080,000.—
„ Zasobowy	—.—	90,979 —
„ Amortyzacyjny	—.—	90,979.—
Rachunek Bieżący „Naszego Sklepu“ . . .	1,757,082.99	6,913,815.24
Straty i zyski	834,735.01	3,093,250 26
	4,671,818.—	12,269,023.50

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.

Pensja Pracowników	5,647,655.50	10,140,620.40
Koszty Handlowe	467,209.04	1,317,624.55
Pozostałość zysku z okresu poprz.	29,691.90	—.—
Czysty Zysk	805,043.11	3,093,250.26
Wypł. w okr. sprawozd. poza podz. zysku . . .	—.—	311,222.99
	6,949,599.55	14.862,718.20

MA.

Zysk brutto	6,919,907.65	14,862,718.20
Pozostałość zysku z okresu poprz.	29,691.90	—.—
	6,949,599.55	14,862,718.20

R-k bilansu biura spedycyjnego „PRZEWÓZ“, S-ka z ogr. odp. za czas od dnia 1-IV 1920 do 30-IV 1921 r. Stan czynny: R-k kasy mk. 221,691.16, R-k dłuż. i wierz. 863,771.47, R-k ruch. biura i mg. 252,724.20, R-k ruch zaprzęgów 1,299,544.—, R-k adm. biura i mg. 38,400.—, R-k adm. zaprzęgów 24,000.—, R-k efektów 11,000.—. Razem Mk. 2,711.130.30. Stan bierny: R-k dłuż. i wierz. 1,326,643.77, R-k kap. zakład. 850,000.—, R-k adm. biura i mg. 2,488.—, R-k raklamacji 306,453.94, Czysty zysk 225,545.12. Razem Mk. 2,711,130.30.

R-k Strat i Zysków. Straty: R-k płac 1,454,838.40, R-k adm. zaprzęgów 654,631.25, R-k adm. biura i mag. 548,015.41, R-k reklamacji 243,614.53, Czysty zysk 225,545.12. Razem 3,126,644.71. Zyski. R-k przew. lok. 1.268,066.46, R-k przew. kol. 378,832.48, R-k przew. mebli 520,201.62, R-k magazynu 359,544 15. Razem 3,126,644.71.

Kraków, 30 czerwca 1921.

BILANS TOWARZYSTWA APROWIZACJI MIAST POLSKICH I ZIEM WSCHODNICH W WARSZAWIE,

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

za czas od 1/I do 31/XII 1921 roku.

AKTYWA.		
Kasa	Mk.	1,508,361.20
Banki	„	10,935,438.51
Oddziały Spółki	„	35,340,386.22
Dłużnicy	„	79,231,978.28
Towary	„	8,123,352.50
Waluty Obce	„	15,486,400.—
Ruchomości biurowe	„	986,782.50
R-ki Zbożowe Magistrat. zabezpieczone wekslami depozytowemi	„	116,151,244.95
Depozyt i Dyskonto weksli w P.K.K.P.	„	439,000,000.—
Sumy Przechodnie	„	745,670.—
Drobne aktywa	„	35,365.—
	Mk.	707,544,979.16

PASYWA.		
Kapitał Zakładowy	Mk.	3,605,000.—
„ Rezerwowy	„	1,800,777.31
„ Obrotowy	„	282,000.—
Banki	„	27,415,279.—
Wierzyciele	„	43,827,307.81
Obligo żyrowe	„	439,000,000.—
Kredyt Zboż. w P. K. K. P.	„	115,699,600.—
Sumy Przechodnie	„	57,930,849.15
Drobne Pasywa	„	1,480,516.—
Czysty Zysk za 1921 r.	„	16,503,549.89
	Mk.	707,544,979.16

Rachunek strat i zysków.

WINIEN.		
Koszty Handlowe:		
Utrzymanie biura w Warszawie i Oddziałów w Gdańsku, Poznaniu, Radomsku i Sosnowcu	Mk.	14,428,814.89
Procenty:		
Strata na procentach	„	9,172,151.56
Długi wątpliwe:		
Odpisano na straty	„	1,624,219.50
Różnice kursowe:		
Różnica na kursie długów w markach niemieckich	„	11,500,000.—
Czysty zysk 1921 r.	„	16,503,549.89
	Mk.	53,228,735.84

MA.		
Towary:		
Zysk na operacjach towarowych spółki za 1921 r.	Mk.	50,563,485.05
Oddział Lwowski:		
Nadwyżka zysków otrzymana przez Oddział	„	2,665,250.79
	Mk.	53,228,735.84

HERMANNMÜHLEN TOWARZYSTWO AKC. W POZNANIU.

Bilans z dnia 31 grudnia 1921 r.

AKTYWA.	
Nieruchomości:	
Wartość gruntów	62,000.—
„ budynków	200,000.—
Maszyny	2.—
Inwentarz	1.—
Tor kolejowy	1.—
Ruchomości	1.—
Utensylja młynarskie	1.—
Debitorzy	212,421,856.89
Kasa	406,165.31
Papiery wartościowe	1,693,519.20
Towary	74,698,270.—
Węgle i olej	400,400.—
Worki	2,241,080.—
Oliwa	140,550.—
	292,263,877.90

PASYWA.		
Kapitał zakładowy		2,500,000.—
Fundusz rezerwowy		250,000.—
Fundusz zapomogowy dla urzędników i robotników		225,000.—
Fundusz imienia radcy handlowego Hermana Rothholza		100,000.—
Fundusz na cele dobroczynne		100,000.—
Dywidenda nieodebrana		305,150.—
Bonus nieodebrany		545,000.—
Kredytorzy		246,222,874.85
Do podziału:		
Przeniesiono z 1920 r.	858,478.40	
Zysk w 1921 r.	41,157,374.65	42,015,853.05
		292,263,877.90

Rachunek z dnia 31 grudnia 1921 r.

DEBET.		
Koszta ruchu fabrycznego		76,482,269.67
„ handlowe		28,904,316.67
Odpisy		20,000.—
Do podziału:		
Przeniesiono z 1920 roku	858,478.40	
Zysk w 1921 roku	41,157,374.65	42,015,853.05
		147,422,439.39

KREDYT.	
Przeniesiono z roku 1920	858,478.40
Rachunek — towarów	563,960.99
	147,422,439.39

Według uchwały Walnego Zebrania podzielono zysk jak następuje:

4% dywidendy	100,000.—
Do funduszu rezerwowego II	10,000,000.—
„ „ na odnowienie	20,000,000.—
Na cele dobroczynne	1,000,000.—
Tantjemy dla rady nadzorczej	4,105,737.45
26% superdywidendy	650,000.—
Bonus	5,000,000.—
Do przeniesienia na rok 1922	1,160,115.60
	42,015,853.05

HERMANNMÜHLEN TOWARZYSTWO AKC. W POZNANIU.

Bilans z dnia 31 grudnia 1922 r.

AKTYWA.		PASYWA.		
Wartość gruntów	2.—	Kapitał zakładowy		2,500,000.—
„ budynków	2.—	Fundusz rezerwowy I		250,000.—
Maszyny	2.—	„ „ II		10,000,000.—
Inwentarz	1.—	„ na odnowienie		20,000,000.—
Tor kolejowy	1.—	Fundusz zapomogowy dla urzędników i robotników		225,000.—
Utensylja młynarskie	1.—	Fundusz imienia radcy handlowego Hermana Rothholza		100,000.—
Ruchomości	1.—	Dywidenda nieodebrana		837,550.—
Debitorzy	413,358,109.73	Bonus nieodebrany		4,734,400.—
Papiery wartościowe	1,240,519.20	Kredytorzy		820,580,971.34
Kasa	26,341,646.09	Przeniesiono z 1921 r.	1,160,115.60	
Towary	453,002,600.—	Zysk w 1922 r.	148,553,248.08	149,713,363.68
Worki	104,648,400.—			
Węgle i olej	10,350,000.—			
	1,008,941,285.02			1,008,941,285.02

Rachunek zysków i strat z dnia 31 grudnia 1922 r.

DEBET.			KREDYT.	
Odpisy		261,996.—	Przeniesiono z roku	1,160,115.60
Koszta ruchu fabrycznego		278,282,732.28	Rachunek — towarów	577,891,955.93
„ handlowe		158,743,901.65	Rachunek — procentów	7,949,922.08
Przeniesiono z 1921 r.	1,160,115.60			
Zysk w 1922 r.	148,553,248.08	149,713,363.68		
		587,001,993.61		587,001,993.61

Według uchwały Walnego Zebrania podzielono zysk jak następuje:

4% dywidendy	100,000.—
10% tantjemy dla rady nadzorczej	14,845,324.80
Tantjema dla zarządu i urzędników	19,845,324.80
Do funduszu rezerwowego II	35,000,000.—
„ „ na odnowienie	60,000,000.—
Na cele dobroczynne	10,000,000.—
46% superdywidendy	1,150,000.—
300% bonus dla akcjonarjuszy	7,500,000.—
Do przeniesienia na rok 1923	1,272,714.08
	149,713,363.68

Przemysł Wełniany S. BARCIŃSKI i S-ka, Spółka Akcyjna w Łodzi.

Bilans na dzień 1 października 1922 roku.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.	STAN BIERNY.		Mk. i fen.
Grunta	3,240,000.—	Kapitał akcyjny		60,000,000.—
Budynki	8,663,700.—	Kapitał zapasowy		12,000,000.—
Maszyny i narzędzia	14,022,488.50	Kapitał amortyzacyjny		54,097,000.—
Ruchomości	8,773,007.89	Wierzyciele		937,308,285.08
Gotowizna	7,691,096.29	Akcepty	591,486,401.59	
Weksle w portfelu	97,454,870.—	Akcepty w depozycie u P.K.K.P.	345,182,728.—	936,669,129.59
Papiery wartościowe	417,780.44	Rezerwa walutowa na długi przedwojenne		3,151,474.30
Surowce i przędza zgrzebna	646,164,290.—	Rezerwa na podatki skarbowe		39,000,000.—
Przędza czesankowa i bawełniana	57,179,920.—	Dodatkowe wynagrodzenie zarządu		10,000,000.—
Materjały techniczne	15,990,660.—	Dywidenda za 1921/22 r.		60,000,000.—
Artykuły chemiczne	24,034,350.—	Pozostałość zysku 1921/22 r.		78,212.47
Towary gotowe i półgotowe	423,295,390.—			
Akcepty w depozycie u P. K. K. P.	345,182,728.—			
Różni Dłużnicy	460,193,820.32			
	2,112,304,101.44			2,112,304,101.44

Rachunek strat i zysków za czas od 1 października 1921 r. do 30 września 1922 r.

WYDATKI.	Mk. i fen.	DOCHODY.		Mk. i fen.
Surowce	1,459,732,045.53	Pozostałość zysku z roku 1920/21		68,470.64
Przędza czesankowa i bawełniana	173,962,210.95	Wpływ ze sprzedaży towarów		2,109,707,725.91
Materjały techniczne	53,528,323.75	Remanent towarów 30/IX 1922 r.	423,295,390.—	
Artykuły chemiczne	58,959,183.20	Mniej remanent towarów 30/IX 1921 r.	92,472,285.—	330,823,105.—
Węgiel i prąd elektryczny	85,676,048.66			
Robocizna	194,048,822.90			
Administracja	139,154,796.30			
Procenty	64,094,462.54			
Koszty organizacyjne	41,225.—			
Remont budynków	13,483,590.—			
Remont maszyn, transmisji, rurociągów i sieci wodnej	22,235,642.—			
Należności wątpliwe	7,029,092.50			
Zysk	168,653,858.22			
	2,440,599,301.55			2,440,599,301.55

S-ka Akcyjna „PAC" w Wilnie

HURTOWNIA ARTYKUŁÓW PIERWSZEJ POTRZEBY PAROWA FABRYKA CZEKOLADY.

Bilans na dzień 31 grudnia 1922 r.

STAN CZYNNY.	Mk. i fen.	STAN BIERNY.	Mk. i fen.
Kasa	6,921.503.15	Kapitał zakładowy	50,000,000.—
Nieruchomości	9,892,590.—	„ zapasowy	1,769,405.—
Ruchomości Instytucji Centralnej	5,547.080.—	„ amortyzacyjny	861,395.—
Ruchomości Fabryki	2,142,050.—	Banki	43,212,000.—
Maszyny, urządzenia i naczynia	16,977,389.—	Weksle do zapłacenia	5,000,000.—
Banki	130.233.—	Wierzyciele	4,460,292.59
Weksle w portfelu	7,409,000.—	Dostawcy	4,526,060 —
Papiery wartościowe	5,000.—	Dywidenda niepodniesiona	17,850.—
Dłużnicy	24,990,977.97	Czysty zysk	73,471,313.05
Dostawcy	1,034,409.—		
Towary	69,685,912.—		
Towary w drodze	6,514,522.—		
Surowce	23,171,509.50		
Półfabrykaty	7,730,600.—		
Kaucje	37,600.—		
Wydatki za rok przyszły	1,127,940.—		
	183,318,315.64		183,318,315.64

Rachunek zysków i strat.

I. Wydatki ogólne:			I. Zyski:		
a) Instytucji Centralnej	33,778,896.05		a) od sprzedaży towarów	60,933,344.53	
b) Fabryki	5,844,019.—	39,662,915.05	b) od fabrykacji czekolady	53,007,771.75	113,941,116.28
II. Straty:			II.		
a) Straty na dłużnikach	20,992.—		1. Pozostałość z roku 1921	626.32	
b) Przepadłe awanse u dostawców	1,500,000.—	1,520,992.—	2. Nadwyżka za odsprzedane maszyny	233,415.50	
Czysty zysk do podziału		73,471,313.05	3. Za odnajęcie lokali	280,000.—	
			4. Za odstawę towarów (zwrot)	200,000 —	
			5. Pozostałe od klijentów	64.—	714,103.82
		114,655,220.10			114,655,220.10

PODZIAŁ POZOSTAŁOŚCI:

1.	10% na kapitał zapasowy	7,347,131.30
2.	10% „ kapitał amortyzacyjny	2,961,281 50
3.	20% „ dodatk. wynagrodz. członków zarządu	14,694,262.60
4.	20% „ wynagrodzenie komisji Rewizyjnej	900,000.—
5.	10% „ gratyfikacje pracowników	7,347,131.30
6.	10% „ dywidendę dla akcjon. od Mk. 50,000,000.— 30%	15,000,000.—
7.	30% „ rezerwę na podatek dochodowy	22,041,393.90
8.	30% „ cele społeczne i filantropijne	3,000,000.—
9.	30% do przeniesienia na rok przyszły	180,112.45
		73,471,313.05

Bilans z rachunkiem zysków i strat, oraz podział pozostałości zatwierdzone zostały przez Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów w dniu 25 lutego 1923 r.

UCHWAŁĄ WALNEGO ZEBRANIA AKCJONARJUSZÓW SPÓŁKI z dnia 24 lutego b. r. bilans powyższy został zatwierdzony, a czysty zysk w kwocie Mk. 41,731,632.97 został rozdzielony w myśl § 56 statutu Spółki następująco:

10% na kapitał zapasowy	Mk. 4,173,163.—
15% dla Zarządu	„ 6,259,745.—
10% dla pracowników	„ 4,173,163.—
15% dywidendy	„ 22,500,000.—
Na cele społeczne	„ 4,500,000.—
Na rachunek zysków z roku 1923	„ 125,561.97
	41,731,632.67

Stosownie do powyższej uchwały Walnego Zgromadzenia wypłata dywidendy w sumie marek 750 od 1 akcji, wartości nominalnej Mk. 5,000 dokonywana będzie od dnia 1 marca r. b. w lokalu Spółki w Warszawie przy ulicy Nowogrodzkiej Nr. 27.

ZARZĄD SPÓŁKI.

Bilans Domu Komisowo-Handlowego „SARMACJA", Sp. z ogr. odp. na dzień 1 lipca 1922 roku.

AKTYWA.		PASYWA.	
Kasa	303,572.—	Kapitał Zakładowy	2,000,000.—
Towary	5,351,436.77	Zapitał Zapasowy	43,669.40
Weksle	400,000.—	Rezerwa na podatki	21,874.—
Inwentarz	68,562.—	Wierzyciele	13,316,978.75
Papiery Państw.	3,030.—	Zysk	1,927,616.20
Dłużnicy	11,183,537.58		
	17,310,138.35		17,310,138.35

Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „REAL", Sp. z ogr. odpow. Warszawa, Widok № 24. Telefon № 85-30.

Bilans na dzień 31 grudnia 1922 roku.

Stan Czynny.			Stan Bierny.	
Kasa:			Kapitał Zakładowy	5,000,000.—
gotówka	8,789,902.		Pożyczki z udziałem w zyskach	16,500,000.—
Bank Towarzystw Spółdziel.	5,585,500.—		Akcepty	2,000,000.—
Pocztowa Kasa Oszczędności	48,517.—	14,423.919.—	Udziały w Przemyśle Chemicznym	600,000.—
Towary:			Wierzyciele	20,978,112.—
Remanent		10,540,350.—	Zysk	7,109,770.—
Urządzenie biura		3,960,455.—		
Wydatki Przyszłego Okresu		373,500.—		
Przemysł Chemiczny		538,885.—		
Dłużnicy		22,350,773.—		
		Mk. 52,187,882.—		Mk. 52,187,882.—

Rachunek zysków i strat.

Koszta Organizacji	430,790.—	Zysk ze sprzedaży	21,854,555.—
Koszta Handlowe	3,314,526.—		
Lokal	227,665.—		
Pensje	9,863,703.—		
Podatki i Ubezpieczenia	397,023.—		
Światło i Opał	201,518.—		
Procenty	309,560.—		
Zysk	7,109,770.—		
	Mk. 21,854,555.—		Mk. 21,854,555.—

Bilans Restauracji Staropolskiej, Sp. z ogr. odp. w Warszawie, Leszno 40, na dzień 1 stycznia 1923 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotówka w kasie	Mk. 300,300.—	Udziały	Mk. 220,000.—
Towary p/g inwentarza	„ 2,266,450.—	Zysk 1922 r.	„ 5,749,685.—
Utensylja	„ 270,000.—		
Pożyczka Państwowa	„ 15,000.		
Wartość firmy (Rest. Starop.)	„ 200,000.—		
Wspólnicy firmy	„ 2,917,935.—		
	Mk. 5,969,685.—		Mk. 5,969,685.—

Rachunek Zysków i Strat za 1922 rok.

Koszty Handlowe:			R-k Towarów:	
za wydatkowane w 1922 r.	5,806,615.—		przenosi się zysk w 1922 r.	14,925,240.—
Utrzymanie Personelu:				
za wydatkowane w 1922 r.	3,339,300.—			
R-k Utensylji:				
przenosi się na amortyzację za zniszczone szkło 10% od sumy Mk. 299,640.—	29,640.—	9,175,555.—		
R-k Przechodni:				
przenosi się zysk 1922 r.		5,749,685.—		
		Mk. 14,925,240.—		Mk. 14,925,240.—

Warszawska Wytwórnia Spinek i Biżuterji „ORZEŁ", Sp. z ogr. odp.

Bilans w dniu 31 grudnia 1922 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	387,966.—	Kapitał zakładowy	4,232,512.—
Maszyny	1,000,000.—	Wierzyciele	3,050,000.—
Surowce	1,171,100.—		
Towary	933,300.—		
Dłużnicy	3,790,146.—		
	7,282,512.—		7,282,512.—

Rachunek Strat i Zysków za 1921 — 1222 r.

WINIEN.		MA.	
R-k maszyn	326,903.—	R-k towarów	20,314,544.—
„ kosztów handlowych	4,020,311.—		
„ robocizny	2,410,973.—		
„ galwanizowania	337,823.—		
„ prądu i światła	303,530.—		
„ surowców	10,700,818.—		
Zysk	2,214,186.—		
	20,314,544.—		20,314,544.—

BILANS SPÓŁKI AKCYJNEJ GOSPODARSTWA KRAJOWEGO „EKONOMJA"

z dniem 31 grudnia 1922 roku.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
1. Rach. Kasy	Mk.	2,695,043.50	1. Rach. Kapitału	Mk.	150,000,000.—
2. „ Pocztowej Kasy Oszczędn.	„	349,798.57	2. „ Ministerstwa Robót Publ.	„	4,000,000.—
3. „ Dłużników	„	24,394,201.40	3. „ Wierzycieli	„	69,822,967.06
4. „ Papierów Procentowych	„	3,080,500.—	4. „ Akceptów gwarancyjnych	„	14,000,000.—
5. „ Nieruchomości	„	44,426,022.99	5. „ Sum przechodnich	„	997.99
6. „ Maszyn i urządzeń techn.	„	80,292,802.02	6. „ Strat i Zysków	„	41,731,632.97
7. „ Ruchomości	„	12,528,899.94			
8. „ Magazynu	„	40,739,954.33			
9. „ Surowca	„	104,790.69			
10. „ Materjałów tartych	„	40,857,600.—			
11. „ Drzewa opałowego	„	539,692.45			
12. „ Toru przemysł. i kolejki	„	776,302.50			
13. „ Inwen. żywego i zaprzęgów	„	2,237,000.—			
14. „ Ubezpieczeń	„	2,309,855.63			
15. „ Sum przechodnich	„	24,223,134.—			
	Mk.	279,555,598.02		Mk.	279,555,598.02

Rachunek strat i zysków.

WINIEN.			MA.		
1. Do Rach. Ubezpieczeń	Mk.	2,445,403.37	1. U Rach. Materjałów tartych	Mk.	71,646,804.68
2. „ „ Ruchomości	„	1,392,088.88	2. „ „ Drzewa opałowego	„	152,701.55
3. „ „ Kosztów Handlowych	„	27,873,684.63	3. „ „ Sum przechodnich	„	61,732.—
4. „ „ Sum przechodnich	„	1,930.—	4. „ „ Nieruchomości	„	229,480.—
Czysty Zysk	„	41,731,632.97	5. „ „ Procentów	„	1,223,521.62
			6. „ „ Papierów procentowych	„	130,500.—
	Mk.	73,444,739.85		Mk.	73,444,739.85

Warszawa, dnia 13 lutego 1923 roku.

Zarząd Spółki Akc. Gosp. Krajowego „EKONOMJA".

Prezes Stanisław Jakiel. Sekretarz Jan Bargiel.

„KSIĘGARNIA ROLNICZA", Spółka z ograniczoną odp. Warszawa, Nowy-Świat № 34.

Bilans na dzień 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.

Gotówka w kasie		87,316.26
Pozostałości na rachunkach przekazow.:		
a) w Banku Związku Ziemian	110,600.—	
b) w Polskim Banku Krajowym, Lwów	10,011.50	
c) w Banku Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu	12,500.—	
d) w Państwowej (Pocztowej) Kasie Oszczęd.	99.20	133,210.70
Odbiorcy a) R-ki gotówkowe	28,058.62	
b) R-ki „Nowości"	47,386.55	75,445.17
Dostawcy zagraniczni — zadatki		15,733.70
Różni za nieopłacone udziały		62,500.—
Towary: a) książki nabyte na własność	216,272.70	
b) książki otrzymane w komis	730,918.90	
c) wydawnictwa własne	26,000.—	
d) papier drukowy	404,200.60	1,377,392.20
Ruchomości		33,624.—
Sumy przachadnie		36.—
	Mk.	1,785,258.03

STAN BIERNY.

Udziałowcy: a) udziały wpłacone	607,500.—	
b) udziały zadeklar.	62,500.—	670,000.—
Bank Zw. Ziemian. R-k otwartego kredytu		186,422.—
Dostawcy: a) r-ki gotówkowe	56,868.38	
b) r-ki komisowe	845,806.15	902,674.53
Autorzy	960.—	
Drukarnie	5,150.—	6,110.—
Sumy przechodnie		20,051.50
	Mk.	1,785,580.03

Rachunek strat i zysków.

Koszty Organizacyjne	11,127.80	
„ Handlowe	162,665.65	
„ Reklamy	10,517.—	
„ i % bankowe	4,605.15	188,915.60
Rezerwa na koszty sporządzenia bilansu i sprawozdania i t. p.		20,000.—
	Mk.	208,915.60

Zysk brutto na towarach	68,734.50	
Różnica wartości papieru drukowego, wynikła z przeszacowania remanentu	140,181.10	208,915.60
	Mk.	208,915.60

Polski Skład Materjałów Budowlanych w Mławie, Spółka z ogr. odp.

Bilans za czas od 1-XII 1921 r. do 31-XII 1922 r.

Kasa	2,206,037.—	Kapitał zakładowy	3,550,000.—
Towary	9,665,000.—	Weksel	500,000 —
Nieruchomości	1,368,490.—	Wierzyciele	2,179,035 —
Ruchomości	237,858.—	Zysk	10,985,594.—
Udziały Wzajemnego Kredytu	50,000.—		
Dłużnicy	3,687,244.—		
	17,214,629 —		17,214,629.—

Rachunek Zysków i Strat.

Koszty handlowe	8,515,834.—	Zysk brutto na towarach	15,414,208.—
Strata na ruchom.	1,790.—	Zysk na kom. tow.	424.370.—
% i prow. wypłacone	1,167,780.—	% i prowizje pobrane	4,832,420.—
Zysk	10,985,594.—		
	20,670,998.—		20,670,998.—

Bilans Towarzystwa Akcyjnego „ROLA" w Gostyniu

na 30 czerwca 1922 roku.

AKTYWA.		PASYWA.	
Banki	1,136,949.61	Kapitał zakładowy	20,000,000.—
Towary	4,321,710.—	Fundusz emisyjny	2,593,139.—
Nieruchomości	2,018,968.45	Wierzyciele	1,321,366.—
Akcjonarjusze	14,360,376.25	Dywidenda	600,000.—
Kasa	595,677.10	Fundusz rezerwowy	106,740.35
Dłużnicy	3,331,681.05	Tantjema Rady Nadzorcz.	142,800.—
Ruchomości	283,980.—	Zysk do dysp. Waln. Zebr.	1,285,267.11
	26,049,312.46		26,049,312.46

Rachunek Zysków i Strat.

STRATY.		ZYSKI.	
Koszta handlowe	400,243.15	Towary	4,885,643.35
Procenty i prowizje	11,242.84		
Koszta administr.	2,039,349.90		
Rachunek zysków i strat (odpisy na dywidend. fund. rezerw. i tantj. Rady Nadzorczej)	849,540.35		
Zysk do dysp. Walnego Zebrania	1,285,267.11		
	4,585,643.35		4,885.643.35

BILANS na 31 grudnia 1921 roku firmy

„KRAJOWA HURTOWNIA HERBATY, dawniej T-wo M. SZUMILIN"

Spółka akcyjna w Warszawie, Miodowa Nr. 25.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 237,906.13	Kapitał akcyjny	Mk. 5,000,000.—
Papiery wartościowe	„ 1,618.200.—	Wierzyciele	„ 9,495,835.06
Towary	„ 11,452,219.80	Sumy przechodnie:	
Materjały	„ 396,548.—	rezerwa na podatki	„ 1,000,000.—
Ruchomości	„ 856,430.—	na gratyfikację pracownikom	„ 275,000.—
Dłużnicy	„ 3,822,739.13	na cele społeczne	„ 275,000.—
Kaucie	„ 325,000.—	Zysk	„ 2,828,208.—
II emisja – koszty organiz.	„ 165,000 —		
	Mk. 18,874,043.06		Mk. 18,874,043.36

Rachunek Strat i Zysków.

DEBET.		KREDYT.	
Ogólne koszta handlowe	Mk. 13,255,134.59	Zysk na towarach	Mk. 16,034,721.94
Zysk	„ 2,828,208.—	Zysk z sum przechodnich	„ 48,620.65
	Mk. 16,083,342.59		Mk. 16,083,342.59

Na Walnem Zgromadzeniu akcjonarjuszów z dnia 11 marca 1922 roku uchwalono zysk podzielić następująco: na kapitał zapasowy Mk. 180,000.—, na kapitał rezerwowy Mk. 70,000.—, dla Rady nadzorczej Mk. 100,000.—, dla Zarządu Mk. 477,180.—, na dywidendę 40% od akcji Mk. 2,000,000.—, przewyżkę zysku przenieść na rok 1922 w sumie Mk. 1,028.—.

BILANS Restauracji „ASTORJA" Sp. z ogr. odp. ul. Nowy-Świat 64 w Warszawie.

za okres od 1/VII 1921 do 30/VI 1922 r.

STAN CZYNNY.			STAN BIERNY.		
Kasa		Mk. 1,632,353.10	Kapitał Zakladowy		Mk. 3,500,000.—
Towary		„ 12,388.280 —	„ Zapasowy		„ 72,671.10
Inwentarz		„ 34,25,787.40	Dywidenda nieodebrana		„ 26,000 —
Kaucje nasze		„ 9.170.—	Kaucje osób trzecich		„ 75.000.—
Papiery Wartościowe		„ 54,000.—	Zyski 1921/2 r.		„ 12,467,473.50
Dłużnicy		„ 1,519,995.—	Wierzyciele		
			Kasa chorych	Mk. 898,579.50	
			Dostawcy	„ 1,989,861.40	„ 2,888,440.90
		Mk. 19,029,585.50			Mk. 19,029,585.50

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN.		MA.	
Koszty Handlowe	Mk. 52,480,969.20	Towary Zysk b-tto za okres od 1/VII 1921 do 30/VI 1922 r.	Mk 70,146,025.90
Remont	„ 2,568,070.—	Wpływy Różne zysk.za okres od 1/VII 1921 do 30/VI 1922 r.	„ 701,496.—
Wydatki Różne	„ 380,575 —		
Podatki	„ 1,969,888.—		
Kasa Chorych	„ 673,921.50		
Inwentarz 10% na amortyz.	„ 268,674.70		
Dłużnicy różni, Spisuje się na Dłużn niepewn	„ 37,950.—		
Saldo	„ 12,467,473.50		
	Mk. 70,847,521.90		Mk. 70,847,521.90

Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „LECH" sp. z o. o. w Warszawie.

BILANS za rok 1922.

WINIEN.			MA.		
Kasa	414,817.78		Wierzyciele	15,041,477.—	
Banki	2,420,731.37	2,835,549 15	Niepodnies. dywidenda za 1920/21	1,306,919.73	
Ruchomości		9,405 —	„ „ „ 1922	12,426,069.42	28,774,466.15
Nieruchomość		6,082,465.—	Udziały		425,000.—
Towary		13,556,513.10			
Dłużnicy		6,715,532.90			
Wątpliwe	4440.—	1.—			
		Mk. 29,199,466.15			Mk. 29,199,466.15

Rachunek Strat i Zysków.

Ruchomości	1,045.50	Towary:	
Nieruchomość	320,130.20	brutto zysk na sprzedaży	22,489,237—
Wynagrodzenie Zarządu	1,750,000.—		
Procenty	559,269.—		
Koszta handlowe	7,432,722.88		
Czysty zysk	12,426,069.42		
	Mk. 22,489,237.—		Mk. 22,489,237.—

Dnia 8 marca 1923 roku odbyło się 3-e ogólne zebranie udziałowców, którzy rozpatrzyli i zatwierdzili bilans za 1922 rok i zysk w sumie Mk. 12,426,069.42 i postanowili podzielić proporcjonalnie do udziałów i przenieść na r/k każdego ze wspólników.

Przemysłowe Tow. Przetworów Tłuszczowych „SATURNIA" Sp. Akc.

Bilans na dzień 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.	Marki i fenigi.	STAN BIERNY.	Marki i fenigi.
Ziemia	700,000.—	Kapitał akcyjny	60,000,000.—
Budynki	13,061,862.90	Banki	68,493,202.—
Maszyny i urządzenia	27,572,612.45	Wierzyciele	384,366,402.39
Zapasy	459,640,641.29	Akcepty	47,192,809.—
Gotowizna	6,981,780.02		
Papiery wartościowe	9,185,000.—		
Dłużnicy	13,519,758.89		
Patenty	22,400,000 —		
Rachunek strat i zysków	6,990,757.84		
	560,052,413.39		560,052,413 39

Rachunek Strat i Zysków

za czas od 1-go kwietnia 1921 r. do 31-go grudnia 1921 r.

WYDATKI			DOCHODY	
Podatki		7,830,871.26	Towary	19,856,856.95
Procenty		16,869,234.15	Bilans: strata	6,990,757.84
Koszty założenia		1,456,466.50		
Odpisy: na budynkach	45,000.—			
na urządzeniu	646,042,88	691,042.88		
		26,847,614.79		26,847,614.79

BILANS Spółki Udziałowej Cukrowni „TRAWNIKI"

na 1-go marca 1920 roku.

STAN CZYNNY.

Nieruchomości	Rb. 2,304,236 14
Ruchomości	„ 802,067.07
Kasa	„ 13,696.56
Papiery procentowe	„ 97,878.50
Skarb Państwa Rosyjskiego	„ 469,9?2.54
Dłużnicy	„ 904,482 95
Wydatki na kampanję 1920/21	„ 4,472.18
Straty i zyski	„ 615,873.—
	Rb. 5,212,638 94

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Rb. 500,000.—
„ amortyzacyjny	„ 432,547 84
„ rezerwowy	„ 50,000.—
Fundusz na odbudowę fabryki	„ 34,000.—
Wierzyciele	„ 3,566,015.38
Rezerwa na umorzenie należności przedwojennych	„ 659,775.72
Kaucje i czynsze dzierżawne	„ 300.—
	Rb. 5,212,638.94

Rachunek kampanji 1919/20 r.

WINIEN.

Koszty kampanji wynoszą	Rb. 912,188.51

MA.

Otrzymano za cukier i melasę	Rb. 376,454.46
Strata na kampanji	„ 535,734.05
	Rb. 912,188.51

Rachunek strat i zysków.

WINIEN.

Straty p/g bilansu na 1/IV 1918 r.	Rb. 507,533.90
Zapłacone proc. po odliczeniu należnych	„ 96,984.68
Pensja zarządu i komisji rewizyjnej	„ 16,325.—
Strata na fabrykacji	„ 535,734 05
Strata na wymianie walut	„ 17,597.65
	Rb. 1,174,175.28

MA.

Strata na różnych materjałach	Rb. 22,568.23
Strata na kampanji	„ 535,734 05
Saldo na 1 marca, wykazane w stratach	„ 615,873.—
	Rb. 1,174,175.28

Ch. S. RUTSTEIN, Spółka z ogr. odp. w Łodzi.

Bilans na 31 grudnia 1921 r.

	Stan czynny	Stan bierny
Konto kasy	3,451,131.33	
„ kapitału		1,000,000.—
„ funduszu zapas.		50,000.—
„ towaru	100,516,699.20	
„ rachunku bieżącego		103,123,645.78
„ Pożyczki Odrodzenia	18,203.60	
Strata	187,611 65	
	104,173,645.78	104,173,645.78

Rachunek zysków i strat.

	Winien	Ma
Konto towaru		7,661,583.78
„ kosztów handlowych	4,482,068.33	
„ prowizji	1,660,266.19	
„ poborów służbowych	1,739,267 43	
„ odsetek		1,330.—
„ strat i zysków		31,076.52
Strata		187,611 65
	7,881,601 95	7,881,601.95

WARSZAWSKI BANK ZJEDNOCZONY Sp. Akc.

Centrala—Warszawa, Marszałkowska 129.

Oddziały: „Oddział Miejski—Plac Bankowy", ul. Żabia 9. „Oddział Miejski — Nalewki", ul. Nalewki 33. „Oddział Miejski — Bracka", ul. Bracka 6 (w organizacji). „Oddział w Łodzi", Łodź, ul. Piotrkowska 77. „Oddział w Gdańsku", Gdańsk, ul. Hundegasse 27/28 (w organizacji).

Bilans brutto na d. 31 grudnia 1922 r.

STAN CZYNNY.

Kasa	Mk 648,141,108.74
P. K. K. P. i P. K. O.	„ 411,356.565 39
Waluty obce	„ 21,206,856.—
Papiery procentowe własne	„ 86,331,436.—
Udziały Konsorcjonalne	„ 46,530,433.—
Weksle zdyskontowane	„ 1,749,507.644.50
Rachunki otwartego kredytu	„ 206,330,6?4.—
Korespondenci Dłużnicy	„ 8,087,120,103.28
Dłużnicy za gwaranc. 4,457,542,850.—	
Rachunki Centrali z Oddziałami	„ 704,132,059.80
Inkaso	„ 1,696,583,286.59
Ruchomości	„ 46,844,541 50
Nieruchomości	„ 295,116.399.—
Koszty Handlowe	„ 383,347.625 31
Rózne rachunki	„ 113,583.504.50
	Mk. 14,496,642,347.61

STAN BIERNY.

Kapitał Zakładowy	Mk. 500,000,000.—
Kapitał Zapasowy Ustawowy	„ 50,691,600.—
Inne rezerwy	„ 2,000,000.—
Rachunki bieżące i wkłady	„ 2,517,110,978.04
Kasa przezorności pracowników	„ 9,222,794.—
Redyskonto	„ 363,094,123.—
Korespondenci Wierzyciele	„ 7,339,837,121.—
Gwarancje . 457,542,850.	
Rachunki Oddziałów z Centralą	„ 543 855,632.30
Różni za inkaso	„ 1,774,131,717.
Dyspozycje i przekazy na Bank	„ 56,125,131.23
Procenty i prowizje 1922 r.	„ 721,190,513.41
„ „ 1923 r.	„ 18,729,133.—
Zyski i straty 1921 r.	„ 242,504.—
Różne rachunki	„ 600,411,100.63
	Mk 14,496,642,347.61

BILANS

za rok operacyjny 1922 (od 1-I 1922—1-XII 1922 r.) Sp. z ogr. odp. „K. ZAWADZKI i S-ka".

Aktywa.		Pasywa.	
Biblioteka	84,312.50	Kapitał	3,000,000.—
Ruchomości	2,871,290.—	Akcepty	3,000,000.—
Surowce	12,821,379.—	Pożyczki pod zastaw pap. proc.	12,000.—
Dłużnicy	1,214,380.—	Wierzyciele	9,533,915.—
Banki i P.K.O.	2,956.66	Zysk za 1922r.	1,943,922 61
Kasa	379,867.35		
Wynalazki i ulepszenia	100,000.—		
Kaucje i pap. proc.	15,652.10		
	17,489,837.61		17,489,837.61

Walne zebranie w dniu 11 grudnia 1922 r. bilans zatwierdziło. Podział zysku następujący: 1) 30% dywidendy, 2) tantjema dla zarządu Mk. 340,800.—, 3) wynagrodzenie komisji rewizyjnej Mk. 100,000.—, 4) rezerwa na podatki etc. Mk. 603,122 61.

Bilans Spółdzielni pieniężnej „KREDYT", z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie na dniu 31 grudnia 1922 r. Stan czynny: r-k kasy mk. 6,087,015.—, r-k pożyczek 1,500,000.—, r-k kosztów organizacji 172,985.—, straty (przewyżka wydatków nad dochodami) 10,000 —, ogółem 7,770,000.—. Stan bierny: r-k udziałów 2,500,000.—, r-k wkładów 5,000,000.—, r-k różnych 270,000.—, ogółem 7,770,000 —.

HOLENDERSKI SYNDYKAT NAFTOWY, Sp. z ogr. por.

Bilans za rok 1921.

STAN CZYNNY.

		Mk. i fen.
Kasa		1,005,985.05
Kasa depozytowa		19,141.50
Inwentarz		2,644,664.—
Budynki i zabudowania		656,772.36
Zapasy towarów w magazynie		1,564,144.37
Różne uprawnienia		17,110,635.84
Udziały w obcych przedsięb.		16,380,494.58
Zapasy ropy		141,309,480.—
Dłużnicy		245,532,087.14
Strata za rok 1917	105,825.84	
" " " 1918	2,316,749.74	
" " " 1919	13,244,232 91	
" " " 1920	173,562,452 87	
	189,229,261.36	
Zysk za rok 1921	7,150,899 67	
Strata	182,078,361.69	
		608,301,766.53

STAN BIERNY.

	Mk. i fen.
Kapitał	700,140.—
Wierzyciele	595,761,772.32
Rezerwa podatkowa	105,000.—
Niewypłacone należytości za udziały brutto	8,113,720 82
Rachunek przejściowy	3,621,133.39
	608,301,766.53

Zestawienie strat i zysków za rok 1921.

STRATY.

Koszta ruchu	185,036,006.14
Ogólne wydatki handlowe	258,905,703.55
Amortyzacja	569,787.78
Zysk	7,150,899 67
	451,662,397.14

ZYSKI.

Sprzedaż ropy i gazów	449,754,288.11
Różne dochody	1,908,109.03
	451,662,397.14

„WISŁA" Wzajemne Tow. Ogniowe w Warszawie

Bilans po dzień 31 grudnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.

1.	Kasa		Mk.	3,614,269.67
2.	Instytucje Kredytowe		"	5,329,939.51
3.	Papiery procentowe Towarzystwa		"	1,007,203.10
4.	Ruchomości		"	319,506.27
5.	Dłużnicy:			
	a) Ajenci i Oddziały	25,852.475.58		
	b) Tow. Ubezpieczeń	1,642,501.05		
	c) Różne należności	6,107,511.62	"	33,602,488.25
6.	Kaucje i depozyty		"	4,180 --
7.	Udział reasekuracji w szkodach pogorzel. nieureg.		"	3,220,438.17
8.	Rezerwa premji należna od Tow. Ubezpieczeń.		"	13,980,276.16
9.	Papiery procent. Kasy Przezorn. w depoz. Banku		"	97,800.—
			Mk.	61,176,101 13

STAN BIERNY.

1.	Kapitał Zapożyczony		Mk.	216,000 —
2.	Kapitał Zapożyczony Specjalny		"	210,726.15
3.	Kapitał Zapasowy		"	640,174 69
4.	Rezerwa Premji		"	18,033,064.92
5.	Rezerwa na szkody pogorzel. nieuregulow.		"	3,584,305.37
6.	Rezerwa premji reasekurac.		"	550,687.63
7.	Wierzyciele:			
	a) Ajenci i Oddziały	159,875.05		
	b) Tow. Ubezpieczeń	22,216,328.48		
	c) Różne należności	1,396,486.01	"	23,772,689 54
8	Podatek od ubezpieczeń		"	1,433,780 23
9.	Dodatek na Straż Ogniową		"	922,853.76
10	Kasa Przezorności i Pomocy		"	1,650,917 97
11.	Zysk		"	10,160,900,87
			Mk.	61,176,101.13

Rachunek Strat i Zysków za 1921 rok.

ROZCHÓD.

1.	Premja przekazana Tow. Reasekur.	Mk.	35,670,480.63
2.	Rezerwa Premji	"	18,033,064 92
3.	Szkody pogorzelowe wypłacone	"	6,382,646.85
4.	Rezerwa na szkody pogorzel. nieuregulowane	"	3,584,305 37
5.	Prowizje wypłacone ajentom	"	9,631,064.92
6.	Koszty Administracji	"	17,249,299 99
7.	Koszty Organizacji	"	544,807 65
8.	Procenty od kapitału zapożyczonego	"	14,692 80
9.	Procenty reasekuracyjne	"	6,505 —
10.	Udział reasekuracji w szkodach pogorz. nieureg.	"	164,877 78
11.	Rezerwa premji należna od Tow. Ubezpieczeń.	"	1,422,578 43
12.	Zysk	"	10,160,900.87
		Mk.	102,865,225.21

PRZYCHÓD.

1.	Premje zebrane	Mk.	45,082,662.30
2.	Rezerwa premji należna od Tow. Ubezpieczeń.	"	13,980,276.16
3.	Udział reasekuracji w szkodach pogorz. wypłac.	"	5,472,469.81
4.	Udział reasekuracji w szkodach pogorz. nieureg.	"	3,220,438 17
5.	Prowizja otrzymana od Tow. Ubezpieczeń.	"	10,124,375 69
6.	Procenty otrzymane od funduszów T-wa	"	77,171.04
7.	Opłaty polisowe	"	22,153,719.10
8.	Zysk z reasekuracji	"	452 639 96
9.	Rezerwa na różnicę kursu walut	"	42,179.33
10.	Rezerwa na szkody pogorzelowe nieuregulow.	"	270,333.60
11.	Rezerwa Premji	"	1,984,054 54
12.	Pozostałość z 1920 r.	"	4,905 51
		Mk.	102,865,225.21

Dyrektor Zarządzający: P. Skarga. Dyrektor: St. Wirszyłło. Buchalter: Jan Łączyński.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 21559, 28-VI 1923.